

ORDO XIV. WRANGELIEÆ.

Wrangelieæ *J. Ag. Consp. Disp. Florid. Supr. pag. X.* Ceramiearum et Cryptonemearum Gen. *J. Ag. et Auct.* Ceramiearum et Gymnophæacearum Gen. *Kütz.*

Frons articulata nuda, aut corticata et axi articulato percursa. *Cystocarpia* nucleo nudo aut tantum coma ramellorum munito constituta; fila gemmidiisera invicem libera, a placenta radiantia, in articulo terminali clavato transformata gemmidia singula pyriformia soventia. *Sphærosporæ* ad ramellos externæ.

Algæ filiformes nunc nudæ et articulatæ, nunc inferne corticatæ superne nudæ, nunc ad apicem usque strato corticali obductæ, superne ramellosæ, ramellis monosiphoniis invicem liberis demumque deciduis aut in stratum periphericum demum coalescentibus. Fructus inter hos ramellos evoluti iisque plus minus obtecti.

Organa fructificationis triplicis generis observata fuerunt. *Cystocarpia* in ramo terminalia hemisphærica aut in medio ramo nucleus circumcircæ effusum subglobosum formantia, ramellis ambientibus involucrata, cæterum nulla communi membrana obiecta; gemmidia in filis abbreviatis dichotomo-fastigiatis ex articulo terminali transformata, pyriformia, singula intra periderma conforme hyalinum excepta, invicem sublibera, basi peridermatis affixa, a placenta radiantia; matura et e peridermate liberata magis rotundata. *Sphærosporæ* (in uno genere tantum observatae) in ramulis ramellorum sessiles, sphæri triangule divisæ. Antheridia (in Wrangelia observata) Sphærcoras habitu æmulantia, in ramellorum ramulis brevioribus ter ninalia, sphærica, filis minutissimis a centro radientibus constituta.

Wrangelieæ cum Ceramieis et Spyridicis omnino analogæ, structura frondis et sphærosporis omnium convenientibus. Cystocarpia vero ita in his omnibus dissimilia, ut familias diversas jure constituere

censeantur. Nucleus et in Ceramieis et Wrangelieis quidem nudus, sed structura nuclei valde diversa. Favellæ Ceramiearum a favellis Cryptonemearum in eo tantum differunt quod illæ nudæ, hæ vero ambientibus cellulis frondis obtectæ sunt. Eodem modo cystocarpium Wrangeliæ cum nucleo Bonnemaisonie ad unguem convenit; differunt tantum in eo quod illud nudum, hic vero intra pericarpium receptus est. Ut itaque Ceramieæ et Spyridieæ in suis seriebus ordinem ducant et per gradus in frondes complicatores et quasi perfectiores Cryptonemearum et Rhodymeniearum abeant; ita alia Floridearum series, a Wrangelieis oriens, formas sensim perfectiores Bonnemaisonie et Laurencie attingit. — Rhodomeleæ, ex quibus nonnullæ articulatæ, a Wrangelieis differunt tum fronde polysiphonia tum nucleo cystocarpii intra pericarpium recepto, structura cæterum utriusque nuclei non absimili. Frondem polysiphoniæ Rhodomelearum quod attinet, observasse lubet hanc cum fronde corticata Wrangeliæ non bene comparari; oriuntur enim diverso modo. Illa jam in juvenili adest et una cum fronde novella et sursum crescente formatur; hæc filis a ramis decurrentibus, frondem jam formatam posterius cooperientibus, constituitur.

Sunt forsitan qui statuant, familias has omnes non analogas sed vere affines esse considerandas. Quod vero si concederetur, Polysiphonias quoque cum illis conjungi oporteret. Nec enim hæ structura frondis magis differunt quam Callithamnieæ a Ceramieis, nec sphærosporæ inclusæ magis distinctionem Polysiphoniæarum quam Ceramiorum, quorum nonnullæ species hoc respectu quoque a reliquis abundunt, urgere videntur; nec denique structura cystocarpii Polysiphoniæ magis a reliquis differt quam Wrangeliæ, cujus gemmidia cum iis Polysiphoniæ convenient, aut Spyridiæ, cujus pericarpium ut illud Polysiphoniæ strato cellularum peculiari constat. Est vero Polysiphoniæ cum Rhodomeleis ita evidentissima affinitas, ut, quantumcumque alio respectu different systemata recentiora, illam tamen omnia facile agnoscant. Quæ cum ita sint, sequi putarem Polysiphoniæ non vinculis affinitatis cum Ceramieis conjungi, sed utrasque tantum analogas esse considerandas et quasi in eodem evolutionis statu positas. Qua vero ratione a cæteris Ceramieis distinctæ fuerint Polysiphoniæ, eadem et Spyridias et Wrangelias a cæteris esse removendas, jure meo statuere videor.

Familia Wrangeliearum duobus generibus hodie tantum constituitur, quæ an jure consociata fuerint, forsitan dubium videatur. Nec de hoc disputare in animo est; Naccaria enim non ita omnibus

numeris cognita ut de affinitate quid certi statuere audeamus. *Gelidium* et *Naccariam* in eandem seriem forsan melius conjunxit Ruprecht (*Syst. d. Rhodoph. in tab.*)

CXVI. WRANGELIA *Ag. Sp. Alg. II. p. 136. J. Ag. Symb. p. 37. Alg. med. p. 78. Endl. Gen. Plant. Suppl. III. p. 35. Harv. Phyc. Brit. tab. XXVII. Kütz. sp. p. 664. Ceramii Griffithsiæ et Callithamnii sp. Auct.*

Frons filiformis pinnatim ramosa, articulata, monosiphonia, nuda aut corticata, verticillisque ramellorum ad genicula ornata. *Cystocarpia* apice ramuli terminalia, ramellis supremis involuerata, gemmidiis pyriformibus radialim dispositis, singulis sacculo hyalino conformi pedicellato inclusis, constantia. *Sphaerosporæ* morphosi ramuli formatae, interiore latere ramellorum juxta basin sessiles, sphæricæ, triangule divisæ.

Frondes in nonnullis speciebus articulatae et omnino ecorticatae, in aliis inferne corticatae superne nudæ, aut immo ad apicem usque strato cellularum rectangularium tectæ, ramellisque initio geminis oppositis, demum plurimis verticillatis, ad geniculum quodque ornatae. Verticilli apice approximati, frondium apices omnes coma aut penicillo ramellorum ornant; ut vero frons excrescit, separantur invicem verticilli inferiores, novis penicillis apices ornantibus. Verticillorum ramelli magnitudine ut plurimum inæquales, alii majores, alii minores; majores plerumque unilaterales, in verticillis proximis alterni, sensim in ramos evolvuntur; minores obliterantur; rami itaque omnes evolutione ramellorum orti, semper revera laterales, sive oppositi, sive alterni, demum vero prolongati, apparenter dichotomi sæpe evadunt. Ramelli itaque in planta adulta sensim obliterantur (novis aliquando provenientibus?); constant plerumque filis tenuissimis articulatis, in nonnullis speciebus furcatis dichotomisve, in aliis pinnatis. Stratum corticale oritur filis, a ramellis deorsum evolutis, articulatis, intra membranam externam fili primarii decurrentibus; in parte plantæ superiori, in qua fila pauca, gemina aut quaterna, discernenda sunt, articuli filorum cellulas regulares rectangulares æmulantur; in inferiore parte fila densius stiptata offerunt stratum cellularum subcontiguum; in caule ramisque primariis cellulae irregulares dispositione et forma obveniunt.

Organa fructificationis triplicis generis observata: cystocarpia, sphaerosporæ et antheridia. Cystocarpia in ramulo terminalia (in una specie sec. Harvey lateralia), ramellis elongatis ambientibus in-

voluerata; nucleus hemisphæricus, nulla communi membrana cinctus, filis abbreviatis articulato-clavatis dichotomo-fastigialis constans; articuli clavati sensim magis pyriformes evadunt et in gemmidia abeunt pyriformia, radiatim disposita, singula sacculo hyalino pedicellato tecta; matura magis rotundata. Sphærosporæ interiore latere ramellorum, juxta basin sessiles, intra perisporium amplum triangule divisæ. Antheridia magnitudine sphærosporarum sat conspicua, lutescentia, sphærica, filis minutissimis (aut cellulis) clavatis a centro radiantibus constantia, in verticillorum ramellis brevioribus pinnatis terminalia, pinnisque geminis oppositis involuerata, plurima, oculo nudo sphærosporas referentia.

Genus eximie naturale, habitu, ramificationis norma, antheridiorum forma et situ, atque præcipue structura fructus capsularis a Ceramieis omnibus distinctum, in *Spec. Alg. Car. Agardh* conditum, charactere a structura frondis præcipue petito. In *Symb. nostris* fructum utrumque descripsi, et Wr. multifidam, quam Griffithsiæ adnumeraverant, Generi vindicavi. Kützing (*Phycol. Gen.* p. 367) me ob hanc mutationem carpens, contendit Wr. multifidam Callithamnio subjungendam esse, a quo genere nulla nota distinctam perhibet. In *Advers. nostris* p. 47 hoc refutare conatus sum, et structuram fructus capsularis, qua Wr. multifida, ut ceteræ Wrangeliæ, ab omnibus Ceramieis abludunt, iterum exposui. Neque tamen hoc impedit quominus iterum plantam inter Callithamnia enumeraverit Cel. Kützing. Harvey et cæteri recentioris ævi Algologi, qui de Wrangelia egerunt, nostra vestigia in genere limitando securi sunt.

Species unica hujus generis, maris atlantici incola, diutins cognita fuit; alteram, e mediterraneo oriundam, Agardhius cognitam reddidit; plurimæ australes ultimo tempore a Hookero et Harvey primum descriptæ fuerunt.

De natura antheridiorum forsitan dubia manent. Sunt multo firmiora quam in aliis plantis a me observatis, frequenter occurunt, sunt omnino sphærica et filis seu cellulis a puncto centrali uno radiantibus constant, quibus omnibus ab aliis plantis differre videntur. In eodem cæspite, et ni fallor in eodem specimine, cum cystocarpiis eadem observavi. Ne quis eadem cystocarpiorum initia credit, observasse lubet, situm horum organorum esse diversum, nec umquam formas intermedias (sive situm, sive magnitudinem respiciamus) occurtere.

4. *Frondibus a basi articulatis ecorticatis.*

1. WR. PYLAISEI (*Mont. Pl. Cell. exot. Cent. I. n. 11*) frondibus a basi articulatis ecorticatis subpinnatim dichotomis et ad genicula opposito-verticillatim ramellosis, ramellis abbreviatis pinnatis, pinnis oppositis ultimisque secundis a basi latiore acutissimis, articulis ramellorum diametro æqualibus.

Callithamnion Pylaisæi Mont. l. c.

Ceramium speciosum et C. moniliforme Delap. mscr.

Hab. ad insulam Terræ Novæ (De-la-Pylaie!).

Frondes tenuitate fere capillares, 2—3 unciales, a basi articulatæ et ecorticatæ, infra genicula opposite aut verticillatim ramellosæ; alterutro ramello excrescente ramosæ atque ramis erectiusculis prolongatis adparenter dichotomæ subcorymbosæ. Ramelli, sive oppositi sive verticillati, infra quodque geniculum frondis egrediuntur, patentes, semilineam circiter longi, a basi admodum lata sensim acutissimi, in inferiore parte pinnis oppositis aut alternis, ad geniculum quodque egredientibus, dein pinnis secundis apice nudiusculo pinnati. Pinnae simplices aut subsecunde pinnatae, a basi latiore acutissimæ, ad genicula contractæ; terminales longiores moliores, inferiores rigidiusculæ. Articuli ramorum diametro 4—6plo longiores, ramellorum circiter æquales, omnes ad genicula contracti. Sphaerosporæ ad internum latus ramellorum juxta basin evolutæ, triangule divisæ (sec. Montagne).

Species pulchra, habitu fere Ceramii diaphani, ramificatione tota cum Wr. multifida conveniens. Cel. Montagne nulla facta Wr. multifidæ mentione, speciem cum Callithamniis variis comparavit, quæ parum affinia mihi adparuerunt. Ipse quam affinitatem cum Wr. multifida vellem indicatam, nullam inter utramque differentiam existere, contrario errore contendi. Sunt revera species proximæ, at forma ramellorum bene distinctæ.

2. WR. MULTIFIDA (*Huds. Engl. p. 596*) frondibus a basi articulatis ecorticatis subpinnatim decomposite ramosis et ad genicula opposite-verticillatim ramellosis, ramellis pinnatis dichotomisque incurvis, pinnis a basi æquali cylindraceis vix attenuatis, articulis ramellorum diametro 3—5plo longioribus.

Conserva multifida *Huds. l. c. Sm. Engl. Bot. tab. 4816!! Dillw. Conf. Syn. p. 75!!*

Wrangelia multifida *J. Ag. Symb. p. 38!* *Alg. med. p. 79.* *Adversar. p. 47!* *Harv. Phyc. Brit. tab. XXVII!*

Griffithsia multifida *Ag. Sp. Alg. II. p. 433!* *Harv. Man. p. 402!*

Callithamnion multifidum *Kütz. Phyc. p. 373.* *Sp. Alg. p. 654!*

Ceramium verticillatum *Duel. Ess. p. 49!*

Ceramium Casuarinæ Dec. Fl. Fr. II. p. 40. Bonnem. Hydr. loc. p. 89!
Lamour. Dict. D'Hist. nat. cum iconœ!

Exsicc. Wyatt Danm. n. 43! Chauv. Alg. Norm. n. 7!

Hab. ad littora oceanæ atlantici a Scotia usque ad Tingin (Schousboe!); in mari mediterraneo ad littora Galliæ et Italieæ.

Radix fibrosa. Frons plerumque 3—6-pollicaris, crassitie circiter setacea, a basi articulata et ecorticata, ramis lateralibus conformibus oppositis vagisque obsita et ad geniculum quodque ramellis brevibus incurvis oppositis verticillatis ornata. Ramelli in planta juniore gemini oppositi, in adulta plures verticillati, lineam circiter longi, incurvi, inferne pinnati, pinnis infimis saepe oppositis, superioribus subsecundis, a basi ad apicem subæquali crassitie cylindraceis, omnibus incurvis. Ramelli in juniore planta strictiores et subsirmiores, ambo æquales; in adultiore geminorum alter vel ambo prolongantur et in ramos conformes excrescent. Articuli in caule ramisque diametro plerumque 5—6plo longiores, intra membranam laxiorem endochroma tenue, versus apices dilatatum, soventes; articuli ramellorum diametro 3—5plo longiores. Sphærosporæ interiore latere ramellorum juxta basin sessiles, seriatæ, intra perisporium amplum triangle divisæ. Cystocarpia apice ramuli terminalia, diametro frondis duplo crassiora, involucro ramellorum elongatorum suffulta et cincta, gemmidiis aggregatis plurimis, radiatim dispositis constituta. Gemmidia initio pyriformia, demum rotundata sacculo hyalino laxe singula inclusa.

Varietatem β . piliferam, quam describunt auctores, potius statum peculiarem quam varietatem propriam considero. Planta junior ab adulta tantum aspectu differt, ut vix easdem crederes. Callith. oppositifolium

2a. WRANGELIA CRASSA (*Hook. et Harv. Alg. Tasm. n. 92*) "fronde pellucide articulata crassa pinnata v. bipinnata, pinnis pinnulisque oppositis e quoque geniculo ramellos binos oppositos pinnatim compositos emittentibus, articulis ramorum diametro triplo, ramellorum sextuplo longioribus.

Wr. crassa *Hook. et Harv. l. c.!* *Kütz. sp. p. 665!*

Hab. ad oras Tasmaniæ (Gunn.)

Wrangeliæ multifidæ aſſinis, sed frons triplo crassior et ramelli firmiores." Descr. Auct. transſcripsi.

2b. WR. PLUMOSA (*Harv. Lond. Journ. 1844 p. 450*) caule nodoso articulato tripinnato; pinnis pinnulisque nodoso-articulatis; nodis omnibus ramulis verticillatis tenuissimis dichotomis dense vestitis; cystocarpiis terminalibus vix involucratis, densissime ramulis hirtis velatis, articulis ramorum diametro 4plo longioribus striatis.

Wr. plumosa *Harv. l. c. Alg. Tasm. p. 44. Kütz. sp. p. 664!*

Hab. ad oras Tasmaniæ (Gunn.)

Frons 6-pollicaris, dimidiā lineam crassitie æquans. Descr. a Kütz. mutuatus sum.

J. Ag. Alg. med. p. 71 formam simplicissimam juvenilem hujus speciei hodie censeo.

Algam perennem credere propensus sum. Specimina mense Majo ad Massiliam legi, ramellis omnino denudata. Num itaque ramelli oppositi plantæ juvenilis in ramos excrescant, demum denudatos; seriusque proveniant ramelli verticillati plantæ adultioris?

2. *Frondibus inferne corticatis, superne articulatis nudis.*

3. WR. PURPURIFERA (*Harv. mscr.*) frondibus inferne corticatis, apice longius nudis, subpinnatim ramosis et ad genicula verticillatim ramellosis, ramellis basi dichotomis superne simplicibus subulatis acutis, articulis ramellorum ad genicula contractis diametro 3—4 plo longioribus.

Callithamnion purpuriferum Harv. in Gen. South. Afr. Pl. (non Kützing spec.)

Hab. ad Cap. b. Spei (Harvey!).

Frondes cæspitosæ 2—3-pollicares, simpliciusculæ, admodum crassæ, setam crassitie superantes, ramis simpliciusculis, pollicaribus aut superioribus brevioribus, quoquoversum egredientibus obsitæ. Rami ramellis verticillatis ad geniculum quodque egredientibus ornati, radiculisque inchoantibus, corticale stratum in inferiore parte formantibus, insuper inferne vestiti, superne nudi articulati. Ramelli verticillati 4 pluresve duplices generis: alii breviores obtusi; alii longiores, supra basin semel aut bis furcati, dein simplices elongati, 6—8-articulis constantes, a medio circiter sensim acuminati, articulo brevi acuto terminati. Ramelli breviores aut simplices obtusi aut pennis paucis oppositis pinnati. Antheridia in his sita, terminalia, et pennis brevibus oppositis involucrata, sphærica, cellulis aut filis brevissimis clavatis a puncto centrali radiantibus constituta, valde conspicua, lutescentia, densissima. Articuli frondis primariæ diametro subtriplo longiores, ramorum superiores nudi sesquialongiores, ramellorum 3 plo vix 4 plo diametro longiores. Genicula in ramellis evidenter contracta. Chartæ arcte adhæret. Color obscure purpureus, exsiccatione lutescens et chartam coccineo tingens.

Planta pulchra et distinctissima, sine dubio hujus generis species genuina. A sequentibus, quas in plurimis æmulatur, differt simplicitate frondis, firmitate et crassitie fili primarii, licet hoc tenuius corticatum, et præcipue ramellis multiplo crassioribus evidenter et a medio acuminatis, geniculis contractis et articulis brevioribus. Callith. purpuriferum Kütz. sp. est planta longe diversa.

4. WR. PLEBEJA (*J. Ag. mscr.*) frondibus corticatis subpinnatim ramosis et ad genicula verticillatim ramellosis apice penicillatis, ramellis repetitive dichotomis a basi ad apicem crassitie æqualibus

terminali articulo acutis, articulis ramellorum ad genicula contractis diametro 4—5plo longioribus.

Hab. in littore Mexicano ad Vera Cruz (Liebman!).

Planta minuta circiter pollicaris, Wr. penicillatae simillima, et hujus forsan varietas; sed inter innumera specimina maris mediterranei, nulla characteribus plantæ mexicanae instructa observavi. Color latus subminatus, ramellorum articuli breviores et terminalis articulus acutus notas, quibus distinguentur, suppeditant. Articulus vero terminalis tantum initio acutus, demum fit obtusus et inferioribus conformis. In planta mediterranea articuli terminales semper obtusi.

5. WR. PENICILLATA (*Ag. Syst. p. 143*) frondibus corticatis subspinatim ramosis decompositis et ad genicula verticillatim ramellosis apice penicillatis, ramellis repetite dichotomis a basi ad apicem crassitie æqualibus obtusis, articulis ramellorum ad genicula contractis diametro 6—10plo longioribus.

Griffithsia penicillata Ag. l. c.

Wrangelia penicillata *Ag. sp. II. p. 138!! J. Ag. Symb. p. 38. Alg. med. p. 79. Kütz. sp. p. 664.*

Wrangelia tenera *Ag. sp. p. 137* (forma tenuior).

? Ceramium penicillatum *Bertol. in Moris Stirp. Sard. Elench. p. 23.*

Dasya spinella *Duby* (non *Ag.*) *II. Mem. Ceram. p. 43 tab II. fig. 4* (antheridia)! *fig. 5* (cystocarpia)! (nec *fig. 3*) *et tab. III. fig. 2* (sphærosporæ)! *Montagn. Crypt. Fr. p. 4!*

Ceramium Boucheti *Duby Bot. Gall. p. 969* (nec. Cer. Boucheri *Duby mem.*)

Cer. verticillatum *Bertol.?*

Wrang. verticillata *Kütz. sp. p. 664?*

Griffithsia caudata *Schousb. msc.*

Hab. in mari mediterraneo et adriatico a Trieste usque ad Tingin!

Frons 3—6-pollicaris, crassitie inferne ultra setacea, ramis lateralibus decomposito-ramosa, apicibus ramorum ramulorumque penicillatis. Rami ramulique dense fere ad apicem corticati, superiores ad genicula nodosi et verticillo ramellorum cincti. Verticilli nunc subæquales, nunc alterne dimidiati; nonnulli nempe ramellorum breviores, articulis paucis constantes, alii elongati decomposito-dichotomi penicillum formantes; penicilli sensim excrescent et ramulum efficiunt. Penicilli itaque in ramis adultioribus alterni et pedunculati, apicibus ramorum, verticillis plurimis confluentibus, coma densiori penicillatis. Ramelli penicillorum decomposito-dichotomi, a basi ad apicem crassitie subæquales, obtusi, tenuissimi, ad genicula leviter contracti. Articuli in ramis ramulisque vix conspicui, strato nempe cellularum rectangularium tecti, diametro 3plo longiores, in superiore

parte ramulorum conspicui et subdenudati; articuli penicillorum prælongi. Cystocarpia in ramulis terminalia, ramellis elongatis incurvis involucrata, gemmisi plurimis, dense stipatis, a centro radiantibus, obovatis constituta. Antheridia in ramellis abbreviatis verticillorum terminalia, pinnis brevibus oppositis involucrata, sphærica, cellulis aut filis brevissimis clavatis a puncto centrali radiantibus constituta, valde conspicua, lutescentia, in ramulis junioribus plurima. Sphærosporæ magnitudine antheridiorum, interiore latere ramellorum juxta basin sessiles, intra perisporium amplum triangulo divisæ. Color recentis pallide coccineus, exsiccatione sordidior, saepè in lividum tendens. Chartæ arctissime adhæret.

Wr. tenera Ag. vix nisi differentia ætatis a Wr. penicillata Ag. distat. Wr. verticillata Kütz., mihi nullo specimine cognita, quoad descriptionem haud diversa mihi apparet. Confusionem a Duby factam hujus speciei cum Dasya quadam in *Symb. l. c.* corrigere, et conclusiones inde deductas refutare conatus sum. Fructus cæterum a Duby haud male descripti et analysibus supra citatis (nec aliis) illustrati.

6. WR. NOBILIS (*Hook. et Harv. Alg. Tasm. n:o 94*) frondibus corticatis subpinnatim ramosis decompositis et ad genicula verticillatim ramellosis apice penicillatis, ramellis alterne subpinnatis a basi ad apicem crassitie æqualibus, terminali articulo acutissimo, articulis ramellorum ad genicula contractis diametro 4—6plo longioribus.

Wr. nobilis *Hook. et Harv. l. c. Kütz. sp. p. 665!*

Hab. ad oras Tasmaniae (Gunn!).

Caules elati 6—12-pollicares, crassitie pennæ columbinæ, ramis patentibus conformibus decompositi, ramulis pollicaribus superne dense penicillatis ambitu cylindraceis. Penicilli verticillis adproximatis plurimis orti. Ramelli verticillorum alterne pinnati, pinnis simpliciusculis erecto-patentibus a basi ad apicem crassitie subæqualibus vel rectius longissime attenuatis, articulo terminali acutissimo. Articuli in caule ramisque corticati, in ramellis nudi, ad genicula evidenter contracti, diametro ut plurimum 5plo longiores. Color pulchre coccineus. Chartæ arcte adhæret.

6a. WR. JEANNERETTI (*Hook. et Harv. Alg. Tasm. n. 95*) "fronde ultra setacea hirta inarticulata nodosa cartilaginea laxe pinnato-dichotoma, ramis subsimplicibus hirtis, junioribus e nodis superioribus ramellos binos oppositos minutissimos crassos tri-quadripinnatos emittentibus, articulis ramellorum diametro æqualibus.

Wr. Jeanneretti *Hook. et Harv. l. c. Kütz. Sp. Alg. p. 665.*

Hab. ad oras Tasmaniae (Jeannerett).

Caulis 4—6-pollicaris, seta crassior, irregulariter ramosus. Ramelli minutissimi, 3—4ri-pinnati pulcherrimi." Descr. Auct. transscripsi.

Species sane nobilissima, magnitudine et penicillis elongatis, ambitu cylindraceis, statim distinguenda, ramificatione et crescendi modo cum Wrangelis tamen ita conveniens ut de genere vix dubitandum sit. Ramelorum forma cum Wr. plebeja fere convenit, sed ramelli in hac dichotomi, nec pinnati.

Species inquirendæ.

7. WR. COMOSA (*Harv. in Lond. Journ. III. p. 454*) trichomatibus ultra setaceis elongatis, vage ramosissimis, ramis ramulisque alternis aut alternatim subsecundis noduloso-submoniliformibus attenuatis ramelliferis; nodis ex verticillis ramellorum fructiferorum compositis, ramellis e geniculis egredientibus dichotomis attenuatis articulatis; articulis primariis diametro 2—3plo longioribus ad genicula subinerassatis, ubique dense vestitis complexu fibrarum radiciformium articulatarum longitudinalium, ramellos sparsos (illis verticillorum similes) emittentium, superioribus subnudis brevioribus. Long. 4—6". Habitus Ceramiorum.

Callith. ? comosum *Harv. l. c.*

Wrangelia comosa *Harv. Atg. Tasm. n. 93! Kütz. sp. p. 664.*

Warrenia comosa *Harv. mscr.*

Phlebothamnion comosum *Kütz. Bot. Zeit. 4847.*

Hab. ad Van-Diemens-Land.

8. WR. DASYCLADA (*Harv. in Kütz. sp. p. 664*) phycomate firmiori ramoso, corticato; strato corticali ad genicula obscure zonato, ramis virgatis alternis villosissimis erecto-patentibus distantibus; articulis primariis ramorumque diametro æqualibus. Long. 3—6". Crassities pennæ columbinæ.

Hab. ad Tasmaniām (Hb. Binder).

9. GRIFFITHSIA ARGUS (*Mont. Can. p. 476 tab. VIII fig. 4*) "minima filo primario vage ramoso ramellis verticillatis subternis dichotomis erectis toto obtecto, capsulis (Favellis) numerosis pedicellatis ramulo involucratis ocellatis geniculo insidentibus.

Hab. in rupibus Insularum Canariensium (Despréaux).

Desc. Pygmæa. Fila sex lineas aut parum ultra longa, in ramos aliquot vagos, circumscriptione lanceolatos divisa. Ramelli paulum infra quodque geniculum orti, ternati, quaternati, irregulariter dichotomi, erecto-patentiusculi. Articuli fili primarii diametro subdupo longiores, ramellorum longi-

tudine variantes, medii vero semper majores et triplo quadruplo longiores, ultimo ramellorum inferiorum obtuso, supremorum acuto. Genicula non incrassata, hyalina. Favellæ seu capsulæ numerosæ, sphæricæ, prope genicula obviæ, pedicello brevi aut nullo suffultæ, ramello 3—5 articulato, simplici, involucratæ, massam sporaceam coloratam tripartitam intus foventes. Color in vivo roseo-purpureus, exsiccatione sordide aut pallide purpurascens. Substantia membranacea, omnium tenuissima, superne tubrica. Vitro chartæque arctissime adhæret. Dasyæ simpliciusculæ Ag. habitu simillima, sed filo primario articulato aliisque notis distinctissima." An Wr. plebeja?

CXVII. NACCARIA Endl. *Gen. Pl. n:o 68 et Suppl. III. p. 37. Harv. Man. p. 50 et Phyc. Brit. tab. 38. J. Ag. Alg. med. p. 86. Decaisne Class. tab. 46 fig. 7. Kütz. Phyc. Gen. tab. 44 fig. IV. Sp. Alg. p. 714. Chætospora Ag. Syst. n. 52. Sp. Alg. II. p. 442. Grev. Alg. Brit. p. 153 tab. 46. Naccaria et Atractophora Crouan in Ann. Sc. Nat. 1848 vol. 10 p. 361 et squ.*

Frons teretiuscula gelatinosa, opposite aut subvage ramosa, articulata monosiphonia, (deum in quibusdam cellulosa), filis articulatis decurrentibus corticata; superne (ramuli) ramellis invicem subliberis stratum periphericum formantibus vestita. *Cystocarpia* in ramulorum media parte intumescente evoluta, gemmidiis pyriformibus ab axi circumeirea radiantibus plurimis, invicem liberis, constituta. *Sphaerosporæ*. . .

Frondes teretes quoquoversum decomposite ramosæ, ramis in una specie suboppositis, in aliis vagis, gelatinosæ, ramis primariis ramulisque subheteromorphis; rami primarii filorum decurrentium continuo strato corticati; ramuli ramellis oppositis aut verticillatis invicem subliberis, periphericum stratum formantibus vestiti. Axis in omnibus constat tubo articulato monosiphonio, qui vero in diversis speciebus diametro inæqualis, in una diametro admodum magnus, in aliis tenuior parum conspicuus. In juvenilibus partibus ab axi egrediuntur fila peripherica, pro diversitate specierum vel ætate, laxiora aut densiora. Similiter vero cum his evolvuntur fila a basi ramellorum decurrentia, articulata, partes inferiores continuo strato obducentia. In una specie fila hæc immutata axin immediate tegunt; in aliis vero, quarum axis angustior, sensim formantur inter stratum corticale (filis constitutum) proprium atque axin cellulæ rotundato-angulatæ majores, intermedium quodammodo stratum formantes.

Ramulorum pars media fertilis sensim globose intumescit, utrinque, in apicem et basin versus, eximie attenuata. Gemmidia inter fila peripherica et axin circumcirea evoluta, plurima, dense aggregata, nulla communi membrana inclusa, transformatione ramelorum ut videtur orta, eorumque in ramulo terminalia, obovato-pyriformia, singula intra membranam hyalinam excepta. Sphaerosporæ hucusque ignotæ.

Genus in Systemate Algarum institutum, ab omnibus receptum, nomine tantum, ob consonum plantæ phanerogamæ genus, mutato. Characteres generis tunc expositi parum tamen completi; fructus nondum quoad omnes numeros a me intellecti. In Algis mediterraneis aliam speciem, Fructus structura nondum mihi perspicua, injuria Generi adnumeravi; hinc characteres, ex hac petitos, nec rite exposui. Celsi Crouan, errores priorum Auctorum in planta typica describenda castigantes, ipsi tum structuram atque fructum illustrarunt, tum diversam omnino plantam, cum specie typica ut videtur a nonnullis confusam, indicarunt, quam non tantum quoad genus distinetam sed immo diversæ familiæ existimarunt. Mihi has plantas investiganti, specie optime distinetas inveni; vix autem species diversorum generum mihi adparuerunt. Invicem circiter distant ut *Ptilota elegans* et *Pt. plumosa*; in una fila corticalia axem immediate tegunt; in altera cellulæ majores inter fila corticalia et axem primarium formantur; ceteræ diversitates ab hac unica sere pendent. Tubum axis in una specie esse diametro ampliori quam in aliis, vix genericam distinctionem urgere, *Polysiphoniae* docent. Fructus omnium iidem. Interea subgenera constituunt jure discernenda.

De natura fructus capsularis dubia restare mihi videntur. Cum favellidio nucleus Naccariæ haud bene comparatur. Potius cum nucleo Keramidii comparandus mihi videtur, et genus Chondriearum in serie Gloiocladeis analogum magis quam affine censeatur. Hoc modo ad primam Turneri de affinitate hujus plantæ opinionem, atque ad illam, quam de uno suo genere indicarunt Crouan, reuenimus.

4. ATRACTOPHORA (*Crouan l. c.*) *Frons subopposite ramosa, tubo ampio articulato, filis articulatis decurrentibus immediate corticalato, constituta; ramelli pinnatim ramosi, invicem muco sere nullo cohibiti.*

4. N. HYPNOIDES (*Crouan Ann. Sc. Nat. 1848 vol. X. p. 372*) fronde

subopposite ramosa, tubo amplio articulato percursa, filis decurrentibus immediate corticata, ramellis pinnatum ramosis invicem subliberis, gemmidiorum nucleo subnudo.

Atractophora Hypnoïdes *Crouan l. c.*

Chætospora Wigghii Ag. sp. p. 442 (quoad partem)! Chauv. Diss. 6 p. 407 (excl. syn.) sec. *Crouan l. c.!*

Hab. ad oras Galliæ (Bonnemaison! Crouan!).

Frondes teretes 2—3-pollicares opposite ramosæ decompositæ, aut ramis abortu rami alterius alternis, inferne firmiores corticatæ, superne tenuiores articulatæ monosiphoniæ, sed ramellis densis, stratum periphericum mentientibus, cooperatae. Caules ramique primarii articulis constant magnis extrorsum subinconspicuis, utpote strato filorum a ramellis decurrentium obtectis; fila hæc decurrentia, articulo primario multiplo tenuiora, sunt monosiphonia articulata, articulis diametro 3—4plo longioribus, cum tubo articuli primarii demum concreta. Ramuli inferne saepe articulos denudatos offerunt, diametro subtriplo longiores, ramellis multo crassiores; superne ramuli ramellis densis fere vestiti. Ramelli crassitie filorum decurrentium, infra genicula articulorum ipsius axis egredientes, oppositi ant verticillati, a basi crassiore attenuati, inferne opposite ramosi, dein alterne pinnati, apice producto obtuso nudi. Articuli ramellorum diametro sesquilongiores, endochroma coloratum intra tubum hyalinum foventes. Cystocarpia in media parte ramulorum evoluta, nullo communi membrana inclusa, nec ramellis sterilibus obtecta sed fere nuda, gemmidiis plurimis dense aggregatis, a tubo primario quoquoversum radiantibus constantia. Color et substantia sequentium.

Planta habitu sequentium et, nisi accuratius inspecta, facillime pro his sumta, sed sine dubio distinctissima.

2. NACCARIA (*Crouan l. c.*) *Frons subvage ramosissima, tubo angustiori articulato, cellulis rotundato-angulatis cincto, filisque decurrentibus corticato constans; ramelli dichotomo-decompositi fastigiati.*

2. N. GELATINOSA (*J. Ag. mscr.*) fronde subvage ramosissima, tubo axili ramulorum angusto ramellis periphericis subconformi, verticillis ramellorum horizontalibus subdistantibus et invicem discretis, ramellis dichotomis fastigiatis, gemmidiorum nucleo filis sterilibus cincto.

N. Wigghii *J. Ag. Alg. med.* p. 87 (excl. syn.)

Hab. in mari mediterraneo ad Cette (lb. Binder!); prope Nizam (Risso!).

Statura, ramificatio et habitus totus sequentis, nisi forsan crassior ramulis tenuioribus. Rami primarii pennam columbinam crassitie æquantes, ramulis vix capillaribus. Ramuli constant tubo articulato, articulis diametro 3—4plo longioribus, endochromate colorato farctis, articulis ramellorum parum crassioribus. Verticillatim ex his exeunt ramelli decomposito-dichotomi et fastigiati, ad genicula contracti, articulis ramellorum inferioribus oblongis diametro triplo longioribus, superioribus ellipsoideis sessu-quilongioribus. Verticilli fere in planum horizontale flabellatim expansi; verticillis distantibus et cum proximis haud contiguis. Rami primarii gerunt tubum axilem angustum, cellulis rotundatis magnis circumdata, inter quas fila angustiora ad stratum corticale numerosa excurrunt.

Non sine hæsitatione hanc a sequente separavi. Sed comparatis speciminiis utriusque, nimium structura diversas inveni, quam ut utramque conjungere ausus fuisset. Sed paucissima tantum plantæ mediterraneæ vidi specimina; nulla vero inter multa atlantica his convenientia vidi.

3. N. WIGGII (*Turn. in Lin. Tr. VI. p. 135 tab. 40*) fronde subvage ramosissima, tubo axili ramulorum angusto, verticillis ramellorum confluentibus stratum periphericum subcontinuum formantibus, ramellis dichotomis fastigiatis, gemmidiorum nucleo filis sterilibus cincto.

Fucus Wigghii Turn.!! l. c. Hist. Fuc. tab. 402. Sm. Engl. Bot. tab. 4465.

Chætospora Wigghii Ag. Syst. p. 446! Sp. Alg. II. p. 442! (partim); Grev. Alg. Brit. p. 453 tab. 46!

Naccaria Wigghii Endl. Gen. n:o 68. Harv. Man. p. 50! Phyc. Brit. tab. 38! Kütz. sp. p. 744! Crouan in Ann. Sc. Nat. 1848 vol. 40 p. 374. Pl. 44 fig. 8—14!

Hypnea Wigghii Lamour.

Hab. in rupibus demersis oceani atlantici ad littora Helgolandiaæ (Binder!), Angliæ (Borrer! D:na Griffiths!) et Galliæ (De-La-Pylaie!).

Frondes a callo radicali plerumque 4—6-pollicares, pennam passerinam et ultra crassæ, filiformes, teretes, quoquo versum ramosissimæ, ramis lateralibus decompositis ramulosis. Ramuli capillares, fructiferi lanceolati, utrinque attenuati. Caules ramique primarii continuo strato filorum decurrentium corticati, axi angusto, cellulis magnis rotundato-angulatis cincto, constituti. Ramuli constant axi articulato, a quo ramelli plurimi quoquo versum egredientes, dichotomo-decompositi, fastigiati, ita dense stipati ut stratum continuum periphericum efficiant. Ramellorum articuli inferiores oblongi, superiores ellipsoidei longitudine articulorum præcedentis speciei. Color læte rosens. Substantia gelatinosa ita ut chartæ arctissime adhæreat.

Fila articulata, quæ in specie præcedente a tubo centrali inter celulas magnas rotundatas ad corticem excurrunt, in hac non vidi. Ramelli verticillati ita densi ut in stratum continuum omnes confluant, dum in præcedente ita laxi ut inter verticilos articuli tubi axilis conspiciantur. Cæterum proximæ species.

Species inquirenda.

4. NACCARIA VIDOVICII (Menegh. *Giorn. Bot.* 1848 p. 298) fronde basi attenuata irregulariter dichotome ramosa, ramis attenuatis, ramulis undique egredientibus ramulosis, sæpe plures furcatis. Alt. 3". Color dilute roseus. Ramuli crebri medio intumescentes; tumoribus nonnumquam in eodem ramulo pluribus moniliformibus. Kütz. *sp. p. 744.*

Hab. ad oras Dalmatiæ.

ORDO XV. CHONDRIEÆ.

Chondrieæ J. Ag. Symb. in Linn. XV. p. 20. Alg. med. p. 408.
Decaisne Class. p. 64. Harv. Ner. austr. p. 75 (mut. limit. ap. omn.) Lomentarieæ (mut. lim.) Endl. Gen. Pl. Suppl. III. p. 42. Mont. Voy. Pol. Sud. p. 422. Laurencieæ Harv. in Lond. Journ. Bot. IV. p. 539. Phycol. Brit. Syn. p. XXII. Champieæ, Dasyeæ, Gelidieæ, Polysiphonieæ et Chondrieæ (quoad partes) Kütz. Phyc. et Sp. Alg.

Frons inarticulata, filis aut cellulis non e regione positis contexta, axi centrali sœpe percursa. *Cystocarpia* nucleo frondi immerso constantia aut pericarpo externo munita; fila gemmidii-fera invicem libera, a placenta basali radiantia, in articulo terminali clavato transformato gemmidia pyriformia foventia. *Sphaerosporæ* strato corticali immersæ, sine ordine sparsæ aut aggregatæ.

Algæ tenuissime membranaceæ (*Bonnemaisonieæ*, *Lomentarieæ* sp. etc.) aut eximie cartilagineæ (*Laurenciæ* sp. etc.), colore carneæ, coccineæ, purpurascentes aut expositione atrovirentes vel immolutescentes, forma nec minus variae; aliæ teretiusculæ dichotomæ (*Polyides*, *Solieria*), aliæ teretiusculæ quoquo versum pinnato-ramosæ (*Lomentarieæ* et *Laurenciæ* spec.), ramis vagis, alternis, oppositis aut verticillatis; aliæ complanatae distiche ramosæ (*Laurenciæ* sp. *Ptilonia*) aut ciliato- l. serrato-pectinatae (*Bonnemaisonieæ*, *Delisea*); aliæ penicillatae (*Asparagopsis*); frondes nunc tubulosæ, tubo aut continuo, sed filo axili percurso (*Bonnemaisonieæ*, *Asparagopsis*), aut diaphragmatibus cellulosis intercepto (*Lomentaria*); nunc solidescentes, aut filo centrali destitutæ (*Solieria*, *Polyides*, *Laurencia*, *Ptilonia*) aut filo centrali percursæ et plus minus evidenter costatae (*Delisea*). Cellulæ frondem constituentes per 2 vel 3 strata plus minus distincta dispositæ sunt; intimum stratum in iis, quorum frons 3bus stratis

contexta est, aut filo centrali angusto articulato et ramoso (*Asparagopsis*, *Bonnemaisoniea*, *Delisea*) aut filis plurimis articulatis ramosis vel anastomosantibus (*Ptilonia*, *Solieria*, *Polyides*) constat; in frondibus tubulosis et articulatis constrictis (*Lomentaria*) tubus, cæterum vacuus, filis sparsissimis anastomosantibus percurritur. In fronde cellulosa (*Laurencia*) cellulæ medullares a cellulis exterioribus vix forma distinguendæ sunt. Cellulæ interiores, cujuscumque formæ sint, cum vicinis alternant (nec ut in *Rhodomeleis* e regione disponuntur ita ut apices cellularum omnium in idem planum horizontale desinant). Cellulæ strati corticalis in cellulis interioris strati verticales, aut unica serie dispositæ aut pluribus et in fila moniliformia conjunctæ.

Organa fructificationis triplicis generis observata fuerunt, *Cystocarpia* nempe, *Sphærosporæ* et *Antheridia*. *Cystocarpia* nunc frondi omnino immersa (*Solieria*), nunc in *Spongiolis* extra frondem proeminens nemathecia æmulantibus evoluta (*Polyides*), nunc et sæpissim pericarpio proprio munita; *Carpostomium*, ni fallor, semper adest. Nucleus filis constituitur plurimis, invicem liberis, clavæformibus, a placenta basali sursum et quoquo versum radiantibus, unico articulo fere constantibus aut basi articulatis decompositis apice in articulum elongatum clavæformem desinentibus; gemmidia in articulo terminali intra periderma hyalinum evoluta, singula, obovato-pyramidalia, nunc plus minus clavata vel obconica; matura relicto peridermate et e clastro erupta magis rotundata evadunt, demumque germinantia observata fuerunt. (Cfr. *J. Ag. in Act. Holm.* 1836 p. 46, et *Ann. Sc. Nat.* 1836 Oct.) Fructus hujus generis nomine proprio *Keramidii* designavi.

Sphærosporæ transformatione filorum aut cellularum subcorticalium ubique formantur. Sæpissime inter cellulas aut fila frondis vix mutata evolutæ, sparsæ vel plus minus aggregatae (*Lomentaria*, *Laurencia*, *Polyides*, *Solieria*); rarius, quantum innotuit, in verrucis nematheciosis extra frondem prominentibus obvenientes (*Delisea*); in pluribus generibus nondum cognitæ (*Bonnemaisoniea*, *Asparagopsis*, *Ptilonia*). Nucleus sphærosporæ sphæricus, sphæroideus aut immo oblongus, maturus in sporas 4 triangulæ (*Lomentaria*, *Laurencia*), cruciatim (*Polyides*), aut zonatim divisus (*Solieria*, *Delisea*). De germinatione cfr. *J. Ag. l. c.*

Antheridia in unico genere *Laurenciæ* hucusque cognita; intra receptaculum scutelliforme plurima collecta, ambitu cylindraceo-subpyramidata, singula cellulis plurimis minutissimis circa axin dispositis constantia.

Ex ordine, qualem hoc loco limitavimus, nonnullæ species et genera exclusa, quæ ordini antea adnumerata fuerunt; alia adjecta. Characteres vero ordinis eosdem, licet aliter adhibitos, intelligimus. Cystocarpiorum structura cum Rhodomeleis convenient; nec Wrangeliarum cystocarpia nisi defectu pericarpii differunt. Wrangeliæ fronde articulata monosiphonia, et Rhodomeleæ polysiphonia seu areolata (h. e. cellulis circa axilem dispositis in eodem plano horizontali terminantibus) dignoscantur. Sphærosporæ Wrangeliarum nudæ; Chondriearum in strato subcorticali immersæ; Rhodomelearum in cellulis pericentralibus evolutæ. Genera præterea Ordinis diversa cum diversis ordinibus analoga censeantur: Polyides structura et habitu Furcellariam, Lomentaria Champiam ita refert, ut a plurimis haec genera fere nimium affinia existimentur. Minus perspicua Solieræ cum Delesseria, Laurenciæ cum Alsidio, Deliseæ cum Phaeocelocarpo forsitan censeatur analogia. Differunt vero a Chondrieis hæc omnia genera structura cystocarpii longe alia.

Tribus hujus ordinis præter necessitatem numerosas si quis judicaverit, observasse lubet characteres tribuum fere eosdem esse et ejusdem itaque valoris ac illos, qui in tribubus aliorum ordinum creandis usurpati fuerunt. Nec aliam ob causam, nisi ut analogia diversarum Tribuum eo melius perspiciatur, hoc loco proponuntur.

EXPOSITIO GENERUM ET TRIBUUM SYNOPTICA.

TRIBUS I. SPONGIOPARÆ. Frons solida, filis densis elongatis contexta. Cystocarpia in spongiolis superficialibus nemathecioideis evoluta; nucleo filis spongiolæ adnato iisque obtecto, cæterum nudo.

Sphærosporæ cruciatim divisæ CXVIII. POLYIDES.

TRIBUS II. SOLIERÆ. Frons solida, filis interioribus elongatis cellulisque exterioribus constans. Cystocarpia in ramulis subpropriis immersa, extus parum prominentia; nucleo stratis frondis obtecto. Sphærosporæ zonatim divisæ CXIX. SOLIERIA.

TRIBUS III. LOMENTARIEÆ. Frons tubulosa, diaphragmatibus cellulosis intersepta. Cystocarpia pericarpiō proprio externo munita. Sphærosporæ triangule divisæ CXX. LOMENTARIA.

TRIBUS IV. BONNEMAISONIEÆ. Frons solida aut tubulosa, filo centrali quandoquidem percursa. Cystocarpia pericarpiō proprio externo munita.

Frons stratis cellularum duobus aut tribus constituta, filo centrali nullo.

- Cellulæ omnes interiores subconformes CXXI. LAURENCIA.
Fita medullaria stratum proprium formantia CXXII. PTILONIA.

Frons stratis pluribus, filum centrale ambientibus, contexta.

- Frons tubulosa penicillato-ramosa CXXIII. ASPARAGOPSIS.
" " ciliato-pechinata CXXIV. BONNEMAISONIA.
" solid a serrato-pechinata CXXV. DELISEA.

TRIBUS I. SPONGIOPARPEÆ.

Frons solida, filis densis elongatis contexta. *Cystocarpia* in spongialis superficialibus nemathecioideis evoluta; nucleo filis spongialæ adnato iisque obtecta, cæterum nudo.

CXVIII. POLYIDES *Ag. Sp. Alg. p. 390 et Syst. n:o 32. Grev. Alg. Br. p. 69. Endl. Gen. Pl. Suppl. III. p. 38. Harv. Man. p. 53 et Phyc. tab. XCV. J. Ag. Advers. p. 36. Aresch. Enum. p. 86. Caspary in Ann. of Nat. Hist. II. Ser. VI. p. 87. Spongiocarpus Grev. Edin. Gigartinæ, Chondriæ et Furcellariæ sp. Auct.*

Frons teretiuscula dichotomo-fastigiata subtriplici strato constituta; medullare filis elongatis densis longitudinalibus; intermedium cellulis brevioribus amplis granulosis; externum cellulis minoribus in fila moniliformia verticalia conjunctis, constitutum. *Cystocarpia* in spongialis superficialibus evoluta, filis spongialæ adnata iisque obtecta; nucleo gemmidiis obovatis a placenta centrali quoquoversum radiantibus, peridermate conformi cinctis, constante. *Sphærosporæ* inter cellulas strati corticalis demersæ, oblongæ, cruciatim divisæ. (*Grev. Alg. Brit. tab. XI. Harv. Phyc. tab. XCV*).

Frondes a radice scutata erectiusculæ aut cæspitem subhemisphaericum formantes, cylindraceæ, crebris dichotomiis decompositæ eximie fastigiatæ, ramis superioribus, qui sphærosporas levant, demum medio incrassatis.

Tripli strato frons contexta est. Axis nempe occupatur filis elongatis longitudinalibus dense juxtapositis anastomosantibusque. Ut apices horum extrorsum tendunt, cursu obliquo et arcuato, cellulæ breviores evadunt fere obovatæ et endochromate granuloso farctæ, atque fila dichotoma fastigiata formantur, quæ infra superficiem in fila tenuiora moniliformia abeunt.

In Individuis, cystocarpia gerentibus, stratum exterius obducitur spongiolis aut verrucis externis nematheciosis, rotundatis aut plus minus elongatis; spongiolaæ filis elongatis radiantibus dichotomis moniliformiter articulatis constant; inter fila hæc iisque adnata cystocarpia proveniunt in eadem spongiolaæ sæpe plurima et adproximata; nuclei singuli sphæroidei limbo lato pellucido cincti, gemmidis magnis, a placenta centrali radiantibus, constituti; gemmidia singula obovata, peridermate conformi inclusa; peridermata plurima adproximata limbum pellueidum cystocarpii efficiunt.

Sphærosporæ in ramis superioribus intumescentibus demersæ, et filis moniliformibus exterioribus stipatæ, densius sparsæ, oblongæ, magnæ, demum cruciatim divisæ.

Fructus nematheciosis verrucis contenti jam a Turnero cogniti et pro tempore bene descripti, licet nucleos totos semina judicaverit. Agardhius melius fructus explicavit, cæterique plurimi rite exposuerunt. Harvey fructus istos favellas nuncupavit, margine hyalino lato cinctas. Contra hoc vero observandum, limbum haud esse membranam sacculi singuli clausi; sed efficitur a peridermatibus numerosis, oculo non satis armato quasi in unum confluentibus, singulis singula gemmidia includentibus. Proveniunt hæc gemmidia a placenta centrali oblonga, cellulosa; ita ut fructus, licet speciem faveliarum præ se ferant, tamen nec favellæ nec favellidia considerandi sint. Quod vero maxime observandum invenio, in eo cernitur quod cystocarpia non usi in plurimis florideis a strato centrali formantur, sed inter fila exterioris strati et quasi a his producta nidulantur. Placenta autem ipsa, e qua gemmidia quoquoversum radiant, quasi centrale stratum rami novi forsitan censeatur.

Sphærosporæ non ante ultimum hoc tempus rite cognitæ. Delaplaie (*Fl. Terr. Neuv.* p. 449) et Greville (*Alg. Br.* p. 497) primi illarum mentionem fecerunt; uterque autem, velut ipse, illas tantum immaturas et nondum divisas observavit; apud Harvey (*Phycol. l. c.*) prima vice maturæ et divisæ describuntur.

Species typica Generis jam Bauhinio cognita dicitur, sed a multis insequentibus cum illa, et structura frondis et habitu simillima, Furcellaria confusa. Lamouroux illam ad Gigartinam retulit, Agardhius initio ad Chordariam. Lyngbyeus in unum genus cum Furcellaria conjunxit, insequentibus Areschougio (in *Linn.*, nec in *Enum.*) et Kützingio. Agardhius genus novum, ab omnibus fere receptum, creavit, "cui nomen ob similitudinem frondis cum tot aliis sinit."

Bory speciem novam, nomine P. Durvillei descripsit. (*Coqu.* p. 438). Quid hæc revera sit, ignoro. Specimen vero, quod a Durvilleo acceptum habeo, structura a Polyide distat et supra inter Ahnfeltias enumeratur. A Sondero alia species proposita fuit, quam ipse postea ad Gigartinam retulit.

4. P. LUMBRICALIS (*Bauh. Pin.* 366. *VIII.*) *Ag. Sp. Alg.* I. p. 392! *Syst.* p. 194! (excl.? var. γ)

Fucus furcellata lumbricalis Bauh. l. c.

Furcellaria lumbricalis Kütz. *Phyc.* p. 402 tab. 72! *Spec. Alg.* p. 748!

Fucus rotundus Gm. *Hist.* p. 440 tab. 6 fig. 3! *Turn. Hist.* tab. 3! *Engl. Bot. tab.* 1738. *Fl. Dan.* tab. 4544. a.

Polyides rotundus *Grev. Alg. Br.* p. 70 tab. II! *Harv. Man.* p. 43 et *Phyc. tab. XCV!* *Aresch. Enum.* p. 87!

Furcellaria rotunda Lyngb. Hydr. p. 49!

Fucus radiatus Good. et Wood. Lin. Tr. III. p. 202. *Stackh. Ner.* tab. 44!

F. caprinus Gunn. Act. Nidr. 4 tab. 5 fig. 4, 5.

F. fastigiatus L. Ilb. ex. Turn. Esp.; Fuc. t. 46.

Exs. Wyatt Danm. n:o 461. Chauv. Norm. n. 92.

Hab. ad rupes demersas Oceani atlantici ab Islandia et Norvegia usque ad Hispaniam et Americam Borealem. (Vix in adriatico inventa).

Radicis discus diametro semipollucaris. Frondes ex hoc plurimæ, 4—6-pollicares, diametro lineam vix superantes, inferne simpliciusculæ, 2—3-pollicari supra radicem distantia divisæ, dein 6—8ies aut plures dichotomæ, fastigiatæ, apicibus acuminato-obtusis. Axillæ acuminatæ aut raro rotundatæ. Color fuscescenti-purpureus. Substantia elastica, exsiccatæ cartilaginea.

De nomine specifico dissentunt auctores. Agardhianum anteposui, non quia antiquius, sed quia aptius mihi videtur. De Pol. rotunda *Flor. Capr.* conf. quæ infra Furcellariam fastigiatam diximus.

TRIBUS II. SOLIERIEÆ.

Frons solida, filis interioribus elongatis cellulisque exterioribus constans. Cystocarpia in ramulis subpropriis immersa, extus parum prominentia; nucleo stratis frondis obtecto.

CXIX. SOLIERIA J. *Ag. Alg. med.* p. 456. *Endl. Gen. Plant. Suppl.* III. p. 53. *Kütz. Phyc.* p. 401. *Sp. Alg.* p. 748. De-

lesseriae sp. Ag. Gigartinæ sp. Mont. Gracilariae sp. Grev. Plocariæ sp. Endlich.

Frons teretiuscula dichotoma, triplici strato contexta: medullari filis elongatis angustis longitudinalibus, intermedio cellulis majoribus oblongis, et corticali minoribus subsimplici serie dispositis verticalibus. *Cystocarpia* in ramulis subpropriis evoluta aggregata, infra superficiem immersa, subsphaerica, carpostomio aperta, gemmidia in filis a placenta centrali radiantibus obovata foventia. *Sphaerosporæ* in ramulis lateralibus, inter cellulas strati exterioris immersæ, oblongæ, zonatim divisæ.

Frondes cylindraceæ elongatæ, vase dichotomæ, aliquando segmentis adproximatis subpolychotomæ, purpureæ, exsiccatione rugulosæ subcartilagineæ, radice (saltim in specie typica) fibrosa adfixæ. Fructus in phyllis propriis lateralibus, utrinque attenuatis, immersi.

Tripli strato contextæ sunt. Internum filis articulatis seu cellulis elongatis, cylindraceis aut uno apice crassiore, altero longius caudato inaequalibus, inanibus aut endochromate granuloso faretis. Intermedium cellulis magnis oblongis, parietibus crassis exsiccatione flexuosis, endochromate granuloso. Periphericum cellulis coloratis oblongis, subsimplici serie verticalibus, constat. In ramulis juvenilibus fructiferis cellulæ centrales valde elongatæ cylindraceæ et anastomosantes; cellulæ mediae nullæ; periphericæ in fila brevia evolutæ.

Cystocarpia (in una specie observata) in ramulis lateralibus utrinque attenuatis, medio tumidis verrucosis, immersa, plura adproximata, circumcircum disposita, cellulis concentricis longitudinaliter contortis invicem separata. Placenta centralis a parte strati frondis medii formata, altera parte [?] nucleum ambiente et vicinos nucleos separante. Fila plurima a placenta quoquaversum radiantia clavato-articulata, abbreviata, gemmidia in articulo supremo fertili obovato-pyriformia foventia. Pericarpium cellulis strati medii et exterioris monostromatici vix mutatis formatum, nucleo insuper circumcircum cellulis concentricis, in stratum tenue clausum conjunctis, tecto. *Sphaerosporæ* in phyllis lateralibus fusiformibus immersæ, inter cellulas strati superficialis (in tilla fere evolutas) nidulantes, magnæ, oblongæ, zonatim divisæ.

Genus a me ipso in *Algæ mediterraneis* fundatum, a plurimis receptum, aliter ab aliis dispositum; structura fructus capsularis Chondrieis proximum. Kützing sphærosporas quadrigeminis (cru- ciatim divisas) falso describit.

4. *S. INDICA* (*J. Ag. mscr.*) intricato-cæspitosa, frondibus a cæspite erectiuseulis dichotomo-subfastigiatis, segmentis patentibus abbreviatis, superioribus adproximatis divaricatis subulatis.

Hab. ad oras Indiæ orientalis (s. n. 164 Wight, in Hb. Hooker!).

Frondes inferne intricatæ et cæspitosæ, singulæ extra cæspitem emergentes, inferiore parte nudiusculæ vel ramulis horizontalibus subulatis dense prolificantibus obsitæ, a medio densius dichotomæ, segmentis eximie patentibus, distantia 3—4 linearum divisis et subfastigiatis, superne in ramulos plures adproximatos divaricatos abeuntibus. Color purpureus. Substantia parum cartilaginea. Exsiccatione corrugatur. — Sterilem tantum vidi. — Structura generis; cellulæ vero superficiales laxius quam in sp. Europæa cohærent, et stratum hyalinum mucosum undique frondem ambit; an potius species *Cordylecladiæ*?

2. *S. CHORDALIS* (*Ag. Syn. p. 47*) frondibus a radice fibrosa erectis flagelliformibus dichotomis, segmentis erectis longissimis demum ramulis lateralibus prolificantibus utrinque attenuatis fructiferis obsitis.

Sphærococcus chordalis *Ag. Syn. l. c.*

Solieria chordalis *J. Ag. Alg. medit. p. 457. Kütz. Sp. Alg. p. 748!*

Delesseria chordalis *Ag. sp. p. 489! Syst. p. 253!*

Gigartina Gaditana *Mont. in P. Webb. otia Hisp. pent. II. tab. 7! et It. Hispan. p. 4.*

Hab. in mari Gaditano (Cabrera et Heredia!).

Radix scutata, insuper fibras numerosas unciales ramosas repentes emittens. Frondes erectæ pedales teretes, chordam musicam fere referentes, crassitiem pennæ columbinæ per totam fere longitudinem servantes, parce et longis distantiis dichotomæ, apice longe attenuatæ. Statu fructifero frondes ramis subhorizontalibus plurimis, undique pullulantibus, utrinque attenuatis obsitæ; rami capsuliferi verrucosi, sphærosporas ferentes teretes. Color purpureus. Substantia parum cartilaginea.

Species inquirenda.

3. *GIGARTINA GAUDICHAUDII* (*Mont. 3. Cent. n. 63*) heteroclita, fronde gelatinoso-cartilaginea elata tereti filiformi gracili simplici aut furcata ramosa, ramis elongatis vagis linearis-lanceolatis explanatis, fructigeris mamillosis.

Gig. Gaudichaudii *Mont. l. c. in Ann. Sc. Nat. Botan. Oct. 1842; Voy. Bonite p. 69 tab. 443 fig. 4.*

Cystoclonium Gaudichaudii *Kütz. Bot. Zeit. 1847 p. 22. Sp. Alg. p. 756.*

Hab. ad oras Peruviæ circa Payta (Gaudichaud).

Frons gelatinoso-cartilaginea, deorsum filiformis, teres, pedalis et ultra, pennæ passerinæ crassitie, simplex, dichotoma aut in unico exemplari ramosissima. Rami 4—6 uncias longi, interdum dichotomi, at sœpius simplices, elongati, sparsi, spatiis perquam variis semi-sesquipollicaribus minoribusque sejuncti, ad originem tūliformes, cito in laminam linearem longissime lanceolatam, lineam sesquilineam latam explanati, acutissimi, erecto-patentes, sinubus subobtusis. Structura: frons e ternis constat stratis maxime dissimilibus, quorum interius e cellulis crassis filiformibus articulatis intus materie granulosa colorata repletis medullamque constituentibus; medium ex utriculis maximis sacciformibus sensim peripheriam versus minoribus subsphæricis, granula colorata eximie globulosa $\frac{1}{500}$ millim. vix æquantia facillimeque disfluentia includentibus; exterius tandem e cellulis minutis violaceis oblongis seriatis dense stipatis compositum. Fila medullaria in cellulis clavatis aut sphæricis abeuntia vidi, quæ forsè pro utriculis strati medii juniorum habendæ sunt. Fructus in ramis complanatis hinc tuberculatis obvii. Conceptacula pustulæformia, mamillam hemisphæricam referentia, ad utramque paginam nec non ad margines sparsa, sessilia, poro tandem apicali pertusa, sporas roseas numerosas ovato-oblongas foventia. Color violaceus, exsiccatione fuscescens olivaceus, rubore aliquo mistus. Substantia gelatinosa, sicca rigida admodum fragilis. Alga structura et fructu Gigartinæ ab Agardhio juniore reformatæ conveniens, forma vero rāmorum plana ab eodem genere a Lamourouxio Grevilleoque condito tantillum aberrans.

Ita Auctor. Mibi, si quid ex analysi data concludere liceat, nullo respectu cum Gigartina convenire videtur, sed structuram offert Solieræ subsimilem. Kützing, qui specimen vidit, sphærosporas zonatim divisas observavit.

TRIBUS III. LOMENTARIEÆ.

Frons tubulosa, diaphragmatibus cellulosis intersepta. Cystocarpia pericarpio proprio externo munita.

CXX. LOMENTARIA *Lyngb. Hydr. Dan. p. 404. Gaill. Res. Thalass. p. 20. Mont. Fl. Canar. Pl. cell. p. 455. Endl. Gen. Pl. Suppl. III. p. 42. (mut. limit. ap. omni.); Lomentaria et Gastroclonium Kütz. Phyc. Gen. p. 440—41. (excl. spec.); Chylocladia Grev. in Hook. Br. Fl. II. p. 297 (excl. sp.) J. Ag. Alg. med. p. 409. Harv. Ner. austr. p. 79 et Phycol. Brit. tab. CXVIII. Gastridium Grev. Alg. Brit. (excl. sp.) p. 114. Kalifornia et Sedoidea Stackh. Mem. Soc. Mosqu. II. p. 78 et 83. Chondriæ sp. Ag. et Auct.*

Frons teretiuscula tubulosa, filis sparsis percursa et diaphragmatibus cellulosis intersepta, cellulis periphericis subduplici serie dispositis; inferne quandoquidem solidescens, ramis tubulosis. *Keramidia* a parte inflata frondis formata, intra pericarpium sphæricum vel ovatum, carpostomio demum pertusum, gemmidia obconica, a placenta radiantia, foventia. *Sphærosporæ* per ramulos sparsæ aut densius aggregatæ, in cellulis infra-corticalibus formatæ, rotundatæ, triangule divisæ.

Frondes gelatinoso-membranaceæ, inferne aliquando subcartilagineæ, carneo-roseæ aut purpurascentes, aliquando aureo et purpureo iridescentes, teretiusculæ, saepius torulosæ et articulatim constrictæ, intus tubulosæ et diaphragmatibus cellulosis interseptæ, nunc inferne solidescentes; a radice erectiusculæ, rarius decumbentes et a sureulo radicante adscendentes, ramificatione aut deliquescente di-trichotoma aut magis paniculata, ramis nempe in fronde principali sparsis oppositis verticillatis; dupli saltem strato contextæ. Tubus internus filis sparsissimis elongatis articulatis percurritur; cellulæ interiores, tubum nempe includentes et diaphragmata formantes, sunt oblongo-angulatae, saepius simplici serie dispositæ; cellulæ corticales, subcorticalibus minores, endochromate coloratae, simplici serie dispositæ, strato hyalino plus minus evidenti gelatinoso extus tectæ.

Diaphragmata, quibus tubus internus in loculos dividitur, cellulæ unica serie dispositis constant. In caule solido cellulæ interiores oblongæ longiores, exterioribus magis rotundatis brevioribus. Fila, quæ tubum interiore secus parietes percurrent, cellulæ singulis rotundatis, diametro fili duplo et ultra crassioribus obsita sunt; cellulæ istæ initio liberae, demum forsitan cum strato peripherico coalescentes; sphærosporas in his cellulæ formari puto.

Keramidia in ramis ramulisque sparsa aut aggregata, a parte inflata frondis evoluta, nunc sere sphærice prominentia, nunc ovata, nunc (in specie generis incerta) sere frondi immersa. Pericarpium strato frondis exteriore subduplici conflatum, carpostomio, ni fallor semper, demum pertusum. Nucleus placenta basali plus minus elevata suffultus, reticulo filorum anastomosantium cinetus, canali ad carpostomium ducente demum liberatus. Fila gemmifera a placenta egredientia saepius abbreviata, nunc (*L. parvula*) elongata, in articulis terminalibus gemmidia obovata aut potius obconica foventia. *Sphærosporæ* sine ordine perceptibili dispositæ, in ramulis laxius sparsæ aut plerumque densius certis locis aggregatæ, in cellulis

infra-corticalibus evolutæ, nucleo rotundato intra perisporium hyalimum triangule quadridiviso.

Genus Lomentariæ a Lyngbyeo formatum unicam comprehendebat L. articulatam; L. Kaliformis ad aliud genus Gastridii adnumerabatur. Gaillon principales species generis sub suo genere Lomentariæ enumeravit, heterogeneas vero plures introduxit, quas in operibus Dubyei et Montagnei quoad partem adoptatas et quidem novis auctas invenimus. In Algis mediterraneis, heterogeneis expulsis, limites duxi generis hodierni; nomen autem usurpatum Chylocladiæ, quod a Grevilleo mutuaveram, jure suo rejecit Endlicher, qui ita auctor hodierni generis Lomentariæ existimandus est. In opere citato duas sectiones Generis proposueram, quas sub nomine Chondriæ et Eucladiæ adoptavit Endlicher. Kützing, easdem sectiones ut genera diversa exhibens, limites tamen ita mutavit ut Chrys. uvaria in inter sua Gastroclonia adhuc enumeret.

Structura frondis Lomentariæ ita peculiaris, ut genus nullo negotio a plurimis distinguatur. Frons nimurum est vere articulata, articuli vero ipsi cellulis plurimis conflati, et ipsa diaphragmata, loculos separantia, cellulis constant plurimis in membranam coniunctis. Nonnullæ species, quæ habent caulem solidescensem ramulosque tubulosos sœpe unico articulo constantes, a nonnullis Chrysymeniæ speciebus quoad structuram frondis parum recedunt, structura autem fructuum omnino diversa. In Chrysymenia fere *favella* intra pericarpium inclusa adest; gemmidia nempe minuta rotundata vel angulata nullo ordine intra gelatinam cohibentem conjuncta. Lomentariæ fructus sunt *keramidia*; gemmidia obconica in filis a placenta radiantibus invicem liberis evoluta. Catenella quoad habitum eximie cum Lomentaria convenit, et una, a Montagno sub nomine Lomentariæ descripta, species ad Catenellam sane pertinet; structura vero frondis et fructus utriusque hæc genera differunt. Cum Lomentaria ante alia forsitan congruit Champia; in structura vero nuclei Cystocarpiorum differentiam offerunt hæc genera, quare in dispositione nostra longius forsitan quam fas fuit separata fuerunt; nucleus cystocarpiorum gelatina ambiente in Champia cohibitus, et gemmidia obovato-angulata affinitatem hujus generis majorem cum Chylocladia J. Ag. quain cum Lomentaria indicare, mibi videntur.

I. LOMENTARIA. *Fronde fere tota tubulosa et articulatim constricta.*

* *Fronde deliquescente di-polychotoma.*

1. L. PHALLIGERA (*J. Ag. Alg. med.* p. 140) fronde deliquescente-di-trichotoma ex tereti compressa articulato-constricta, ramis elongatis erecto-patentibus, ramulis sporiferis lancoideis minutis, singulis aut binis cruciatis ad axillas emergentibus, sphæro-sporas in lineam transversalem articuli dispositas gerentibus, articulis lancoideo-cylindraceis diametro 4plo et ultra longioribus, keramidiis. . . .

Chylocladia phalligera J. Ag. l. c.

Lomentaria phalligera *Endl. Gen. Pl. Suppl. III.* p. 43! *Kütz. Sp. p. 863!*

Lomentaria articulata β . linearis *Zanard. Syn. p. 97. Sagg. p. 50* (non Ag.)?

Lomentaria linearis *Kütz. sp. p. 863?*

Hab. in mari mediterraneo ad oras Galloprovinciæ (Ipse! Solier!); in adriatico ad Venetiam (Ruchinger!).

Frons 3—5-pollicaris, pennam columbinam crassam, ex tereti compressa, sensim attenuata, superne teretiuscula, regulariter et subdistiche dichotoma. Rami basi aliquantulum contracti, inferiores $\frac{2}{3}$ pollicis distantes, erecto-patentes, superiores ramulique longiores articulato-constricti, articulis subcylindricis, apicibus angustatis. Ad basin dichotomiarum et sæpe ad genicula articulorum superiorum egrediuntur ramuli subverticales, nunc singuli, nunc bini cum ramis crucem formantes, superiores sublancoidei sesquilineam longi et articulo singulo constantes, medii apiculo articuli novelli coronati, inferiores elongati pluri-articulati, omnes sphærosporas in lineam transversalem articuli penultiimi dispositas gerentes. Frons tubulosa, dupli cellularum strato constat, exteriore cellulis minutis coloratis, interiore cellulis hexagono-prismaticis multo majoribus, denique sphærosporas quadripartitas gerentibus, contexta; stratum externum hyalinum subnullum. Keramidia. . . . Color recentis rosco-carneus.

Species distinctissima, ramificationis norma ad L. articulatam accedens, sed fere semper dichotoma, articulis longioribus et fructu facile dignoscitur.

2. L. ARTICULATA (*Huds. Engl. p. 569*) fronde deliquescente di-trichotoma tereti articulato-constricta, ramis elongatis erecto-patentibus, superioribus ramulisque ad genicula emergentibus sæpe plurimis sphærosporas sparsas soventibus, articulis ellipsoideis diametro 2—4plo longioribus, keramidiis urceolatis ad ramulos sparsis.

Ulva articulata Huds. l. c.

Lomentaria articulata *Lyngb. Hydr. Dan. p. 101 tab. 30!* (excl. var. et syn.) *Kütz. Sp. Alg. p. 863! Mont. Can. p. 456!*

Fucus articulatus Lightf. Scot. p. 939! Smith. Engl. Bot. tab. 1574. Stackh. Ner. Brit. Ed. II. p. 14 tab. 8! Turn. Hist. tab. 406!

Gigartina articulata Lamour.

Chondria articulata Ag. Sp. I. p. 357! Syst. p. 207.

Gastridium articulatum Grev. Atg. Brit. p. 420!

Chylocladia articulata Grev. in Hook. Br. Fl. II. p. 298. Harv. Man. Ed. II. p. 102 et Phycol. Brit. tab. 283!

Fucus sericeus var. Esp. Icon. tab. 82.

Lomentaria pertusa Schousb. nscr.!

Exsicc. Wyatt Danm. n. 73!

Hab. in oceano atlantico ab insulis Foeroarum! usque ad Tinguin! in mari mediterraneo! et adriatico!

Cæspites in aliis algis rupibusque repentes, nunc separati globosi intricati 4—6-pollicares. Frondes teretiusculæ tubulosæ subregulariter articulatim contractæ et articulis ellipsoideis moniliformes, dichotomæ et superne sæpius trichotomæ ramulisque insuper brevioribus sæpe verticillatim infra stricturas egredientibus quasi polychotomæ, deliquescenter ramosæ fastigiatae. Articuli fere omnes ellipsoidei, longiores brevioresve, inferiores sæpius elongati diametro 3—5plo longiores, superiores breviores 2—3plo diametro longiores, terminales acuminati aut obtusi. Keramidia in articulis ramorum ramulorumque superioribus lateralia sessilia, supra dilatatam basin constricta, ore producto truncata, intra pericarpium tenuem gemmidia ad placentum basalem affixa foventia. Sphaerosporæ in soros irregulares rotundatosque per articulos superiores ramorum ramulorumque dispositæ, in strato infra-corticali evolutæ triangule divisæ. Color roseo-purpurascens. Chartæ adhæret.

Planta juvenilis et minuta evidentius repens; in elongata hoc minus conspicuum. Cæspites a fulcro arrepti et circumvagi fere globosi evadunt et intricati.

Ad oras Novæ Hollandiæ et Tasmaniæ obvenit alga, L. articulata simillima, si non identica; hæc ab Agardbio varietatis loco memorata, a Harvey ut species propria, Chylocl. Tasmanica (*Hook. Lond. Journ. III. p. 444. Ner. austr. p. 84*) proposita fuit. Est forma major, cuius fragmenta vidi quadri-pollicaria, articulis inferioribus minus constrictis et longioribus; nullam vero essentiale notam video, qua sterilem a planta Europæa discernere liceat. Aliquando articuli linea angusta notati quasi in viva 3quetro-prismatici fuissent; sed sectio transversalis (elliptica) nulla hujus monstrat vestigia; nec in structura frondis differentiam video.

Gastridium corallinum (*Suhr. Regensb. Fl. 1836 tab. IV. fig. 34*) fragmentis nanis plantæ constituitur, quæ aspectu et structura cum L. articulata convenit. Utrum ad speciem diversam pertineant an cum L. articulata specie identica sint, ex his fragmentis haud elucet.

** *Fronde erectiuscula paniculatim ramosa; ramis nempe in caule primario oppositis verticillatis sparsisve.*

3. L. PARVULA (*Ag. Syst. p. 207*) fronde paniculatim ramosa, ramulis in caule primario tubuloso subinconspicue articulato oppositis verticillatis aut alternis articulato-constrictis, articulis ntrinque truncatis diametro æqualibus aut sesquilongioribus, sphaerosporis per medium partem ramulorum sparsis, keramidiis ovatis ad ramos sessilibus.

Chondria parvula Ag. l. c.! Grev. Scot. Crypt. Fl. tab. 346 !!

Lomentaria parvula *Gaill.*; *Kütz.* sp. p. 864! *Mont. Voy. Pol. Sud. p. 423!*

Gastridium parvulum Grev. Alg. Brit. p. 449!

Chylocladia parvula Hook. Br. Fl. II. p. 298. Harv. Man p. 72.

Phycol. Brit. tab. CCX! Ner. austr. p. 80! J. Ag. Alg. med. p. 444.

Chondria implexa Chauv. mscr.! (fide spec.!!)

Fucus Kaliformis γ. nanus Turn. Hist. I. p. 61!

Exsicc. Wyatt. Danm. n. 72!

Hab. in oceano atlantico ab oris Britanniae usque ad Gades; ad oras Americae (Harvey); in mari mediterraneo ad oras Galliae! in oceano australi ad insulam Akaroa (D'Urville).

Cæspites 2—3-pollicares, globosi, dense intricati, vix sine dilacratione frondium extricandi. Frondes tubulosæ, primariæ extus vix conspicue articulatæ, intus geniculatæ, geniculis cellulosis; secundariæ omnes stricturis evidentibus articulatæ. Ramificatio sat irregularis, ramis alternis oppositis verticillatisque sæpe in eodem specimine obvenientibus, superioribus sæpe sparsis, inferioribus oppositis. Rami ramulique eximie patentes, basi sæpe leviter constricti, dein torulosi, obtusi. Articuli medio inflati, apicibus truncatis contracti, formam dolii, quali ad vinum conservandum utuntur, referentes; adultiores diametro sesquilongiores, juveniles diametro æquales. Keramidia eximie ovata, gemmidia ad placentam centralem elevatam gerentia. Sphaerosporæ in parte media ramulorum sparsæ. Color carneo-purpurascens. Chartæ arcte adhæret.

3a. LOMENTARIA TORULOSA (*Kütz. Phyc. Gen. p. 441*) 2—3-pollicaris, pennam merulinam et ultra crassa, basi vase ramosa expansa, torulosa, ramis patentissimis oppositis superioribus sæpe verticillatis, articulis globoso-ellipticis. *Kütz. sp. p. 864.*

Hab. in mari adriatico et atlantico.

3b. LOMENT. BREVIS (*Kütz. Phycol. p. 441*) pollicaris subtorulosa pennam merulinam crassa, ramis ramulisque patentibus alternis oppositisve, articulis diametro duplo brevioribus. *Kütz. sp. p. 864.*

Hab. in Sinu Biscayensi.

Species ad L. Kaliformem arcte accedens, sed pluribus et eximiis notis distincta. Differunt forma generali frondis, articulorum longitudine, et forma keramidii.

Nomine Chondriæ implexæ hanc speciem misit Chauvin; Eandem nomine Lomentariae intertextæ Chauv. a Duby (*Bot. Gall. p. 950*) et Kützing (*Sp. Alg. p. 864*) descriptam fuisse suspicor.

4. L. AFFINIS (*Hook. et Harv. Alg. Tasm. n. 41*) fronde paniculatum ramosa ramulis in caule primario tubuloso subinconspicue articulato oppositis verticillatis aut alternis articulato-constrictis, articulis utrinque truncatis diametro brevioribus, spherosporis per ramulos sparsis, keramidiis ovalis ad ramulos sessilibus.

Chylocladia affinis Hook. et Harv. l. c. in Hook. Lond. Journ. VI. p. 402. Harv. Ner. austr. p. 79 tab. XXIX!!

Lomentaria affinis Kütz. sp. p. 863!

Gastroclonium affine Kütz. sp. p. 866!

Chylocladia Kaliformis Harv. in Lond. Journ. III. p. 444 (excl. syn.)

Hab. ad oras Tasmaniæ (Gunn!).

Frondes 6—12-pollicares crassitie fere pennæ corvinæ, caule primario erecto indiviso, ramis numerosis patentissimis elongatis obsito. Rami elongati, inferiores caulem fere longitudine aequantes, superiores sensim breviores patentes. Ramuli breviores simplices aut suo ordine compositi, utrinque parum attenuati obtusi, aliquando incurvati cirrosi. Articuli fere ejusdem ubique longitudinis, diametro æquales aut breviores, in ramulis ramisque perspicui, nec in caule omnino obsoleti, in medio aliquantulum ventricosi, utrinque truncati, ramulos torulosos reddentes. Keramidia (a me non visa) ovato-conica truncata, diametrum ramuli in quo incident æquantia, a Harveyo pinguntur. Spherosporæ (sec. Harv.) in ramulis sparsæ, triangule divisæ. Chartæ arcte adhaeret. Color carneo-purpurascens.

Species pulchra, quæ cum magnitudine L. Kaliformis characteres conjungit L. parvulae. Duobus locis haec species a Kützingio enumeratur; inter Lomentarias nempe specimen a Hookero missum describit; subinde inter Gastroclonia, sub eodem specifico, plantæ sibi ignotæ (!) descriptionem, ex Auctoribus citatis transcriptam, effert.

5. L. ZONATA (*J. Ag. mscr.*) fronde paniculatum ramosa ramulis in caule primario tubuloso subinconspicue articulato oppositis verticillatis aut alternis articulato-constrictis, articulis subcylindraceis diametro brevioribus, spherosporis zonas transversales in ramulo plurimas formantibus, keramidiis ovalis ad ramulos sessilibus.

Hab. ad Gracilariam duram parasitica, in oris Hindostaniae (Wight!).

Frons pusilla bipollicaris crassitie pennæ columbinæ et latior, basi attenuata, ramulis verticillatis obsita. Rami conformes pollicares parce ramulosi ramulique eximie patentes obtusi. Articuli in ramulis præcipue conspicui, in medio vix incrassati, cylindracei, diametro fere semibreviores. Keramidia ovata truncata, diametro ramuli in quo insident multiplo minora, intra pericarpium cellulosum nucleus globosum, adparatu fibrarum anastomosantium cinctum. foventia; gemmidia obconica ad placentam basalem

Additio a L. Agardh sp. n. alg. 15, 1731
extrait de l'osis tot alg. mar. hab. 609 p. 149

Chylocladia kalkensis -
Lomentaria kalkensis -

1° form. Nervosa. - *Lomentaria californica* t.
var. alg. fin. 1859. - Alg. alg. no. 103

2° fo. m. aestuaria; loco saepe var. 101

Chylocladia kalkensis - *Chylocladia phycitis* s,
p. 313. 5 - Chon'ia kalkensis - Chon'ia alg.
form. n° 3

Var. sessilis - alg. 1731 alg. mar. 209
Pond. fibrosa pectinata mar. ramos

fibrosa amplexicaulis - *Chylocladia* t.
fo. oblonga, irregularis minoris. AC

angustifoliae - *Chylocladia* t.
oblonga

bosis sessilibus solitariis vel oppositis. Kutz. sp. p. 862.
Chylocladia fasciata Menegh. l. c.
Hab. in mari adriatico.

iris
itis
us,
lo-

bosis sessilibus solitariis vel oppositis. Kutz. sp. p. 862.

Chylocladia fasciata Menegh. l. c.

Hab. in mari adriatico.

Species ad L. Kaliformem arcte accedens, sed pluribus et eximiis notis distincta. Differunt forma generali frondis, articulorum longitudine, et forma keramidii.

Nomine Chondriæ implexæ hanc speciem misit Chauvin; Eandem nomine Lomentariae intertextæ *Chauv.* a Duby (*Bot. Gall.* p. 950) et Kützing (*Sp. Alg.* p. 864) descriptam fuisse suspicor.

4. L. AFFI

ramo

ticula

articu-

per r

Chyloc

402. *Harv.*

Lomen

Gastro

Chyloc

Hab.

Frondæ

erecto ind

elongati, i

breviores p

utrinque p

fere ejusde

mulis ram

quantulum

Keramidia

quo inside

in ramulis

purpurasce

Specie

jungit L. T

Lomentariæ

Gastroclon-

ptionem, e

5. L. ZON

caule

ticilla

ceis

ramo

sessilius.

Hab. ad Gracilariam duram parasitica, in oris Hindostaniae (Wight!).

Frons pusilla bipollicaris crassitie pennæ columbinæ et latior, basi attenuatæ, ramulis verticillatis obsita. Rami conformes pollicares parce ramulosi ramulique eximie patentes obtusi. Articuli in ramulis præcipue conspicui, in medio vix incrassati, cylindracei, diametro fere semibreviores. Keramidia ovata truncata, diametro ramuli in quo insident multiplo minora, intra pericarpium cellulosum nucleus globosum, adparatu fibrarum anastomosantium cinctum, foventia; gemmidia obconica ad placentam basalem sessilia. Sphaerosporæ zonam subregularem inter genicula formantes, rotundate, triangule divisa, in tubo articuli introrsum prominentes. Structura generis. Frons limbo pellucido cingitur. Color in nostris (decoloratis) atrovirescens. Charlæ adhæret.

6. L. KOTSCHYANA (*Endl. et Dies. Alg. Kotsch. n. 6*) fronde paniculatim ramosa ramulis in caule primario tubuloso articulato oppositis verticillatis aut alternis articulato-constrictis, articulis medio inflatis utrinque truncatis diametro brevioribus, Keramidiis globosis ad ramos sparsis.

Champia Kotschyana *Endl. et Dies. l. c. in Mohl. et Schl. Bot. Zeit.* 1845 p. 269. *Kütz. Sp. Alg.* p. 862.

Hab. in sinu Persico ad insulam Karek. (Hb. Diesing!).

Frondes ab adparatu radicali fibroso erectiusculæ, 2—3-pollicares, teretes (exsiccatione collabentes) decomposito-ramosæ, ramis ramulisque basi attenuatis apice obtusis, oppositis verticillatis aut singulis sparsis. Articuli fere ubique evidentes, medio inflati, ad genicula contracti, diametro semibreviores aut vix æquales (in partibus inferioribus). Keramidia (sec. Endl. et Dies.) exacte sphærica, ad ramos ramulosque sparsa. Color purpureus, decolorata virescens. Substantia subgelatinosa. Specimina a Diesingio communicata descripti. Descriptionem Auctorum laudat. in plurimis erroneam esse, specimina madefacta evidenter docent. Structuram Keramidii nec rite expositam fuisse suspicor. Structuram frondis Lomentariæ vidi, et vix dubito quin hujus generis sit species certa.

7. L. KALIFORMIS (*Good. et Woodw. Lin. Tr. III. p. 206*) fronde paniculatim ramosa ramulis in caule primario tubuloso obsolete articulato oppositis verticillatis aut alternis articulato-

- 5a. L. FASCIATA (*Menegh. in Parl. Giorn. Bot. 1844 p. 296*) pollicaris pyramidatim ramosissima, ramis ramulisque irregulariter verticillatis articulato-constrictis, articulis ellipsoideis diametro duplo longioribus, tetrachocarpiis in fascias transversales collectis; cystocarpiis subglobosis sessilibus solitariis vel oppositis. *Kütz. sp. p. 862.*

Chylocladia fasciata *Menegh. l. c.*

Hab. in mari adriatico.

constrictis, articulis utrinque truncatis, inferioribus diametro plures longioribus, ramulorum sesqui-duplo longioribus, sphærosporis per ramulos sparsis, Keramidiis sphæricis ad ramos sæpe aggregatis.

Fucus Kaliformis Good. et Woodw. l. c. tab. 48. Sm. Engl. Bot. tab. 640. *Turn. Hist. tab.* 29 (tab. emendata!) *Lamour. Diss. tab.* 29!

Lomentaria Kaliformis Gaill.; Zanard. *Syn. Alg. Adr.* p. 97. *Mont. Fl. Alg.* p. 88. Aresch. *Enum.* p. 63.

Chondria Kaliformis Ag. *Sp. Alg.* p. 355. *Syst. p.* 207.

Gastridium Kaliforme Lyngb. *Hydr. Dan.* p. 70! *Grev. Alg. Brit.* p. 447!

Chylocladia Kaliformis Hook. Br. *Fl. II.* p. 397. *Harv. Man.* p. 72 et *Phycol. Brit. tab. CXLV et CCCLVIII.* B! *J. Ag. Alg. med.* p. 414.

Fucus diaphanus Esp. *Fuc. tab.* 402 fig. 3 (male).

Fucus verticillatus Lightf. *Scot.* p. 962 tab. 31!

Conserva tubulosa Wulf. *Crypt. aqu.* p. 46. (fide *Hb. Wulf.*)

Exsicc. Chauv. Alg. Norm. n. 45! *Wyatt. Alg. Danm.* n. 24!

Var. α . verticillata fronde membranacea, caule primario inflato ad verticilos parum contracto, ramulis patentissimis ad genicula contractis, sphærosporis majoribus 6—8 intra articulum nidulanibus.

Fucus Salicornia Schousb. *mscr.!*

Fucus Kaliformis α . *Auct.*

L. Kaliformis Kütz. *Phycol. tab.* 55 fig. 3! *Sp. Alg.* p. 862!

Chondria polyclados Kütz. *mscr.*

Chylocladia polyclados Zan. *Sagg.* p. 50.

Var. β . squarrosa fronde membranacea exsiccatione subcartilaginea fere cylindracea, ramulis patentissimis ad genicula vix contractis, sphærosporis minoribus sæpe 10—15 intra articulum nidulanibus.

Lomentaria squarrosa Kütz. *Phycol. Gen. tab.* 55 fig. IV!! *Sp. Alg.* p. 863.

Var. γ . torulosa fronde membranacea, caule ramisque erectiusculis ad genicula contractis, articulis utrinque truncatis diametro duplo longioribus.

Chondria Kaliformis var. *torulosa* (partim) Ag. l. c.

Var. δ . monilifera fronde membranacea, caule primario ramisque ad genicula eximie contractis submoniliformibus, articulis ellipsoideis, inferioribus elongatis, superioribus diametro duplo longioribus.

Conserva reptans Roth. *Cal. Bot. I.* p. 486 tab. 3 fig. 3, *III.* p. 254! (fide spec.!) *Spreng. in Mag. Naturf.* tab. 6 fig. 2?

Hab. in oceano atlantico a littore Bahusiae! usque ad Tingin! et insulas Canarienses; ad oras Indie occidentalis!; in mari mediterraneo! et adriatico!

Frondes 4—2-pollicares vel usque pedales et ultra, crassitie pennam passerinam vel usque scriptoriam æquantes, pyramidatim decompositæ, ramis patentissimis plerumque verticillatis conformibus, sursum sensim attenuatae, et distantiis longitudine sursum decrementibus articulatim constrictæ, stricturis plus minus obsoletis et in superioribus partibus fere tantum conspicuis, nunc evidentioribus. Ramuli conformes at plerumque evidentius constricti, in inferiore ramorum parte sæpius verticillati, superne oppositi aut immo alterni, attenuati obtusi. Articuli in inferiore parte sæpius externe obsoleti, nunc evidentiores, diametro 4—6plo longiores; sursum sensim evidentiores, longitudine decrescentes, ramulorum diametro sesquialongiores; plerumque parum in medio inflati, utrinque truncati; nunc fere omnino ellipsoidei. Sphærosporangia in ramulis nidulantes sparsæ, magnitudine et numero in diversis varietatibus, ni fallor, variae. Keramidia globosa, nunc sparsa, sæpius aggregata, limbo subpellucido cincta, ad placentam basalem gemmidia obconica foventia. Color carneus, coccineo suffusus; in var. γ . purpureo-atrovirens; in var. δ . obscure purpureus. Substantia gelatinosa; chartæ adhæret.

Formas maxime notabiles supra enumeravi. Inter has præcipue ablutit var. δ ., cujus specimina convenientia et e mari mediterraneo et ex atlantico oriunda vidi. Hæc semper in aliis parasitica, colore obscure purpureo, caule ramisque fere pariter contractis, et articulis obovato-ellipsoideis insignia, sphærosporas unius articuli ab altero fere separatas gerentia. Keramidia in hac var. non vidi. An hæc species distincta sit? Præter varietates supra allatas obvenit *intricata* ramis concrescentibus, et *patens* (*Lomentaria patens Kütz. Sp. Alg. p. 863*), quæ ramis sæpius oppositis nec verticillatis a var. *Squarrosa* differt. Turnerum duplarem tabulam hujus exhibuisse constat; in una (*W. I. H. dett.*, notata) nonnullæ obveniunt figuræ, quæ ad Chyl. clavellosam pertinere videntur (fig. h. et i.); tab. emendata (a Miss Hutchins picta) formam vulgarem plantæ sistit; in descriptione quoque capsularum utramque plantam confusisse videtur.

Gastridium constrictum Suhr. Regensb. Fl. 1840 p. 273, quæ plantæ Indie occidentalis instituta fuit species, a planta Europæa vix differt. Cum nostra variet γ . potissimum convenit.

*** *Fronde a surculo repente cylindraceo erectiuscula torulosa, ramis subpaniculatis.*

8. L. REFLEXA (*Chauv. Alg. Norm. n. 443*) frondium ramis a caule primario arcuatim reflexo radicante tubuloso subincuspicue articulato adscendentibus singulis geminatisque secundatis articulatim constrictis simpliciusculis aut parcissime ramulosis,

articulis utrinque truncatis diametro duplo longioribus, sphærosoris per superiorem partem ramulorum sparsis, keramidiis sphæricis limbo pellucido cinctis.

Lomentaria reflexa Chauv. l. c.!

Chylocladia reflexa Lenorm. in Desmaz. Pl. Crypt. n. 865. Harv. Phycol. Brit. tab. XLII!

Gastroclonium reflexum Kütz. Sp. Alg. p. 866!

Lomentaria pygmæa Gaill. res. p. 19? Duby Bot. Gall. p. 950 (excl. syn.) Mont. Canar. p. 436.

Gigartina pygmæa Lamour. Ess. tab. 4 fig. 12. 13?

Hab. in oceano atlantico ad oras Galliae (Ilb. Boivin!) et Britanniae (D:na Griffiths!).

Frondes pusillæ 1—2-pollicares, pennam passerinam diametro circiter æquantes, primariæ cylindraceæ angustiores a radice adscendentibus arcuatim reflexæ radiculis demissis deorsum radicantes, sursum ramos secundarios singulos geminatosque erectiusculos et secundatos, simplices aut parce ramosos ramis sparsis oppositisve, utrinque attenuatos articulatim constrictos, emittentes. Articuli cylindracei frondis primariæ et ramorum infimi diametro 3—4plo longiores; ramorum in medio inflati, apicibus truncatis conjuncti, diametro duplo longiores. Sphærosporæ in superiore ramulorum parte sparsæ, triangule divisæ. Keramidia sphærica, limbo pellucido cincta, ad placentam basalem gemmidia obovata foventia. Color violaceo-purpureus. Chartæ adhæret.

Species ad L. Kaliformem proxime accedens, crescendi modo peculiari præcipue distineta; hoc respectu et colore fere Catenellam referens. Ad Gastroclonia (caule solido instructa) a Kützingio refertur; mihi frondes tubulosæ et evidenter articulatæ tantum obvenerunt. Chyl. reflexa Zanard. Sagg. p. 50 vix eadem; si quidem suam cum Chondria squarrosa Kütz. identicam jure declaraverit. Fragmenta e mari mediterraneo quoque habeo, quæ ad speciem Chauvinii pertinere credo.

9. *L. CAPENSIS* (*Harv. Gen. South. Afr. Pl. p. 400*) frondium ramis a surculo decumbente radicante tubuloso subinconspicue articulato adscendentibus sparsis articulatim constrictis, superne verticillatim ramulosis, articulis utrinque truncatis diametro sesqui-duplo longioribus, sphærosoris in media parte ramulorum sparsis, keramidiis sphæricis limbo pellucido cinctis.

Chylocladia capensis Harv. l. c. Ner. austr. p. 79 tab. XXIX!!

Lomentaria capensis Endl.; Kütz. sp. p. 863!

Hab. ad oras Cap. b. Spei (Harvey! Pappe!).

Frondes a surculis decumbentibus radicantibus et hic illic fibrosis erectiusculæ, 3—4-pollicares, simplices aut parcissime ramosæ, basi attenuatæ, mox versus medium partem inflatæ et articulatim constrictæ, a

medio circiter ramulis subregulariter verticillatis, eximie patentibus, ob-sitæ. Ramuli basi attenuati, apice attenuato obtusi, fere semper simplices, 4—8 articulis constantes. Articuli in surculis decumbentibus et caulum parte infima minus conspicui, superne geniculis contractis perspicui, medio inflati, diametro sesqui-duplo longiores. Keramidia præcipue in ramulis obvenientia, plurima sæpe aggregata, fere sphærica, gemnidia ad placentam basalem foventia. Sphærosporæ in media aut superiori parte rāmularum aggregatæ. Color atropurpureus iridescens. Substantia gelatinosa firma.

Harvey frondes a radice fibroſa surgentes pingit et describit; surculum tamen decumbentem existere, qui cæſpitulos frondium frondesque sparsas conjungit, mihi videtur perspicuum. Hoc modo ad L. reflexam non parum accedit.

II. GASTROCLONIUM. *Caule solidescente continuo, ramulis vesiculosiſ aut tubulosis et articulatim constrictis obsito.*

40. L. CLAVATA (*Roth. Cat. Bot. I. p. 160*) caule solido abbreviato parce ramoso, ramis fasciculis ramulorum obsitis, ramulis tubulosis articulatim constrictis simplicibus aut superne verticillis ramellorum instruclis, sphærosporis per ramulos sparsis, keramidiis sphæricis limbo pellucido cinctis.

Conferva clavata *Roth. l. c. tab. I. fig. 2!*

Ulva fasciculata *Dec. Fl. Fr. V. p. 2!!*

Lomentaria ovalis β . fasciculata *Dub. Bot. Gall. p. 951!*

Gastridium corymbosum *Suhr. Regensb. Fl. 1840 p. 273!*

Chylocladia mediterranea *J. Ag. l. c. Zanard. Sagg. p. 50!*

Lomentaria mediterranea *Endl. Suppl. III. p. 43!*

Gastroclonium Salicornia *Kütz. Phycol. p. 441. Sp. Alg. p. 866!*

Ilab. in mari mediterraneo ad oras Galliæ et Italiæ; in mari adriatico.

Cæſpes bipollicaris densissimus, recens ex olivaceo et purpureo iridescenti. Frondes juveniles articulatæ; sensim solidescentes, adultæ caule solido $\frac{1}{2}$ —1-pollicari dichotomo instructæ; rami apice ramulis densis lateralibus, nullo ordine egredientibus, fere fasciculatis obsiti. Ramuli tubulosi 4—4½-pollicares, inferne nudi, infra medium et ad apicem usque articulatim constricti, simplices, nudi aut ramellis verticillatis obsiti, apice obtuso longe attenuati. Ramelli 4—3 lineas longi, fere lancoidei ambitu, majores articulati et ramulis conformes. Fructus in ramulorum parte superiori ramellisque evoluti. Keramidia sphærica, extra frondem omnino prominentia, pellucido limbo angustissimo cincta, sporas obconicas ex placenta basali egredientes foventia. Sphærosporæ in ramellis sparsæ. Simplici fere strato ramuli constant. Exsiccata subcartilaginea, chartæ arcte adhæret.

Lom. ovali sine dubio proxima et cum hac in plurimis conveniens, attamen species videtur distincta. Color recentis diversus, in algæ mediterranea saepe iridescens. Substantia firmior et magis cartilaginea; frons minus elongata, magis cæspitosa et ramosa. Ramuli ex apice ramorum fere fasciculatim egredientes, quam in L. ovali longiores, apicem versus attenuati, evidentius et plures constricti, ramellis saepius obvenientibus. Cum L. capensi convenit colore; caule solido facile ab hac dignoscitur.

Hanc speciem jam anno 1837 sub nomine Chyl. iridescentis ad amicos distribui. Eodem anno a Kützingio nomine L. salicorniae distributa dicitur. A me dein sub nomine supra indicato descripta. Eandem vero sub aliis nominibus jam longe antea distinctam video. Vix enim dubium mihi videtur quin synonyma supra citata hanc omnino speciem spectant. Nomen itaque Rothii antiquissimum cæteris anteponendum putavi, licet ipse suam speciem postea cum forma L. kaliformis sub nomine Ceramii tubulosi conjunxerit. Agardhius speciem Rothii ad formam L. ovalis retulit. Ex descriptione quoque ad hanc pertineat; obstat vero locus natalis plantæ Rothianæ, quæ, inter Helminthochorton inventa, e mari mediterraneo oriunda videtur. Specimina, ut credo authentica, plantæ Candolleanæ et Suhrianæ olim vidi.

44. *L. OVALIS* (*Huds. Engl. p. 573*) caule solido elongato subdichotome ramoso, ramis superne racemoso-ramulosis, ramulis tubulosis ellipsoideis unico articulo constantibus aut elongatis et superne articulatim constrictis subsimplicibus, articulo infimo sequentibus longiore, spherosporis per ramulos sparsis, keramidiis sphaericis limbo pellucido cinctis.

Fucus ovalis *Huds. l. c. Sm. Engl. Bot. tab. 744. Turn. Hist. Fuc. tab. 84!* (excl. var. β .)

Lomentaria ovalis *Endt. Suppl. III. p. 43.*

Chondria ovalis *Ag. Sp. I. p. 348! Syst. p. 204!*

Gastridium ovale *Grev. Atg. Brit. p. 446 tab. 44!!*

Chylocladia ovalis *Hook. Br. Fl. II. p. 297. Harv. Man. p. 74 et Phycol. Brit. tab. CXVIII!*

Gastroclonium ovale *Kütz. Phycol. p. 444. Sp. Alg. p. 865!*

Fucus polypodioides *Gm. Hist. Fuc. p. 486?*

Fucus vermicularis *Gm. Hist. p. 462 tab. 48 fig. 4!*

Gigartina vermicularis *Lamour. Ess. p. 48 tab. 4 fig. 8–40!*

Fucus Sedoides *Good. et Woodw. in Lin. Trans. III. p. 447. Stackh. Ner. Brit. Ed. II. p. 23 tab. 42!*

Gastroclonium subarticulatum *Kütz. Phyc. Gen. p. 444 et Sp. Atg. p. 866.*

Exsicc. Wyatt. Daum. n. 414! Chauv. Alg. Norm. n. 93!

Hab. in oceano atlantico ab oris Britanniae usque ad Gades!; ad oras occidentales Americæ (sec. Turner).

Cæspites e radice fibrosa 2—6-pollicares et ultra, erecti, densi. Caules solidi, cylindracei crassitie pennæ columbinæ, dichotomi aut vase ramosi, inferne nudi, superne ramique ramulis secus totam longitudinem dense dispositis, fere racemosis, obsiti. Ramuli juniores obovati, adultiores aut magis ellipsoidei et unico articulo constantes, aut magis elongati subtorulosi et supra articulum infimum longioreum articulos breviores plures gerentes, saepius simplices, rarius ad stricturas nova serie ramellorum instructi. Ramelli conformes sparsi aut verticillati. Ramuli ramellique tubulosi, succu aquoso impleti. Keramidia in ramulis sparsa. Sphæro-sporæ in cellulis infra-periphericis sparsæ, sphæricæ, triangule divisæ. Substantia succosa; exsiccatione ramuli membranacei, caules subcartilaginei evadunt; chartæ arcte adhæret. Color plantæ vigentis fere purpureus, dein pallescens roseus, demumque senilis virens aut albescens. In aqua dulci recens deposita colorem spargit.

Hanc speciem cum Chrysymenia uaria olim conjunxerunt Turner aliique; differunt vero et structura frondis et fructus, nec difficile habitu dignoscantur. In speciebus Algarum Agardhii distinctæ, hodie a nemine confundantur. Magis sane conveniunt L. ovalis et L. clavata; differentias sub hac indicavi. Specimen ex America boreali-occidentali non vidi; a Turnero l. c. depictum cum L. ovali convenire quidem videtur; attamen hoc accuratius inquirendum puto. E mari mediterraneo et adriatico specimen numquam vidi. Formæ, quas nomine Gastrocl. ovalis et G. sub-articulati distinxit Kützing, in eodem individuo saepè deprehenduntur.

12. LOM.? OPUNTIA (*J. Ag. Symb.* p. 21) caule solidio teretiuseculo ramoso ramulos tubulosos moniliformiter articulatos 2—3chotomos sustinente, articulis ellipsoideis pedicello filiformi sejunctis, fructibus. . . .

Chondria opuntia J. Ag. l. c. in Linnaea XV. I.

Chrysymenia opuntia Endl. Gen. Pl. Suppl. III. p. 42.

Gastroclonium opuntia Kütz. sp. p. 866.

Hab. in mari Indico (? Ib. Ag.!).

Caulis pollicaris, pennam columbinam crassus, parcius ramosus. Ex apice ramorum ramuli proveniunt plures, subheterogenei, inflato-tubulosi et usque ad pedicellum filiformem vix millimetrum longum, moniliformiter contracti. Articuli diametro transversali $4\frac{1}{2}$ —3 lineas, longitudinali 3—6 longi, obovato-ellipsoidei, basi nempe in stipitem contracti, apice articulo consimili, aut 2—3 superati; unico terminali, altero aut binis lateralibus. Fructus non vidi. Nostra specimina decolorata ilavescientia. Substantia caulis cartilaginea, ramulorum membranacea. Caulis dissecitus cellulas monstrat oblongas, parietibus subundulatis separatas, granulis amylaceis subglobosis, cum jodio coerulescentibus, omnino faretas; in ramulis strata cellularum duo discernere licet; interiores cellulæ angulatæ majores, exteriore rotundatæ minores. Fila interiora nulla vidi.

Utrum Lomentariæ, Chrysymeniæ an diversi omnino generis sit species, fructibus ignotis, hodie omnino latet. Chrysymeniæ uariæ forsitan proxima; ob ramulos articulatos cum Lomentariis forsitan magis habitu convenientem, ad calcem hujus generis hodie disponendam credidi.

III? SACCIOPHORA. *Cystocarpia ramulis vesiculosis a caule solido egredientibus immersa, hemisphærica.*

13. LOMENT.? SACCATA (*Grev. mscr.*) caule solido abbreviato dense ramoso ramulos simplicissimos vesicæformes obovatos in petiolum tenuissimum attenuatos sustinente, sphærosporis per ramulos sparsis, keramidiis vix hemisphærice inflatis subimmersis, plurimis adproximatis.

Dumontia? saccata *Grev. mscr.*

Chylocladia? saccata *J. Ag. Act. Holm. Övers.* 1849 p. 891

Hab. ad oras Californiae (Ilb. Greville!).

Caules vix pollicares, crassitie pennæ columbinæ teretusculi, solidi, ramis plurimis vase ramosi; rami basi leviter attenuati subclavati obtusi. Ramuli subheterogenei e ramis emergentes, petiolo vix setaceo insidentes, sacculum obovato-ellipsoideum inflato-tubulosum, exsiccatione omnino collabentem membranaceum, referentes, diametro longitudinali 3—10 lineas, transversali 2—6 longo. Keramidia fere in soros, per superficiem sacci sparsos, conjuncta, omnino fere immersa, plurima ita adproximata ut in sectione fragmentario frondis plura conspiciantur; fila gemmifera decomposito-ramosa, a placenta basali, filis interioribus frondis suspensa, hemisphærice radiantia, intra pericarpium strato corticali et subcorticali frondis vix mutato formatum recepta; gemmidia elongato-obovata pedicellata in articulis terminalibus filorum evoluta. Sphærosporas in aliis individuis per superficiem sacci dense sparsas vidi; rotundatae et triangule divisæ mihi adparuerunt. Color atropurpureus. Substantia caulis carnosò-cartilaginea; ramulorum membranacea.

Quamquam hanc speciem ad typum genericum *L. ovalis* conditam considerare liceat, tamen mihi dubium manet anne potius generis proprii sit typica species. Stratum enim intermedium frondis, quod in Lomentariæ speciebus propriis inter fila anastomosantia interiora et cellulas coloratas corticales disponitur, in ramulis *L. saccatae* desiderari mihi apparuit; in hac enim specie fila interiora densius intricata sunt et immediate cellulas corticales, pluribus seriebus subdispositas, sustinent. Keramidia, frondi fere omnino immersa, plantam Cryptonemeam mentiuntur; fila gemmifera magis quam in Lomentariis ramosa, illa Sphærococcoidearum æmulantia, sed articuli terminales tantum prægnantes videntur et gemmidia fere pyriformia. In caule solido cellulæ interiores oblongæ longitudinaliter elongatæ, endochromate (in madefacta) tenuiori colorato instructæ; cel-

lulæ corticales subrotundatæ. Ramuli saccati, a caule persistente, ni fallor, decidui.

Utrum Greville sub nomine allato indicasse voluerit speciem Californicam cum Fuco saccato Turneri (Dum. *saccata Grev. syn.*) esse identicam, an diversam speciem sub hoc nomine intelligerit, mihi non liquet. Utcumque sit hoc, dicere lubet nostram speciem nec cum Chætangio saccato *J. Ag.*, nec cum Halosaccii speciebus ullam habere affinitatem.

Species inquirendæ

44. LOMENTARIA NOVÆ ZELANDIÆ (*Hook. et Harv. Lond. Journ. IV. p. 541*) stipite brevi cylindraceo mox in frondem lato linearem ampliato, caule (juniori tantum viso) simplici compresso articulato-constricto, ramis oppositis verticillatisve basi attenuatis, articulis diametro duplo brevioribus, tetrasporis per ramulos sparsis.

Cbyocladia Novæ Zelandiæ Hook. et Harv. I. c. Harv. Ner. austr. p. 80!

Lomentaria Novæ Zelandiæ *Kütz. Sp. Alg. p. 863!*

Hab. ad oras Novæ Zelandiæ (Lyall.)

Specimina visa 3-pollicaria, diametro circiter lineam æquantia, ramulis inchoantibus tantum instructa. Tota frons articulata, ad genicula leviter contracta; diaphragmata filis longitudinalibus ut in Champia conjuncta. Color recentis ut videtur iridescens; exsiccatæ virescens, roseo suffusus. — Dubitant auctores an melius ad Champiam referatur. Mihi ignota.

45. L. EXIGUA (*De-Not. Alg. Lig. tab. 4 fig. 3*) tenerima subsimplex vel ramulo uno alteroве instructa, per intervalla constricta submoniliformis, cystocarpiis globosis lateralibus sessilibus solitariis. *Kütz. Sp. p. 864.*

Hab. ad Nicæam in Cystoseira.

46. CHYLOCLADIA SUBTILIS (*Zanard. Sagg. p. 54*) non descripta.

47. L. UNCIНАТА (*Mart. mscr.*) 1—2-pollicaris, pennam passerinam crassa decumbens, ramulisque secundis, distinete et pulchre articulatis, utrinque attenuatis, apice demum uncinatis circinatisve, articulis diametro parum brevioribus vel subæquilibus. *Kütz. sp. p. 864.*

Hab. ad Pernambuco.

48. GASTROCLON. UMBELLATUM (*Kütz. Sp. Alg. p. 866*) gracile, caule 4—6-pollicari filiformi ramoso, ramis patentissimis elongatis; carpoeloniis terminalibus umbellato-cymosis, clavatis.

Hab. . . (Mus. Berol.)

49. LOMENTARIA IRREGULARIS (*Zan. in Regensb. Fl. 1854 p. 34*) fronde 2—3-pollicari crassiuseula vage ramosa, ramis ramulisque irregulariter egredientibus oppositis, alternis vel secundis quandoque binatis horizontalibus vel deflexis; articulis diametro subæquilibus, inferioribus egregie moniliformibus; tetrasporis undique laxissime sparsis.

Hab. in mari rubro (Portier).

Chondriæ parvulae ramificatione proxima, distinguitur fronde crassiori, articulis brevioribus, nec non tetrasporis minime in ramulis tantum ut in *L. parvula* coacervatis, sed per totam frondem taxius sparsis.

TRIBUS IV. BONNEMaisonIEÆ.

Frons solida aut tubulosa, filo centrali quandoquidem percursa. Cystocarpia pericarpio externo munita.

- CXXI. LAURENCIA** *Lamour. Ess. p. 42. Gaill. in Dict. Sc. Nat. t. 25 p. 325. Dub. Bot. Gall. p. 954. Laurencia (mut. limit.) Grev. Alg. Brit. p. 408. Syn. p. LII. J. Ag. Alg. med. p. 412. Endl. Gen. Pl. Suppl. III. p. 43. Harrv. Man. p. 69. Phycol. Brit. Syn. p. XXII. et Ner. austr. p. 84. Mont. Canar. p. 454 et Voy. Pol. Sud. p. 424. Kütz. Sp. Alg. p. 852. Chondriæ sp. Ag. et Kütz. Phyc. Gen. p. 436.*

Frons teretinsenla aut complanata, pinnato-ramosa, stratis duobus contexta; interiori cellulis oblongo-angulatis, mediis plerumque longioribus non e regione positis, exteriori cellulis rotundato-angulatis subsimplici serie dispositis. *Keramidia* ovato-sphærica a ramulo transformata, intra pericarpium cellulosum, carpostomio apertum, gemmidia pyriformia, in articulo terminali filorum a placenta radiantium evoluta, soventia. *Sphærosporæ* infra apicem ramulorum sine ordine in zonam transversalem aggregatae, in cellulis infra-corticalibus formatæ, rotundatae triangule divisæ. *Antheridia* intra receptaculum scutellatum terminatae plurima conjuncta.

Frondes membranaceæ aut carnosæ, recentes plus minus gelatinosæ et exsiccatæ cartilagineæ, carneo-roseæ aut purpurascentes, saepe lutescentes aut virentes, omnino teretes aut compressæ vel immo admodum complanatæ, pinnatim decomposito-ramosæ, nunc subdichotomæ, ramis distichis aut quoquoversum egredientibus, plus minus regulariter alternis oppositis aut verticillatis, aut, diversis ordinibus mixtis, fere vagis. Ramuli steriles plerumque clavati, basi nempe constricti, apice aut sursum dilatati; fertiles aut conformes aut evolutione ramellorum aggregatorum saepe verrucæformium tuberosi aut botryoidei. Keramidia a ramulo transformata, in diversis speciebus sparsa opposita aut verrucoso-aggregata, sphærica aut ore producto ureolato-ovata. Sphærosporæ nunc in ramulo clavato, nunc in verrucis transformatione ramellorum ortis evolutæ, infra apicem occupantes zonam pro forma ramuli plus minus regulariter transversalem et, in crecente ramulo, ab apice sensim aliquantulum separata.

Stratum interius frondis constat cellulis elongato-oblongis subprismatico-angulatis, omnibus subconformibus, aut interioribus parum dissimilibus longioribus, apicibus attenuatis non in eodem plano desinentibus. Cellulæ corticales fere unica serie dispositæ, rotundato-polygonæ. Pericarpium exteriore et parte interioris strati contextum, cellulis intimis angulato-anastomosantibus, apice cellulis radiatis formatum, quæ denique dissitiores canalem pervium carpostomio terminatum efficiunt. Placenta basalis, cellula ut videtur singula majori obovata constituta, fila gemmifera, basi decomposito-ramosa, superne simplicia clavata, sursum et quoquaversum radiantia emittens. Gemmidia in articulo terminali fertili singula, obovato-pyriformia, peridermate hyalino conformi cineta. Antheridia intra receptaculum subsimiliter constructum, apice magis apertum demum scutellatum, a fundo adscendentia plurima, globulis plurimis minutissimis pyramidatim circa stipitulum congestis constantia. Sphærosporæ in cellulis infra-corticalibus formatæ, nullo ordine ut videtur dispositæ, sphæricæ, triangule divisæ.

Præter differentias jam supra indicatas aliæ quoque adsunt. Ita species in eo discrepant ut aliæ a radice scutulata, aliæ ex adparatu fibroso proveniant; frondes cæspitis aut omnes subsimiles et fructiferæ, aut aliæ steriles, aliæ fertiles quodammodo forma a sterilibus diverse. Frondes istæ steriles aut erectæ et invicem liberæ, aut intricatæ et fere pannosæ. Has differentias in disponendis speciebus

adhibendas putavi; et species plures hoc respectu diversas existere, ulteriores investigationes forsitan docebunt.

Genus Laurenciæ, quale a Lamouroux intellectum singimus, tale hoc loco, licet speciebus plurimis auctum, proponimus. Limitibus a Lamouroux ductis conservatis genus a Gaillon et Duby adoptatum fuit. In speciebus Algarum Agardhii Laurenciæ species, una cum Lomentariis aliisque, ad Genus Chondriæ relatæ fuerunt. Revisione facta generum Laurenciam restituit Greville; Chondrias autem plures (Ch. dasypyllam, Ch. tenuissimam et affines) simul generi adnumerans, quas vere congenericas considerare non possumus. Pressis pedibus Grevilleum secuti sunt omnes sequentes auctores. Ipse in Algis mediterraneis differentia structuræ, quæ inter veras Laurencias et species istas a Grevilleo adjectas intercedat, rite indicata, in duas sectiones genus divisi. Kützing Ch. tenuissimam ad Alsidium retulit, reliquas vero huic speciei certe congenericas (L. dasypyllam et affines) una cum Laurenciæ speciebus propriis mixtas enumeravit. Hoc loco denique meum fuit, sectionem Laurenciæ, quam in Algis mediterraneis ob structuram diversam "cellulis centralibus maximis 4–5, circa axilem minorem radiatim dispositis" distinguere conatus sum, e genere expellere. Species hac strucutra insigne in eo insuper a Laurencia differunt, quod sphærosporæ in ipsis illis cellulis circa axilem dispositis evolvuntur, dum cellulæ fertiles in Laurencia cum cæteris cellulis interioribus conformes sunt.

Species Laurenciæ male hucusque intellectas fuisse putarem, nec mihi bene liquet quid in hoc genere sit species, quid varietas. Hoc tantum moneo, quod formæ diversissimæ sub nomine L. obtusæ et L. pinnatifidæ venditatem venditatem fuerint, quæ si species distinctæ non censeantur, periculum sane est ne omnis in hoc genere specierum distinctio tollatur.

Nec minus est res ardua et difficilis, species per cohortes naturales disponere. In dispositione sequente affinitati naturali plurimum dedimus.

Animadvertere cæterum debui, species ad specimina exsiccata ægre esse determinandas. Madefacta specimina bene reviviscunt, ramificationem naturalem recuperantia.

DISPOSITIO SPECIERUM SYNOPTICA.

4. *Fronde tereti subpinnato-ramosa, ramis alternis quoquo-versum egredientibus subdichotomis.*

2. L. AFFINIS.
3. L. IMPLICATA.

2. *Fronde tereti pinnato-ramosa, ramis vagis typice subdistichis, demum quoquoversum porrectis.*

4. L. FILIFORMIS.
5. L. SCOPARIA.
6. L. CORYMBOSA.
7. L. FLAGELLIFERA.

3. *Fronde tereti subrage ramosa, sterili cæspites depresso intricato-pannosos formante, fertili pinnato-ramosa, ramis suboppositis.*

8. L. PERFORATA.
9. L. NIDIFICA.

4. *Fronde tereti pinnato-ramosa, ramis subregulariter oppositis binis aut pluribus verticillatis, quoquaversum egredientibus.*

10. L. OBTUSA.
11. L. VIRGATA.
12. L. GLOMERATA.
13. L. DENDROIDEA.

5. *Fronde tereti pinnato-ramosa glandulosa, ramis typice oppositis aut verticillatis (plus minus invicem sejunctis) quoquaversum egredientibus, superioribus ramulisque in rachide plus minus elongata subalternis saepe papillæformibus.*

14. L. DIVARICATA.
15. L. TASMANICA.
16. L. PANICULATA.
17. L. PAPILLOSA.
18. L. SETICULOSA.

6. *Fronde tereti aut complanata distiche pinnata (ramulis sparsis e pagina complanata demum at raro provenientibus); pinnis subregulariter alternis aut oppositis.*

* *Fronde teretiuscula aut compressa, ramis sporiferis tuberculosis botryoideis.*

19. L. BOTRYOIDES.
20. L. TUBERCULOSA.

** *Fronde teretiuscula aut compressa, ramis sporiferis clavatis.*

21. L. CANALICULATA.

22. L. CORONOPUS.
23. L. HYBRIDA.
24. L. DISTICHOPHYLLA.

*** *Fronde complanata eximie distiche pinnata.*

25. L. CÆSPITOSA.
26. L. PINNATIFIDA.
27. L. ELATA.
28. L. FLEXUOSA.
29. L. BRONGNIARTHII.

4. *Fronde tereti subpinnato-ramosa, ramis alternis quoquaversum egredientibus subdichotomis.*

4. L. FORSTERI (*Mert. mscr.*) purpurea, fronde tereti filiformi quoquaversum decomposito-ramosa, ramulis dichotomis patentibus in ramo alternis subfastigiatis, terminalibus subelavatis infra apicem sporiferis, keramidiis. . . .

Fucus Forsteri Mert. in Turn. Hist. Fuc. tab. 77!

Laurencia Forsteri Grev. Syn. p. LII!! Sond. Alg. Preiss p. 31!! Harv. Alg. Tasm. n. 33 et Ner. austr. p. 85!! Kütz. Sp. Alg. p. 854.

Chondria Forsteri Ag. Sp. Alg. I. p. 343.

Hab. ad oras Novæ Hollandiæ et Tasmaniae (Hb. Greville! Sonder! Harvey!).

Frondes a radice scutata 2–6-pollicares, crassitie circiter pennæ passerinæ, decomposito-ramosissimæ subdichotomæ, ramis quoquaversum egredientibus (nec distichis), in ramo principali sæpe alternis, superioribus corymbosis, axillis omnium patentibus. Rami superiores inter ramulos flexuosi, omnes cylindracei basi vix attenuati, terminales subclavati; sporiferi infra apicem obtusum sphærosporas paucas gerentes. Sphærosporæ triangule divisæ intra perisporium hyalinum. Ramuli aliquando ramellis globosis densissime glomeratis terminati. An capsulæ denique in his evolutæ? in nostris vero glomeruli steriles. Substantia firma cartilaginea. Color roseo-purpureus, exsiccatione sæpe lutescens aut fuscescens.

Ramificatione alterne dichotoma hæc species, una cum sequentibus, potissimum dignoscitur.

2. L. AFFINIS (*Sond. in Schł. et Mohl. Bot. Zeit. 4845 p. 55*) fuscescens, fronde tereti filiformi quoquaversum decomposito-ramosa, ramulis basi attenuatis dichotomis patentibus in ramo alternis subfastigiatis, fructiferis. . . .

Laurencia affinis Sond. l. c. et Alg. Preiss. p. 31. Harv. Ner. austr. p. 84. Kütz. Sp. Alg. p. 854.

Hab. ad littus occidentale Novæ Hollandiæ (Preiss!).

"Quadripollicaris, circumferentia orbiculari. Radix callosa. Frons teres, a basi ramosissima, ramis densis, irregulariter dichotomis, patulis, suberectis, superioribus saepe subsecundis, ramulis ultimis subdivaricatis, cylindraceis, basi subattenuatis, apice obtusis, lineam longis. Fructum non vidi. Substantia cartilaginea. Color fusco-ruber, marcescentis flavescens. Multa communia habet cum Laurencia Forsteri, differt tamen primo intuitu colore subfuscō, ramis condensatis, irregulariter divisus ramentisque basi attenuatis." Ita auctor. Sec specimen sterile mihi benevole communicatum vix nisi colore a L. Forsteri diversa adparet.

3. L. IMPLICATA (*J. Ag. mscr.*) rosea membranacea, fronde tereti filiformi quoquoversum decomposito-ramosa, ramis sub-alternis intricatis, inferioribus dichotomis patentissimis, supremis in rachide elongata patentibus clavatis, sporiferis conformibus apice verruculosis, keramidiis. . . .

Hab. in mari Antillarum; ad insulam St. Crucis (Rafn!).

Cæspes intricatus 3-pollicaris. Frondes teretes, crassitie pennam passerinam circiter æquantes, decomposito-ramosissimæ, ramis quoquoversum egredientibus alternis aut subdichotomis patentissimis, ambitu subpyramidatis. Ramuli inferiores-dichotomi, ramellis subdivaricatis cylindraceis; superiores patentes simpliciusculi subclavati. Sphaerosporæ inchoantes in nostris tantum adsunt, in apice ramulorum levissime verruculoso. Substantia eximie membranacea; chartæ arcte adhæret. Color roseus.

A. L. obtusa nostram bene diversam puto; magis cum L. Forsteri convenit et vix nisi ramulis divaricatis, superioribus in rachide prolongata alternis et substantia membranacea ab hac differt. Cum L. intricata Lamour. nostram identicam credidisse, nisi fig 9 tab. citatae speciem L. obtusæ magis affinem indicare videretur. Specimen Lamourouxianæ speciei authenticum quidem vidi, quod cum nostra sat bene convenit, sed nimum hoc fragmentarium quam ut aliquid certi ex illo conjicere licet. L. intricata Sulir est planta diversi generis.

2. *Fronde tereti pinnato-ramosa, ramis vagis typice subdistichis, demum quoquaversum porrectis.*

4. L. FILIFORMIS (*Ag. Sp. Alg. I. p. 358*) rosea membranacea, fronde tereti filiformi decomposito-ramosa, ramis vagis patentibus, inferioribus sub-alternis, superioribus saepe secundatis, ramulis sporiferis apice incrassatis, keramidiis ad ramulos lateribus subglobosis ore brevissimo apiculatis.

Chondria filiformis Ag. l. c.

Laurencia filiformis Mont. *Voy. Pol. Sud.* p. 125. *Harv. Ner. austr.* p. 84. Kütz. sp. p. 853.

Gracilaria filiformis Grev.

Plocaria filiformis Endl.

Hab. in oceano australi ad oras occidentales Novæ Hollandiæ (Mus. Paris!); ad insulam Toud et Tasmaniam (sec. Montagne.)

Frons 2—6-pollicaris, crassitie pennæ passerinæ, teres et quoquo-versum ramosa, exsiccatione superne collabens et membranacea. Rami vagi, distantes et plerumque angulo 45° patentes; inferiores elongati fere alterni, superiores saepe irregularius secundati, cylindracei, sursum sensim breviores. Spherosporas ex observ. Montagney memoravi. Keramidia vidi ramulos diametro æquantia aut parum superantia, fere omnino sphærica ore vix conspicue producto apiculata; gemmidia pyriformia longe pedicellata. Color roseus. Cellulæ interiores plurimæ fere magnitudine æquales.

5. L. SCOPARIA (*J. Ag. mscr.*) virescens subcornea, fronde tereti filiformi distiche decomposito-ramosa, ramis vagis erectiusculis, aliis oppositis, aliis secundatis virgatis, ramulis sporiferis brevissimis ad apices ramorum fasciculatis subelavatis infra apicem truncatum fertilibus, keramidiis. . . .

Hab. in oceano atlantico ad La Guayra (lb. Binder!) et Brasiliam (Lotsky!).

Cæspites a radice fibrosa densissimi, 2—4-pollicares, ex viridi aut luteo fuscescentes, substantia fere et habitu Fuci plicati rigidusculi, subcornei. Frondes crassitie pennam passerinam vix æquantes, sursum leviter attenuatae, omnino teretes, decomposito-ramosissimæ, ramis fere vase dispositis, majoribus saepe oppositis nunc dichotomis, minoribus sterilibus subsecundatis virgatis, omnibus erectiusculis. In planta sporifera ramuli ad apices ramorum fere fasciculatim proveniunt, breves et densissimi, infra apicem truncatum fertiles. In planta, quam demum capsuliferam suspicor, sunt ramuli superiores saepe oppositi et patentiores. Ramificatio

4a. L. GRACILIS (*Hook. et Harv. in Harv. Ner. austr.* p. 84) fronde elata filiformi setacea flexuosa pinnatim ramosissima, ramis alternis longis virgatis simplicibus iterumve ramosis, ramulis horizontalibus alternis secundisve brevibus elongatisque cylindricis capitatis.

Laurencia filiformis Hook. et Harv. *Alg. Nov. Zet. Suppl. in Lond. Journ. Bot.* VII. p. 443.

Hab. ad Nov. Zelandiam (Colenso).

L. obtusæ affinis, sed admodum gracilis, ramis flexuosis ramulisque alternis aut secundis. Ramuli longitudine admodum variant, lineam aut 6—8 lineas longi. Descr. Harv. transscripsi.

revera pinnata et disticha, licet rami demum quoquoversum egredientes appareant.

Hæc mihi videtur species sat diversa, licet ægre definienda. A formis diversis L. obtusæ substantia et ramificatione magis irregulari differt. A L. Forsteri, cuius est substantia fere eadem, ramificatione pinnata recedit. Fucum fasciculatum Turneri, cum nostra in quibusdam convenientem, eandem plantam spectare, aliquando credidi; varia autem in descriptione adsunt, quæ contra hanc opinionem suadent.

6. L. CORYMBOSA (*J. Ag. mscr.*) fronde subtereti rigida decomposito-ramosa, ramis demum quoquoversum egredientibus vagis hic illuc strangulatis proliferisque, sterilibus rigide patentibus dichotomis alternis secundatisve distantibus, sporiferis oppositis alternisque abbreviatis decomposito-dichotomis dense corymbosis, infra apicem sphærosporas in fasciam dispositas gerentibus, keramidiis. . . .

Hab. ad Cap. b. Spei (De la Lande!).

Cæspes 3—4-pollicaris, densissimus, fastigiatus, frondibus sterilibus fertilibusque simul ex adparatu radicali fibroso plurimis provenientibus. Frondes inferiores sterilesque filiformes tereles, aut hic illuc dilatatae et compressæ, crassitie pennam passerinam vix superantes, dichotomæ, superne alterne aut sparsim secunde-ramosæ, ramis omnibus angulo circiter 45° patentibus; seniles hic illuc ramorum delapsu novorumque ex eodem loco proventu cicatricibus strangulatæ; fertiles subfastigiatae, ramis alternis oppositisque subpinnatim obsitæ. Rami isti fertiles $\frac{1}{2}$ —4-pollicem longi basi nudiusculi, apice eximie corymbosi, ramellis plurimis subdichotomo-decompositis constituti. Ramuli cylindracei, paulo infra apicem sphærosporis in zonam transversalem dispositis ornati; sphærosporæ et structura generis. Color in nostris fere carneus. Substantia rigida.

Ad priorem et L. Forsteri hæc species proxime accedit. Ab illa ramis distantioribus patentibus, fructiferis corymbosis dignoscatur. A L. Forsteri ramulis fructiferis distinguitur et ramificatione magis pinnata. A L. obtusa, ad quam antea relata fuit, longe sane recedit.

7. L. FLAGELLIFERA (*J. Ag. mscr.*) cæspitosa flagelliformis, fronde tereti subvage ramosa, ramis sterilibus elongatis simpliciusculis aut parce ramulosis, ramulis basi eximie constricta clavatis erectiusculis, fertilibus superne densius ramulosis, ramulis suboppositis irregulariter decussatis abbreviatis nodosis ramellosis, ramellis subglobosis in apice verruculoso sporiferis, keramidiis. . . .

Hab. ad oras Indiae orientalis (Wight! in Ilb. Hookeri).

Cæspes densissimus a disco radicali surgens 6—8-pollicaris, frondibus plurimis sterilibus, nudiusculis, nonnullis fertilibus ramulosis et inæqualiter flexis constitutus, fere flagelliformis. Frondes juniores strictiusculæ, crassitie pennam columbinam fere æquantes, 2—4-pollicares, simplices aut ramis conformibus parce et vage obsitæ; adultiores at steriles superne ramulosæ, ramulis subdistichis alternis aut potius vagis, nunc ex apice truncato rami pullulantibus, 2—6 lineas longis, basi eximie constrictis clavatis truncatis, superioribus erectiusculis, inferioribus patentibus. Frondes fertiles crassitie æquales, sœpe longiores, inferne simpliciusculæ et denudatæ, superne vage ramosæ, ramulisque sœpe oppositis, distichis aut subdecussatis, 4—3 lineas longis, simplicibus aut ramellosis, ramellis globoso-clavatis, obsitæ. Ramelli apices circumcirca verruculosi, infra superficiem verrucularum sphærosporas triangule divisas gerentes. Substantia carnosa firma, exsiccatione subcoriacea, chartæ ne minime in nostris adhaerens. Color purpureo-fuscescens.

Habitus frondis sterilis et madefactæ fere Fuci dasyphylli, at structura diversa et cum Laurenciæ speciebus genuinis congruens. Frons interior sine ordine cellulosa, cellula nulla centrali; cellulæ interiores elongatae cylindraceo-prismaticæ, apicibus attenuatae, non e regione positæ sed apicibus in vicinis alternantes; cellulæ his proximæ breviores oblongæ; corticales unica serie dispositæ fere cubicæ.

In Herb. Hookeri hæc species sub nomine L pinnatifidæ obvenit, ab hac vero, velut ab omnibus mihi cognitis Laurenciæ speciebus distinctissima; generis tamen species genuina.

3. *Fronde tereti subrage ramosa; sterili cæspites depressostricato-pannosos formante, fertili pinnato-ramosa, ramis suboppositis.*

8. L. PERPORATA (*Mont. Fl. Can.* p. 455) purpurea, fronde tereti filiformi quoquooversum et vage intricato-ramosa, ramis recurvis radieantibus sursum ramulos seriatos secundos emitentibus, ramulis clavatis, fructiferis. . . .

Laurencia perforata *Mont. l. c. Kütz. Sp. Alg.* p. 853 (excl. syn. Bory. ap. utr.)

Hab. in rupibus ad littora Canariensis (Hb. Montagne!).

8a. L. RADIGANS (*Kütz. Phyc.* p. 436) olivacea virens, phycomate repente, radicante, intricato; carpocloniis verticalibus fasciculatis elongato-clavatis. *Kütz. sp.* p. 853.

Rhizocoryne olivacea *Kütz. mscr.*

Hab. ad oras Istriæ in arena repens.

"Rupes maritimæ cæspitibus bujusce Phyceæ amplis longe lateque obteguntur. Frondes cartagineæ e basi dilatata scutata plures oriundæ, rupibus vel lapillis affixæ, cylindraceæ, unciales et parum ultra, filum calceolarii crassitudine æquantes, sursum vix attenuatæ, recurvæ, intricatæ, ramos vagos, raros, quandoque nullos emittentes. Rami sicut et frons primaria recurvi, ope scutuli sæpe rursus ad saxa adhærescent. Rami cylindrici vel parum apicem versus subincrassati, ubi primo impresso-umbilicati, tandem aperti, intus excavati, juniores vitaque dum fruuntur fasciculum filorum conservidorum ex ore crenato pori corrugatoque emitentes, supremi brevissime papillæformes, omnes secunde versi et in parte convexa ramorum erecti. Color purpureus, exsiccatæ in viridem vergens. Substantia succosa, gelatinoso-cartaginea, humectata minimo tactu fragillima. Fructificationis nullum vestigium in exemplaribus quam plurimis examinatis.

Quid revera sit *Fucus perforatus* *Bory* *Ess. Fortun.* p. 305 pl. 5 fig. I parum liquet. Iconis fig. B et C habitus offerunt similitudinem cum planta Montagnei; attamen illæ, caule erecto instructæ et ramis recurvis non radicantibus, plantam diversam jam indigitant, quod quidem fig. A omnino certum reddere videtur. Specimen plantæ Boryanæ authenticum, quod examinavi, cum nulla iconis figura bene convenit, nec tamen ita differt ut pro certo dicere auderem icones non eandem plantam, diverso statu, representare. Illoc vero specimen Boryanum accuratius examinatum monstrat Gigartinam, G. pistillatæ proximam. Quæ cum ita sint, et quantum diverso statu variant Gigartinae species aliae consideranti mibi baud improbabile videtur et icones omnes Boryanas et specimina ejusdem revera unam eandemque speciem constituere, cui Gigartinae perforatae *Bory* nomen conservandum sit. Laurencia perforata *Mont.* est planta toto coelo ab hoc diversa.

9. L. NIDIFICA (*J. Ag. mscr.*) rosea, fronde tereti filiformi quoquo-versum vase et densissime ramosa, inferne in cæspitem inextricandum intricata, ramis elongatis ramulisque fere subulatis flexuoso-divaricatis; superne e cæspite proeminente ramis sæpe oppositis paniculato-corymbosis; ramulis alternis subdivaricatis clavatis, sporiferis conformibus superne verruculosis, keramidiis lateralibus ovato-sphæricis.

Hab. ad insulas Sandwichi (Hb. Binder!).

Cæspites depresso-expansione 2–3-pollicares et forsitan ultra, densissime intricati ita ut non nisi dilaceratione frondium extricentur, frondibus constituti teretibus, pennam passerinam crassitie vix æquantibus, densissime et vase quoquo-versum ramosis. Rami oppositi aut verticillati, alterni aut sparsim secundi, patentissimi, sub-horizontaliter e caule egredientes, majores ramulique simpliciusculi mixti; illi basi nudiusculi aut ramulosi, superne flexuosi et divaricato-ramosi sæpe dense intricati, ramulis

sæpe prolongatis et fere subulatis apice tamen obtuso. Rami superiores extra cæspitem parum proeminentes, subpaniculati, ramis ramulisque constituti numerosis, majoribus dichotomis alternis aut sæpe oppositis vel verticillatis patentibus, minoribus in rachide parum elongata sæpe adscendente et incurva alternis; ramuli juniores papiliformes, adultiores eximie at breviter clavati; sporiferi divaricato-corymbosi, infra superficiem verruculosam sphærosporas generis foventes. Keramidia in ramis minus dense corymbosis, ad ramulos lateralia sparsa, ovato-sphærica, gemmidia generis continentia. Color carneo-lutescens. Substantia subcartilaginea.

Ad formas L. obtusæ hanc quoque olim retuli; accuratius examinatam diversissimam video et ad tribum L. Forsteri quodammodo accidentem. Crescendi modo peculiari specimina completa facile distinguantur. Pars superior arrepta cum variis speciebus confundatur, prout rami aut magis oppositi aut alterni sint.

Hujus speciei parti sterili consimiles formæ intricatae in maribus calidioribus aliis quoque occurunt, quæ utrum specierum propriarum sint partes steriles, quod crediderim, an specierum cognitarum sint formæ aberrantes, e loco natali pendentes, ægre dijudicatur. Talis ad insulam Franciæ obvenit forma, quam L. obtusam? var. nanam denominavit Harvey. (*Algæ Telfair. n. 44. in Hook. Journ. Bot. I. p. 447.*)

4. *Fronde tereti pinnato-ramosa, ramis subregulariter oppositis, binis aut pluribus verticillatis, quoquoversum egredientibus.*

10. L. OBTUSA (*Huds. Fl. Engl. p. 586*) fronde tereti quoquaversum pinnato-ramosa ramis ramulisque plus minus regulariter oppositis verticillatisve, ramulis subelavato-cylindraceis patentissimis, terminalibus infra apicem subtrifidis, sporiferis conformibus apiceve incrassatis, keramidiis a ramulo transformatis ovatis.

Fucus obtusus Huds. l. c. Turn. Hist. tab. 24! Engl. Bot. tab. 4204.

Laurencia obtusa Lamour.; Dub. Bot. Galt. p. 951. Grev. Alg. Brit. p. 144. J. Ag. Alg. med. p. 114. Harv. Man. p. 70 et Phycol. Brit. tab. CXLVIII. Mont. Fl. Alg. p. 92. Kütz. sp. p. 854.

9a. L. INTRICATA (*Lamour. Ess. tab. 3 f. 8—9*) fronde gelatinoso-cartilaginea cylindracea inordinate undique ramosa, ramis incrassatis varie inter se intricatis concretisque. *Mont. Cuba p. 44.*

Hab. parasitica in aliis Fucis ad littus Cubæ.

Ad exemplum Agardhi, formam Chondriæ obtusæ in hac specie agnoscere non potuerim. Præter modum Vegetationis tam diversum utriusque, nostra distinguitur crassitie et ramificatione frondis, forma et irregularitate ramorum et denique fructificatione ipsa in apicibus inflatis sita. Ita fere *Mont. l. c.*

Chondria obtusa Ag. Sp. Alg. p. 340. Syst. p. 202. Mart. Fl. Bras. p. 29.

Exsicc. Wyall Damm. n. 241

Var. patentiramea purpurascens, ramulis ultimis brevissimis subhorizontalibus.

Chondria obtusa var. *patentiramea* Mont. Crypt. Nouv. Franc. n. 3 in Ann. Sc. Nat. VI. tab. 48 fig. 3.

Laur. obtusa var. patens J. Ag. l. c.

L. *patentiramea* Kütz. l. c.

Var. clavata purpurascens, ramulis ultimis elongatis clavatis, erecto-patentibus.

Var. pyramidata purpurascens, ramulis ultimis elongatis fasciculato-corymbosis.

L. *pyramidata* Bory (sive spec. Perreymond!).

L. *pyramidalis* Kütz. Sp. Alg. p. 854.

L. *cæspitosa* Algol. Gall. recent. (non Lamour.)

L. *obtusa* var. *paniculata* J. Ag. l. c. (non C. Ag.)

Var. gelatinosa sordide lutescens gelatinoso-cartilaginea chartæ vix adhærens, ramulis simpliciusculis patentibus infra apicem in-crassatis sporiferis.

Fucus gelatinosus Desf. Fl. Atl. II. p. 427. Bert. Am. p. 84 et 304.

Laurenc. *gelatinosa* Lam. Ess. p. 42!! Bory. Exped. Morée n. 4474.

Mont. Fl. Alg. p. 94. Kütz. sp. p. 855.

L. *obtusa* var. Ser. I. J. Ag. Alg. med. l. c.

Chondria *obtusa* var. *gracilis* Ag. l. c.

Hab. in oceano atlantico temperatori ab oris Scotiæ! usque ad Tingin!; in mari mediterraneo et adriatico.

Cæspites fere globosi, sœpe intricati, 2—6-pollicares; Frondes teretes crassitie circiter pennæ passerinæ, pyramidatae, pinnatim decomposito-ramosæ, ramis oppositis decussatis aut sœpe pluribus verticillatis quoquo-versum egreditientibus, patentissimis subhorizontalibus, superioribus sensim minoribus. Ramuli cylindracei aut basi eximie constricti et clavati, apice obtusi aut truncati, simplices aut sœpe infra apicem pari ramellorum oppositorum instructi. Sphaerosporæ in ramulis vix mutatis evolutæ, zonam infra apicem truncatum formantes. Keramidia a ramulo terminali lateraliive aut ab utroque transformata, et hinc sessilia aut pedicellata, ovata. Antheridia intra receptacula subsimilia aut magis scutellata evoluta. Color et substantia in diversis formis admodum differunt; hinc aspectus diversarum varietatum valde dissimilis.

Var. *patentiramea* est forma sterilis, ut videtur e loco natali pendens; cum Var. *clavata* et *pyramidata* seriem formarum membranacearum et purpurascentium speciei efficit; consimilem fere seriem inter formas lute-

scentes et magis cartilagineas proponere forsan liceret. Var. *pyramidalata* est forma valde insignis, quam speciem propriam facile crederes; bæc pluribus notis ad L. cæspitosam ex una parte, et ad L. virgatam ex altera accedit, ab utraque ni fallor distincta. Keramidia globosa huic tribuit Kützing.

Species cæterum hæc in operibus Auctorum latius quam in natura patens; a Lamourouxio contra et Kützingio in plures species divisa, inter quas vero characteres distinctionis certos non video. Keramidia, rarissime obvia, in diversis formis forsan ulterius investiganda.

Synonyma plurima supra allata Auctorum ad speciem aliter forsan ac supra factum sicut circumscriptam referenda videntur. Quin ita quoque intelligantur, rogo; formæ expellendæ sub speciebus, ad quas illas pertinere credo, citantur.

11. L. VIRGATA (*J. Ag. mscr.*) fronde tereti quoquoversum pinnataramosa, ramis longe racemosis ramulisque plus minus regulariter oppositis verticillatisque, ramulis in ramo abbreviato erecto-potentibus paniculato-fasciculatis, sporiferis clavato-cylindraceis, antheridiiferas capitato-congestis, keramidiis agglomeratis sphærico-ovatis.

Chondria obtusa var. *virgata* *Ag. Sp. Alg. p. 343.*

? *Laurencia versicolor* *Lamour. Ess. p. 43. Bory. ap. Bel. Voy. p. 164.*

Laurencia botryoides *Harv. Ner. austr. p. 82 et Kütz. sp. p. 837* (quoad sp. capens.)?

L. obtusa var. β . *pyramidalis* *Harv. Ner. austr. p. 83!*

Hab. in oceano australi ad Cap. b. Spei (Mus. Paris.! Harvey! Pappe!).

Frons usque pedalis, crassitie circiter pennæ columbinæ, nunc gracilior, nunc crassior, ambitu pyramidalata, ramis inferioribus 4—5-pollicaribus conformibus. Rami quoquoversum egredientes, nunc regulariter oppositi verticillatique, nunc ab hac dispositione aliquantulum aut magis arrepti, ramo uno elongato sæpe cum ramulis minoribus verticillato. Rami secundi ordinis elongati, ambitu lancoideo; tertii ordinis (in planta bene evoluta) sunt abbreviati, 3—4 lineas longi oppositi, racemum elongatum in ramo, quo insident, formantes, basi nudi, deinde ramulis verticillatis dense approximatis, fere fasciculatis, erectiusculis, simplicibus aut ipsis compositis, densissime obsiti. In planta juvenili rami hi (tertii ordinis) desunt; ramuli vero in hac sunt subtorulosi; in planta sporifera sunt ramuli cylindracei obtusi, in ramo abbreviato ita dispositi ut ambitus hujus lanceolato-ovatus evadat; in planta antheridiifera rami tertii ordinis sunt initio lancoidei, demum supra stipitem nudum capitati, ramulis demum scutellatis densissime congestis; in planta gemmifera rami abbreviati keramidiis ramulisque dense dispositis onusti. Sphærosporæ in zonam infra apices ramulorum dispositæ. Antheridia bene evoluta non vidi. Keramidia ramulorum transfor-

matione orta, et ita horum dispositionem revera servantia, pluribus vero aut paucioribus transformatis, inter ramulos steriles sparsiora aut aggregata occurunt; sunt ramulis crassiora, fere sphærica aut ore leviter producto subovata. Plantæ bene præparatae color coccineo-purpurascens et substantia carnosa; plerumque in herbariis decolorata, rubro et luteo variegata, subcartilaginea.

Hanc plantam pluribus abhinc annis e Cap. b. Spei mihi misit Harvey nomine "L. botryoides?" Capensem itaque L. botryoideum, in Ner. austr. memoratam, ad nostram pertinere suspicor. Idem de planta Kützingii valet. Præterea nostram plantam a Harvey ut formam L. obtusæ quoque memoratam puto.

42. *L. GLOMERATA* (*Suhr. mscr.*) fronde tereti quoquoversum pinnato-ramosa papillisque cylindraceis truncatis glandulosa, ramis racemosis plus minus regulariter oppositis verticillatisve, ramulis in ramo abbreviato densissime glomerato-corymbosis, ultimis alternis, sporiferis conformibus . . . , keramidiis. . . .

Hab. in oceano atlantico calidiori ad La Guayra et Puerto Caballo (Hb. Binder!).

Frons pusilla, 3—4-pollicaris, crassitie pennam passerinam circiter æquans, ex adparatu fibroso erecta indivisa, racemosa aut ramis inferioribus[†] decompositis paniculato-racemosa, rāmis nempe abbreviatis supra stipitem brevem glomerato-corymbosis obsita, papillis insuper sparsis conspicue glandulosa. Rami plus minus regulariter oppositi, nunc uno ramo majori, altero minori glandulisve constituto, inferiores plerumque ipsi racemosi, superiores 2—3 lineas longi, ramulis numerosissimis, infimis oppositis, superioribus alternis aut dichotomis, erecto-patentibus in corymbum paniculatum densissime congestis. Ramuli cylindracei truncati millimetrum vix æquantes. Papillæ brevissima, simplices cylindraceæ truncato-obtusæ una cum ramis corymbosis a caule ramisque majoribus sine ordine pullulantes. Fructus bene evolutos non vidi. Color coccineo-purpurascens. Substantia subcartilaginea.

Habitus peculiaris speciem distinctam indicare videtur. Ad *L. virgatam* forsitan proxime characteribus accedit, sed multo minor et glandulis admodum conspicuis, caulem glandulosum Sargassorum quorundam revocantibus, dignoscenda. — Suhr suam speciem cum loco natali "Collao" in schedula adscripto distribuit. Specimina autem Suhriana sine dubio e Herbario Binderi proveniunt, et Binderiana planta in loco supra indicato obvenire fertur. Ejusmodi de loco natali falsas notitias in plantis Suhrii saepe deprehendi.

43. *L. DENDROIDEA* (*J. Ag. mscr.*) fronde tereti quoquaversum pinnato-ramosa, ramis in caule subproprio apicem versus præcipue numerosis plus minus regulariter oppositis verticillatisve, ra-

mulis in apice ramorum densissime verticillatis paniculato-corymbosis, supremis alternis surcatisve cylindraceis obtusis, fertilibus. . . .

Hab. ad oras Brasiliæ (Lund! Hb. Binder! et Crouan!).

Frons arboriformis, caule instructa validiori, crassitie pennæ columbinæ, ramisque tenuioribus apice magis numerosis et densioribus, his quoque basi nudiusculis apice corymbosis. Rami plus minus regulariter oppositi, angulo circiter 45° patentes, crassitie pennæ passerinæ, inferiores sensim obsoleti, medii longiores 2—3-pollicares; apice ramorum ramuli proveniunt numerosissimi, inferiores verticillati decompositi, superiores alterni aut surcati, omnes simul paniculam densissimam subcorymbosam efficientes. Ramelli simplices quoquoversum rigide patentes cylindracei et obtusi; antheridiiferae clavatae. Sphærosporas et keramidia frustra quæsivi. Color obscure purpureus.

Characteres hujus speciei in ramificatione arboriformi potissimum positos puto. An isti sibi constent, ex speciminibus paucis et incompletis, quæ vidi, non facile conjiciatur; nec speciem propriam bis proponere ausus fuisse, nisi e tribus diversis locis specimina mihi oblata fuissent, quæ alteri speciei subjungere nequirem.

5. *Fronde tereti pinnato-ramosa glandulosa, ramis typice oppositis aut verticillatis (plus minus invicem sejunctis) quoquaversum egredientibus, superioribus ramulisque in rachide plus minus elongata subalternis sæpe papillæformibus.*

14. L. DIVARICATA (*J. Ag. mscr.*) fronde tereti quoquaversum pinnato-ramosa, ramis majoribus suboppositis, minoribus ramulisque in rachide elongata subspiraliter alternis patentissimis subdivaricatis, ramellis sterilibus cylindraceis obtusissimis, sporiferis conformibus infra apicem sphærosporas in fasciam dispositas gerentibus, keramidiis. . . .

Hab. in mari rubro (Hb. Requier! Crouan! etc.).

Frons 4—6-pollicaris, teretiuscula aut levissime compressa, crassitie circiter pennæ columbinæ, sursum parum attenuata, pyramidatim decomposito-ramosa. Rami majores e rachide subcompressa parum regulariter oppositi, sæpe alterni, minores omnes alterni fere spiraliter dispositi, patentissimi et subdivaricati. Rachides ramorum minorum subflexuosi. Ramelli cylindracei truncato-obtusi; fertiles non mutati, aut sursum levissime incrassati. Sphærosporæ infra apicem in fasciam transversalem dispositæ. Color in nostris purpureo-virescens. Substantia carnosa, exsiccatione parum cartilaginea. Keramidia non vidi.

Sub nomine L. cyanospermæ hanc speciem in pluribus collectionibus obvenientem vidi; nec vero cum F. cyanospermo Del. nec cum L. cya-

nosperma Lamour. convenit. Ad typum L. obtusæ condita, ramis supremis alternis et rachidibus minoribus flexuosis alium omnino habitum induit. Ad L. paniculatam forsan inter omnes proxime accedit; ab hac vero dignoscitur ramulis supremis divaricatis cylindraceis, sterilibus fertilibusque conformibus. Fronde teretiuscula et ramulis divaricatis a L. pinnatifida et affin., quas exsiccata potissimum emulatur, dignoscitur.

45. L. TASMANICA (*Hook. et Harv. mscr.*) fronde tereti quoquaversum pinnato-ramosa, ramis majoribus plus minus regulariter oppositis verticillatisque, minoribus ramulisque supremis in rachide proeminente sub-alternis erecto-patentibus, ramellis sterilibus obovato-clavatis subtrifoliatisve, sporiferis conformibus infra apicem sphærosporas in fasciam dispositas gerentibus, keramidiis. . . .

L. Tasmanica *Hook. et Harv. in Harv. Ner. austr. p. 84!!*

L. papillosa *Hook. et Harv. Alg. Tasm. in Lond. Journ. VI. p. 401.*
(excl. syn.)

Hab. ad oras Tasmaniæ (Gunn!).

Frons 8-pollicaris et ultra (sec. Harvey usque sesquipedalis), crassitie pennam columbinam superans, eximie pyramidata ambitu, pinnatim quoquaversum ramosa, ramis inferioribus longioribus patentissimis, superioribus sensim brevioribus minusque patentibus. Rami ramulique inferiores oppositi aut verticillati, superiores in rachide protracta et supereminente saepius alterni, nunc hi quoque oppositi. Ramelli majores patentes, minores erectiusculi, basi saepe eximie constricti, lineam circiter longi, semilineam crassi clavati aut obovati, denique compositi trifoliati aut pinnellati, apicibus obtusissimis. Sphærosporæ in nostris adsunt, in fasciam transversalem infra apices dispositæ. Keramidia (sec. Harvey) in ramellis raro solitaria, saepe aggregata. Color livido-purpurascens. Chartæ arcte adhaeret. Structura Laurenciæ.

Harvey banc speciem cum L. dasypylla et L. papillosa comparavit; ramulis clavatis externam quandam similitudinem cum illa gerit, in cæterum vero longe diversa; cum hac, me judice, minus quam cum L. paniculata convenit.

46. L. PANICULATA (*J. Ag. mscr.*) fronde tereti quoquaversum pinnato-ramosa, ramis plus minus regulariter oppositis verticillatisve patentissimis, supremis in rachide elongata sparsis papilleformibus, ramulis sterilibus truncatis, sporiferis in ramo brevissimo fasciculatis papillas fere referentibus, keramidiis. . . .

Chondria ohtusa var. δ. paniculata *Ag. sp. p. 343!!*

Laur. paniculata *Kütz. sp. p. 855?*

Var. α. glandulosa ramulis ramisque supremis papillæformibus, cylindraceo-truncatis.

L. obtusa var. glandulosa *J. Ag. Alg. med.* p. 415.

L. glandulifera *Kütz. Phyc. germ.* p. 329. *Sp. Alg.* p. 855.

Var. β. botryoclada ramulis ramisque supremis papillosis botryoideo-congestis.

L. obtusa var. botryoclada *J. Ag. I. c.! Harv. Alg. Nov. Zel. n.* 66?

Laur. Botryoides *Bory Exp. Mor.* n. 4473?

Hab. in mari mediterraneo et adriatico; in atlantico calidiori ad Gades et Gibraltar!

Major quam L. obtusa, saepe semipedalis et crassitie penam columbinam æquans, eximie pyramidata, densissime ramosa, ramis quoquoversum egredientibus, primariis oppositis verticillatisque, aut saepe sine ordine sparsis, superioribus papillæformibus in rachide incrassata longe protracta sine ordine dispositis densis erecto-patentibus. Ramuli steriles cylindraceo-truncati; fertiles papillis brevissimis cylindraceis approximatis glomeratis fere botryoidei, infra apices rotundato-obtusos aut lobatos sphærosporas gerentes. Substantia subcarnosa. Color purpurascens aut carneo suffusus.

Non sine hæsitatione hanc formam a L. obtusa distinctam proponere audeo. In statu typico et evoluto utriusque longe sane differunt; obveniunt vero formæ, quæ transitus inter utramque indicare videntur. Ex altera parte ad L. papillosum, formam minorem, valde accedit. — Chondria nana (*Ag. Aufz.* p. 19 in *Regensb. Fl.* 1827) hujus speciei videtur forma nana, 2—3 lineas longa.

47. L. PAPILLOSA (*Forsk. Fl. Æg. Arab.* p. 190) fronde tereti quoquoversum pinnato-ramosa et densissime papillosa, ramis vix conspicue verticillatis, papillis brevissimis, sterilibus clavatis, truncatis, sterilibus lobato-verrucosis sphærosporas in verrucis circum circa nidulantes soventibus, keramidiis sphærico-ovatis in ramulo aggregatis plurimis.

Fucus papillosus *Forsk. l. c. fide Spec. in reliqu. Forsk.!*

Laurencia papillosa *Grev.*; *J. Ag. Alg. med.* p. 415. *Mont. Voy. Bonite* p. 86! *Pol. Sud.* p. 124! *Harv. Alg. Telf. n. 40 in Lond. Journ. I.* 447.; *Lond. Journ. III.* p. 444. *Ner. austr.* p. 84! *Kütz. Sp. Alg.* p. 855!

Chondria papillosa *Ag. Sp. Alg.* p. 344. *Syst. Alg.* p. 203.

Fucus cyanospermus *Del. Egypte* p. 452 tab. 57!! (forma major!)

Laur. cyanosperma *Lam. Ess.* p. 42!! (forma minor); *Kütz. Sp. Alg.* p. 855.

Chondr. obtusa var. *Delilei Ag. sp.* p. 342!

Fucus tenerrimus Clem. Ens. p. 345!!

Fucus thrysoides Turn. Hist. Fuc. tab. 49!

Laurencia thrysoides *Bory Morée* n. 4476. *Kütz. sp. p.* 855!

*Chondria thyrsoidea Mart. Fl. Bras. I. p. 30. Mont. Cub. p. 42.
Gigartina julacea Bory. Morée n. 4462 tab. XXXVII. fig. 4?
Sphaerococcus tuberculatus Bory. mscr.!*

Hab. in oceano atlantico calidiori ad littora Africæ! et Americæ! in sinu Mexicanæ! et mari mediterraneo! et adriatico!; in oceano Indico ad Insulam Franciæ! et mari rubro!; in oceano pacifico ad insulas Sandwich!; in australi ad N. Zelandiam! et Ins. Toud.

Frondes in cæspites collectæ, plerumque 2—4-pollicares caulis crassitiem pennæ columbinæ circiter æquantibus, nunc multo majores fere pedales caulis penna scriptoria parum tenuioribus, inferne plerumque simpliciusculæ, a medio circiter paniculatim ramosæ, ramis sparsioribus aut densissimis vagis, nunc hic illic oppositis aut verticillatis, superioribus sensim brevioribus. Rami cum fronde conformes, simplices aut nova serie ramorum obsiti, et præterea papillis densissimis patentibus aut subhorizontalibus, quoquoversum egredientibus instructi. Papillæ steriles a basi parum tenuiore subclavatae obtusæ, simplices aut hic illic ipsæ papillosoe; fertiles apice dilatatae verruculosæ et demum papillosoe; sphærosporæ infra superficiem verricularum circumcirca nidulantes, sine ordine numerosæ. Keramidia in papillis aut ramulis circumcirca disposita, aggregata, sphærico-ovata, ore parum producto pertusa. Substantia admodum firma et cartilaginea, fere coriacea. Color olivaceo-fuscescens, nunc purpureo-virescens; expositione facile flavescentes.

Specimina madefacta e diversissimis locis natalibus supra enumeratis comparavi, et formas quidem vidi plures, habitu sat dissimiles, at ejusdem speciei ut crediderim status diversos potius quam formas huic vel illi loco natali privas constituentes. Ramificatio typice quidem verticillata, at ita sæpissime irregularis, papillisque undique pullulantibus ita obscura, ut sæpissime quidem rami sine ordine dispositi et densissimi videantur. Si adest hoc respectu quædam differentia, rami sæpius in forma minori (*F. thyrsoides* α . Turn.) verticillati mihi adparuerunt, sæpius sine ordine perceptibili in forma majori (*F. thyrsoide* β . Turn., *F. papillosus* Forsk.) provenientes. In *F. thyrsoide* α . capsulas magis rotundas papillis lobatis quasi immersas; in *F. papilloso* capsulas magis ovatas, in papillis quasi externas at aggregatas dicerem. Vix autem his differentiis species distinguere auderem. Ramulos subdistichos, quos huic speciei tribuerunt nonnulli, numquam vidi.

Turnerus duas formas distinxit; sec. specimina e reliquiis Forskaalianis oriunda, a Mertensio communicata, planta Forskaalii ad formam β . Turneri pertinet. *F. cyanospermi* Del. specimina originaria, quæ vidi, ad eandem formam referenda sunt. Laur. cyanospermæ Lamour. sp. authentica formam minorem spectant. *Chondria thyrsoidea* Martii et Montagnei speciem, Turneri ad mentem, refert. In *Voy. au Pol. Sud.*, nulla omnino facta inter varietates distinctione, Montagneus Ch. thyrsoideam L. papillosoe subjunxit. Nec itaque characteres attati, nec synonymæ specierum distinctionem a Kützingio propositam probare mihi videntur.

48. L. SETICULOSA (*Forsk. Fl. Ægypt. Arab.* p. 188) fronde tereti quoquoversum vage ramosa et plus minus dense papillosa, papillis in sterili sparsioribus patentissimis elongatis cylindraceis apice obtuso inæqualibus, sporiferæ subconformibus verruculosis, capsuliferæ in ramo abbreviato ambitu lanceolato densissimis subbotryoideo-congestis erectiusculis superne sparsissime denticulato-inæqualibus, keramidiis sphærico-ovatis inter papillas numerosis.

Conserva seticulosa *Forsk. l. c.* fide *C. Ag.* (sterilis).

Laurencia seticulosa *Grev.; Kütz. sp. p. 857!*

Chondria seticulosa *Ag. sp. p. 345!!*

Fucus cæspitosus Forsk. l. c. p. 194? (sec. *Ag.*)

Fucus uvifer Forsk. l. c. p. 192! (capsulis) fide spec.!

Hab. in mari rubro (Forskaal! Bove!).

Frondes a disco radicali plures erectiusculæ, semipedales et ultra, crassitie inferne pennam columbinam superantes, sensim attenuatae et superne passerinam pennam non æquantes, quoquoversum et vage ramis gracilibus et elongatis pinnatim ramosæ et præterea a basi ad apicem papillosæ. Rami inferiores patentissimi plus minus decompositi, superiores magis erecti 1—2-pollicares simpliciusculi at papilloi. Papillæ in planta sterili sparsiores, spatio circiter lineæ distantes, subhorizontalis, cylindraceæ aut apicem versus vix attenuatae, apice ipso inæquali aut minutissime verruculoso, lineam circiter longæ; sphærosporis onustæ sunt dispositione, numero et magnitudine sterilibus conformes, at infra apicem crassiores et magis verruculosæ, aliquando strictura levi quasi in capitulum fertilem pedicellumque sterilem divisæ. Capsulis onusta planta habitum admodum diversum induit: papillis destituta, earum loco ramulos gerit 2—3 lineas longos, ambitu lanceolatos acutos, qui basi nudi, medio papillis undique vestiti, apice nudi aut papillis brevissimis aut immo spinulis brevissime conicis obsiti; papillæ horum erecto-adpressæ, inferiores longiores, apice inæquales subspinulosæ. Inter has papillas keramidia obveniunt ovato-sphærica; gemmidia vidi generis. Nostra specimina (decolorata) virescentia aut flavescentia. Substantia subcartilaginea.

Hæc species forsitan generis distinctissima, habitu fere Hypneaæ musciformis, cuius nomine inter plantas Boveanas inscriptam quoque inveni. Inter L. papillosam et L. botryoidem intermedia mihi videtur, multo gracilior quam illa, papillisque elongatis in statu sterili distantioribus etc. dignoscenda; in statu capsulifero regularitate ramulorum alternantium hanc fere æquat.

Synonyma Forskaaleana supra citata ad unam eandemque plantam esse referenda et nostram speciem spectare, auctoritate C. Agardh assumendum puto. Specimina, quæ descripti, ex Herbario Forskaaliano proveniunt; capsuliferum cum specimine in Hb. Hornemann, manu ipsius Forskaalii "Fucus novus uvifer" inscripto, comparavit Pater. Sterilia, habitu a fructiferis dissimilia,

in Hibiis Thunbergi et Acharii Conservæ seticulosæ, in Herbario Mertensii nomine Fuci cæspitosi denominata fuerunt.

6. *Fronde tereti aut complanata distiche pinnata (ramulis sparsis e pagina complanata demum at raro provenientibus); pinnis subregulariter alternis aut oppositis.*

* *Fronde teretiuscula aut compressa, ramis sporiferis tuberculosis botryoideis.*

19. L. BOTRYOIDES (*Turn. Hist. Fuc. III. p. 104*) purpurascens, fronde teretiuscula distiche decomposito-pinnata, pinnis in rachide flexuosa supereminente alternis patentibus, pinnulis conico-botryoideis obtusis, tuberculis rotundatis verruculosis circumcircum effusis constantibus, sporiferis conformibus sphærosporas in tuberculis circumcircum nidulantes gerentibus, keramidiis. . .

Fucus botryoides Turn. l. c. tab. 478 (eximie!).

Laurencia botryoides *Gaill. res. p. 45. Sond. Alg. Preiss. p. 32? Harv. Alg. Tasm. n. 31 et Ner. austr. p. 82* (excl. pl. Capens.)

Chondria botryoides *Ag. sp. p. 346!* (excl. syn.) *Syst. Alg. p. 204.*

Hab. in oceano australi ad insulas Kent (R. Brown!).

"Radix fibrosa repens fibris homogeneis." Frons crassitie pennæ columbinæ, 6-pollicaris, fere omnino teretiuscula aut levissime compressa, regulariter bi-tri-pinnata, rachide inter pinnas pinnulasque distichas et alternas eximie patentes evidenter flexuosa. Pinnae primariæ 2—3-pollicares, 3—4 lineas distantes; secundi ordinis pollicares aut breviores, inferiores basi denudatae, mox verrucis distantibus distichis obsitae, apice verrucis circumcircum confluentibus cooperatae; superiores vix aut brevissime petiolatae, ovato-conicæ obtusæ, circumcircum verruculosæ, forma racemum uvarum referentes. Verrucæ lineam circiter longæ, totæ verruculosæ proeminentiis brevissimis subhemisphæricis, una supra alteram aggregatis. In his verruculis sphærosporas, infra stratum corticale evolutas, triangule divisas, vidi. Color livido-purpurascens in violaceum tendens. Substantia firma cartilaginea.

Specimina originalia Brownii descripti. Recentiori tempore alia et omnino diversa planta sub nomine L. botryoides venditur, si quidem planta in *Nereide australi* descripta identica sit cum illa, quam e Cap. b. Spei sub nomine L. botryoides olim mihi misit Harvey. Haec enim ramulis dense dispositis longinquam tantum similitudinem cum planta Browniana habet; accuratius examinata in omnibus fere differt, et revera ad L. obtusam multo magis accedit. In descriptione Harveyana (*Ner. austr. p. 82*) nihil vero video, quod in plantam Capensem quadrat. Contra Turnerum, qui cæterum dedit descriptionem plantæ omnibus numeris absolutam, animadvertere debo frondem esse fere teretiusculam, ut ma-

defacta specimina facile doceant; exsiccata collabitur et rachis compressa adparet.

20. *L. TUBERCULOSA* (*J. Ag. mscr.*) roseo-purpurea, fronde compressa distiche decomposito-pinnata, pinnis in rachide stricta supereminente alternis patentibus, pinnulis mediis conformibus, inferioribus pinnarum abbreviatis, verrucis rotundatis tuberculosis constantibus, sphærosporas in tuberculis circumcirca nidulantes gerentibus, keramidiis. . . .

Hab. ad oras Indiae occidentalis; ad insulam St. Crucis (Hlb. Hoffmann!); ad Vera Cruz (Liebman!).

Frons 4—6-pollicaris, crassitie pennæ columbinæ, teretiuscula aut leviter compressa, alterne et distiche 2—3-pinnata; rachides vix conspicue flexuosæ, apice nudiusculo supereminentes, obtusæ. Pennæ primariæ 3—4-pollicares, secundariæ sesquipollicares; Pinnulæ mediæ pinnarum pinnis subconformes at breviores, margine inæquales; inferiores sensim in tubercula transmutatæ. Tubercula vix lineam longitudine superantia, ambitu rotundata aut subreniformia, verrucis minutis, una supra alteram aggregatis circumcirca proeminentibus constantia, distiche et alterne secus margines disposita. In his tuberculis sphærosporas infra stratum corticale circumcirca dispositas, triangule divisas vidi. Substantia gelatinosa subcartilaginea. Color e coccineo aut carneo purpurascens.

Hanc speciem bene distinctam puto. Characteribus inter *L. pinnatifida* et *L. botryoidem intermedia*, ab utraque nullo negotio dignoscitur. A *L. pinnatifida* formatione verrucarum differt; hæc enim non fortuitæ, sed cum formatione fructificationis cohærentes, progrediente a basi sursum formatione evolvuntur; in *L. pinnatifida* pinnæ inferiores cum ætate detersæ et obsoletæ evadunt. *L. botryoides*, evolutione verrucarum congruens, illarum forma statim dignoscitur; pinnulæ præterea in hac semper verrucosæ, dum in *L. tuberculosa* pinnulæ superiores elongatæ nudæ et margine tantum undato-inæquales. *L. papillosa* ramis quoquoversum egreditibus ab his omnibus recedit.

** *Fronde teretiuscula aut compressa ramis sporiferis clavatis.*

21. *L. CANALICULATA* (*J. Ag. mscr.*) fronde compressa canaliculata torta subdistiche decomposito-ramosa, ramis suboppositis a margine egreditibus supra canaliculam convergentibus erecto-adpressis densissime ramulosis, ramulis fere quoquoversum egreditibus subdivergentibus cylindraceo-compressis obtusis, sporiferis verruculosis, keramidiis. . . .

Hab. prope Bataviam (Reynaud! in Mus. Paris.)

Frons 4—5-pollicaris crassitie fere pennæ columbinæ, at compressa et canaliculata, canalicula ob torsionem tamen minus conspicua. Rami a margine crasso proveniunt et ita revera distichi sed mox supra paginam canaliculatam convergentes, majores patentes, minores erecto-adpressi, omnes sat irregulariter oppositi aut fere vagi; ramo majori e regione minoris sœpe posito; — rami minores ramulis densissime obsiti. Ramuli fere circumcirca provenire videntur, a basi latiore parum attenuati obtusi compressi patentes, flexi et subdivaricati, simplices aut ipsi ramellis conformibus obsiti; sporiferi eximie verruculosi. Color exsiccatæ fuscescens, madefactæ virens. Substantia subcartilaginea.

Species sat distincta videtur, at ægre definienda. Ramificationis norma in exsiccata planta parum perspicua; nostram, per plures dies in aqua servatam descripti. Ramificatio revera disticha videtur, licet rami convergentes et ramuli quoquoversum egredientes adpareant.

22. *L. CORONOPUS* (*J. Ag. mscr.*) fronde teretiusecula quoquoversum fasciculato-ramosa, ramis fasciculi verticillatis aut collateralibus plurimis, aliis simpliciuseculis elongato-clavatis, aliis supra basem elongatam nudam distiche et alterne pinnatis, pinnulis clavatis truncatis, fertilibus. . . .

Hab. in mari Nigro ad littus Tauricæ (Ilb. Ag.)

Cæspites 4—6-pollicares, in stipite Cystoseiræ barbatæ parasiticæ. Frondes crassitie fere pennæ columbinæ, teretes, subindivisæ at fasciculis ramorum circumcirca pullulantibus dense obsitæ, in apicem ramis consimilem excurrentes. Fasciculi ramis 3—8 constant; rami ejusdem fasciculi nunc omnes collaterales, nunc irregularius subverticillati, alii minores simplices $\frac{1}{2}$ —4-pollicares, alii majores pinnati 4—2-pollicares, rachidem planam cauli advertentes. Rami omnes basi teretiuseculi, crassitiem vix pennæ passerinæ æquantes, sursum sensim sensimque incrassati et compressi, minores simpliciter clavati, majores supra medium vel potius infra apicem pinnati, basi nudi aut ramo consimili vel immo fasciculo ramorum obsiti. Pinnæ ramorum 2—4 lineas longæ, clavatæ, truncatæ, distichæ, alternæ, erecto-patentes, coma longa filorum tenuissimorum (in nostris) terminati. Color purpureus. Substantia firma. Chartæ vix adhæret. Nostra specimina sterilia.

Speciem ramificationis norma peculiari admodum insignem puto. Specimina madefacta bene reviviscunt, ita ut characteres allatos admodum evidentes vidi. Fasciculos ramorum a fronde læsa et vetusta pullulantes si quis crederet, observasse lubet, eandem ramificationem in ramis ipsis inchoantem me vidisse.

23. *L. HYBRIDA* (*Dec. Fl. Fr. II. p. 30*) fronde teretiusecula distiche decomposito-pinnata, pinnis in rachide stricta oppositis aut sœpius alternis patentibus, inferioribus prolongatis, superioribus

simpliciusculis clavato-cylindraceis, sporiferis erectiusculis conformibus infra apices truncatos sphærosporas in fasciam dispositas gerentibus, keramidiis subsphæricis.

Fucus hybridus Dec. t. c. (sive Chauv.)

Chondria hybrida Chauv. *Alg. Norm.* n. 40!!

Laurencia hybrida Lenorm. in *Dub. Bot. Gall.* p. 954! Kütz. *Sp. Alg.* p. 856.

Laurencia cæspitosa Harv. *Phycol. Brit. tab. CCLXXXVI!! et Man. Ed. II.* p. 98.

Fucus pinnatifidus var. *angustus* Turn. *Hist. Fuc. tab. 20 fig. f.!*

Laurencia pinnatifida γ. *angusta* Grev. *Alg. Brit.* p. 409. Harv. *Man.* p. 69 et *Phyc. Brit. sub. tab. LV.*

Laur. cylindrica Kütz. *Sp. Alg.* p. 856?

Hab. in oceano atlantico ad oras Galliae! et Britanniæ!; in mari australi sec. Harvey.

Frons eximie cæspitosa pyramidata 2—5-pollicaris, ex tereti parum compressa, diametro dimidiam lineam circiter æquans, basi nudiuscula, mox distiche decomposito-pinnata, pinnis patentibus, inferioribus hic illic oppositis, superioribus sæpius alternis. Pinnulæ inferiores plerumque prolongatæ, in planta sporifera erectiusculæ, in capsulifera magis patentæ, superioresque clavato-cylindraceæ. Keramidia in latere et pagina complanata pinnularum sessilia subsphærica, gemmidia foventia. Antheridia in capsulis demum scutellatis terminalibus. Substantia subcartilaginea. Color nunc obsure purpurascens, nunc luce expositæ lutescens.

Harvey, qui hujus speciei dedit iconem et descriptionem eximiam, ad oras Britanniæ frequentem et fere semper rupicolam, raro in algis minoribus crescentem dixit. Ilac vivendi ratione a G. pinnatifido Lyngb., quod cum præsenti conjunixerunt, jam dignoscatur; differunt insuper forma frondis. L. cæspitosæ Lamour. nomine admodum diversas species inscriptas vidimus. Specimen authenticum auctoris, quod coram oculis habeo, monstrat plantam parasiticam, fronde compressa pinnulisque patentissimis insignem, et a L. hybrida recentiorum facile distinguendam.

24. L. DISTICHOHYLLA (J. Ag. mscr.) fronde compressa distiche decomposito-pinnata, pinnis in rachide stricta oppositis, inferioribus prolongatis, superioribus subpalmatim tri-multifidis, pinnulis simplicibus cylindraceis obtusis, sporiferis conformibus infra apices sphærosporas in fasciam dispositas gerentibus, keramidiis. . . .

Hab. in oceano australi? (Hb. Ag.)

Frondes cæspitosæ 2—3-pollicares, ex tereti compressæ, 3—4-pinnatae. Rachis semilineam lata, pinnis parum angustioribus. Pinnæ plurimæ regulariter oppositæ, aut nonnullis ab hac dispositione aberrantibus per

nes a margine rachidis compressæ exeuntes et pinnæ 4—2-pollicares bipinnatæ, superiores brevitatem fere palmatum multifidæ, pinnulis nempe in guis oppositis, cylindraceis, apice obtusis, lineam itibus. Infra apices aut medium versus pinnulum adest; pinnulæ fertiles sterilibus conformes.

Color in nostris fuscescens.
typos L. obtusæ et pinnatifidæ quodammodo con-

exsiccatæ potius L. obtusæ, et in Hb. Ag. inter-
rvata; rami ut in hac typice oppositi, quin immo-
re provenientibus ad ordinem verticillatum quasi

compressi et omnes eximie distichi speciem
adpropinquant. Specimina madefata descripsi-
sum. Aut vero e Cap. b. Spei, aut ex oceano

nplanata, eximie distiche pinnata.

*ir. Ess. p. 43) purpureo-virescens, fronde
distiche decomposito-pinnata, pinnis in ra-
ppositis patentissimis, pinnulis simplicibus
sporiferis conformibus levissime verruculosis
item sphærosporas densas gerentibus, kera-*

Lamour. l. c. (sive spec. auth. !)

Hab. in oceano atlantico ad oras Hispaniæ (Cabrera!) et Galliæ usque ad Calvados (Lamouroux!).

Frons decomposito-ramosissima subpyramidata, 3—4-pollicaris, latitudine vix lineam dimidiā æquans, evidenter compressa et a margine distiche 4—5:ies pinnata, pinnis subregulariter oppositis. Pinnæ pinnulæque patentissimæ angulo fere 60° egredientes, inferiores longiores, superiores sensim breviores. Pinnulæ ultimæ et simplices 2—3 lineas longæ, $\frac{1}{4}$ linea partem vix latæ, omnes eximie patentes, basi evidenter constrictæ, dein clavato-lineares. In pinna cæterum distiche pinnulata, pinnula aliquando provenit a pagina planiori. Sphærosporæ in pinnulis minoribus apicem, in majoribus majorem pinnulæ partem occupantes, dense dispositæ, superficiem levissime verruculosam reddentes. Substantia carnosæ-membranacea. Color purpureo-virescens.

Speciem australem suspicor, quæ limitem borealem ad Calvadosii littora forsitan attinget. Et enim ad oras Hispaniæ frequentior, et specimina majora magisque composita; cæterum hæc a Gallicis non differunt.

Sub nomine L. cæspitosæ plurimas in Herbariis Gallorum vidi formas: sæpius L. obtusam pyramidatam et L. hybridam. Utrum species Lamou-

simpliciusculis clavato-cylindraceis,
formibus infra apices truncatos spl
sitas gerentibus, keramidiis subspha

Fucus hybridus Dec. l. c. (sive Chauv.)

Chondria hybrida Chauv. Alg. Norm. n.

Laurencia hybrida Lenorm. in Dub. Bo

p. 856.

*Laurencia cæspitosa Harv. Phycol. Brit.
II. p. 98.*

Fucus pinnatifidus var. angustus Turn.

Laurencia pinnatifida γ. angusta Grev.

p. 69 et Phyc. Brit. sub. tab. LV.

Laur. cylindrica Kütz. Sp. Alg. p. 856?

Hab. in oceano atlantico ad oras C
australi sec. Harvey.

Frons eximie cæspitosa pyramidata 2-
compressa, diametro dimidiata lineam circ
mox distiche decomposito-pinnata, pinnis 1
oppositis, superioribus sæpius alternis.
prolongatæ, in planta sporifera erectiusculæ,
superioresque clavato-cylindraceæ. Keramic
nata pinnularum sessilia subsphærica, gen
capsulis demum scutellatis terminalibus. Sul
nunc obsure purpurascens, nunc luce expos

Harvey, qui hujus speciei dedit icon
ad oras Britanniae frequentem et fere ser
minoribus crescentem dixit. Ilac vivendi ratione a G. pinnatifido Lyngb.,
quod cum præsenti conjunixerunt, jam dignoscatur; differunt insuper forma
frondis. L. cæspitosæ Lamour. nomine admodum diversas species inscriptas
vidimus. Specimen authenticum auctoris, quod coram oculis habeo, mon
strat plantam parasiticæ, fronde compressa pinnulisque patentissimis in
signem, et a L. hybrida recentiorum facile distinguendam.

24. *L. DISTICHOHYLLA (J. Ag. mscr.)* fronde compressa distiche de
composito-pinnata, pinnis in rachide stricta oppositis, inferio
ribus prolongatis, superioribus subpalmatum tri-multifidis, pinnulis
simplicibus cylindraceis obtusis, sporiferis conformibus infra
apices sphærosporas in fasciam dispositas gerentibus, kera
midiis. . . .

Hab. in oceano australi? (Hb. Ag.)

Frondes cæspitosæ 2—3-pollicares, ex tereti compressæ, 3—4-pin
natae. Rachis semilineam lata, pinnis parum angustioribus. Pinnæ plurimæ
regulariter oppositæ, aut nonnullis ab hac dispositione aberrantibus per

spatia minora alternæ, omnes a margine rachidis compressæ exeuntes et regulariter distichæ, inferiores 4—2-pollicares bipinnatæ, superiores brevissimæ sessiles trifidæ aut fere palmatim multifidæ, pinnulis nempe in rachide brevissima subcontiguis oppositis, cylindraceis, apice obtusis, lineam parum longitudine superantibus. Infra apices aut medium versus pinnularum fascia sphærosporarom adest; pinnulæ fertiles sterilibus conformes. Substantia subcartilaginea. Color in nostris fuscescens.

Species sat distincta typos L. obtusæ et pinnatifidæ quodammodo conjugens. Habitus plantæ exsiccatæ potius L. obtusæ, et in Hb. Ag. inter varietates hujus speciei servata; rami ut in hac typice oppositi, quin immo aliquando binis in uno latere provenientibus ad ordinem verticillatum quasi tendentes; sed constanter compressi et omnes eximie distichi speciem revera ad L. pinnatifidam adpropinquant. Specimina madefata descripsi.

De loco natali incertus sum. Aut vero e Cap. b. Spei, aut ex oceano pacifico ortam suspicarer.

*** *Fronde complanata, eximie distiche pinnata.*

25. L. CÆSPITOSA (*Lamour. Ess. p. 43*) purpureo-virescens, fronde angusta compressa distiche decomposito-pinnata, pinnis in rachiide stricta suboppositis patentissimis, pinnulis simplicibus clavato-linearibus, sporiferis conformibus levissime verruculosis per superiorem partem sphærosporas densas gerentibus, keramidiis. . . .

Laurencia cæspitosa Lamour. l. c. (sive spec. auth.)

Hab. in oceano atlantico ad oras Hispaniæ (Cabrera!) et Galliæ usque ad Calvados (Lamouroux!).

Frons decomposito-ramosissima subpyramidata, 3—4-pollicaris, latitudine vix lineam dimidiæ æquans, evidenter compressa et a margine distiche 4—5:ies pinnata, pinnis subregulariter oppositis. Pinnæ pinnulæque patentissimæ angulo fere 60° egredientes, inferiores longiores, superiores sensim breviores. Pinnulæ ultimæ et simplices 2—3 lineas longæ, $\frac{1}{4}$ lineæ partem vix latæ, omnes eximie patentes, bæsi evidenter constrictæ, dein clavato-lineares. In pinna cæterum distiche pinnulata, pinnula aliquando provenit a pagina planiori. Sphærosporæ in pinnulis minoribus apicem, in majoribus majorem pinnulæ partem occupantes, dense dispositæ, superficiem levissime verruculosam reddentes. Substantia carnosæ-membranacea. Color purpureo-virescens.

Speciem australem suspicor, quæ limitem borealem ad Calvadosii littora forsitan attinget. Et enim ad oras Hispaniæ frequentior, et specimina majora magisque composita; cæterum hæc a Gallicis non differunt.

Sub nomine L. cæspitosæ plurimas in Herbariis Gallorum vidi formas: sæpius L. obtusam pyramidatam et L. hybridam. Utrum species Lamou-

rouxiana has omnes comprehendat, an tantum speciem supra descriptam sub hoc nomine intelligerit auctor, mihi non liquet. Speciem illius ad specimen ab ipso datum et "L. cæspitosa, rare, Calvados" inscriptum, in Hb. Agardhi asservatum, determinavi.

26. L. PINNATIFIDA (*Gm. Syst. Nat. II. p. 4385*) purpureo-livida, fronde compressa distiche decomposito-pinnata, pinnis in rachide stricta supereminente alternis patensibus, pinnulis simplicibus clavato-linearibus aut dilatatis lobato-multifidis, sporiferis conformibus infra apices sphærosporas in fasciam dispositas gerentibus, kermidiis in pinnula lateralibus ovato-truncatis.

26a. L. SPECTABILIS (*Post. et Rupr. Ill. Alg. p. 46*) "fronde plana, linearis, versus apicem dilatata, fastigiata, 2—3-pinnatifida: pinnis suboppositis; lobis terminalibus obtusis, foliaceis, patulis. *Kütz. Sp. Alg. p. 857.*

Hab. in sinu Norfolk (Kastalsky); ad novam Californiam (Douglas).

Proxima L. pinnatifidae. Frons 2—3-pollicaris, (in sp. Californico semipedalis) cæspitosa, basi hinc inde concharum fragmentis adhærens, ramos nonnullos emittens lineares, planos, $\frac{1}{2}$ —1 lineam latos, nudos, superne pinnatifidos; pinnis iterum simpliciter pinnatis vel bipinnatis, patensibus, saepe oppositis, inferioribus plerumque hebetatis, dentiformibus, linealibus, superioribus longioribus (2—3 linealibus) lobo terminali obtuso, plano, non incrassato, ut plurimum lineam lato. Fructus in speciminibus suppetentibus tantum capsuliformis observari potuerat. Sporidia pyriformia, pedicellata, carneo-rosea, non vaginata, intus massa granulosa repleta. Color in sicco obscure ruber; substantia chartacea, rigida, madefactæ succosa."

Ita auctores. Specimina, quæ liberalitati Auct. debo, sunt nimium incompleta quam ut judicium de hac specie ferre auderem. In descriptione Auct. supra allata nulla præter pinnas suboppositas exhibita est nota, qua a L. pinnatifida dignoscatur. Ex speciminibus nostris sterilibus ab hac specie vix distinctam judicassem. Pinnæ magis patentes apparent; fructus observati speciem distinctissimam forsitan probent. — Ad speciem Ruprechtianam pertinere videtur Ch. pinnatifida *Harv. ap. Beechey Voy. p. 164 et 408*, nec non L. elata var. *californica Kütz. sp. p. 856*. Kützing in hac forma cystocarpia globosa pinnulas intumeſcentia describit; sed antheridia his inesse videntur. In fragmentis, quæ vidi, antheridia effoeta quoque adsunt; quoad formam receptacula ab illis L. pinnatifidae vix diversa sunt.

26b. L. CONCINNA (*Mont. Prodr. Phyc. ant. p. 6*) fronde membranacea plana subtripinnata, pinnis secundi tertiique ordinis oblongis vel oblongo-lanceolatis pinnulisque incrassatis oppositis! conceptaculis globosis terminalibus.

Laurencia concinna *Mont. l. c. Voy. Pol. Sud. p. 126. Pl. 44 fig. 3. Harv. Ner. austr. p. 81. Kütz. Sp. Alg. p. 857.*

Fucus pinnatifidus *Gm. l. c. Stackh. Ner. Brit. Ed. II.* p. 49 tab. 44 (male)! *Esp. Icon. Fuc. tab. 432* (male)! *Turn. Hist. Fuc. tab. 20!* (excl. variet.) *Engl. Bot. tab. 4202.*

Laurencia pinnatifida *Lamour.; Grev. Alg. Brit. p. 108 tab. XIV. fig. 4–5!* *Harv. Man. p. 69. Phycol. Brit. tab. LV!* *Ner. aust. p. 82!* *Mont. Pl. Can. p. 454. Voy. Pol. Sud. p. 426. J. Ag. Alg. med p. 414. Hook. et Harv. Alg. Nov. Zel. n. 65 et Crypt. antarct. p. 478. Kütz. Sp. Alg. p. 856!*

Chondria pinnatifida (excl. var.) *Ag. Sp. Alg. I. p. 337!* *Syst. p. 201!* *Mart. Fl. Bras. p. 29.*

Fucus multifidus *Huds.*

F. corymbiferus *Esp. Icon. Fuc. tab. 94?*

Exsicc. Wyatt Alg. Daum. n. 443! Chanv. Alg. Norm. n. 67!

Var. β . Osmunda fronde abbreviata, pinnulis dilatatis crenatolobatis.

Fucus Osmunda *Gm. l. c. Gm. Hist. Fuc. p. 455 tab. 46 fig. 2!* *Esp. Icon. Fuc. tab. 62?* *Stack. Ner. Brit. l. c. tab. 44* (male)!

Fucus filicinus *Lightf.*

Var. γ . cartilaginea fronde incrassata teretiuscula, hic illic dilatata et compressa, vase pinnata, pinnis obtusis oppositis alternisque.

Chondria pinnatifida *Ag. Synops. Alg. p. 35.*

Gelidium pinnatum *Lyngb. Hydr. Dan. p. 40 tab. 9!*

Chondria pinnatifida var. *angusta* *Ag. sp. p. 339* (quoad max. part.!)

Fucus pinnatifidus *Gm. Fuc. tab. XVI. fig. 3?*

Laurencia pinnatifida var. β . *Aresch. Enum. p. 62* (excl. syn. *Turn.*)!

Hab. in rupibus prope Ins. Toud (D'Urville); ad Port Natal (Stanger, Gueinzius).

Frons membranacea, plana, statim a basi pinnas distichas ex utroque margine emittens, dein breve post intervallum in lacinias quinas irregulariter seu dichotome divisa. Laciniae circumscriptione lanceolatae apicem versus aut leviter dilatatae, aut attenuatae, bipinnatae, pinnis pinnulisque oppositis. Pinnulae lineares, in conceptaculo sphærico intumescentes. Sporæ roseæ, pro ratione crassæ, polyedræ, limbo cinctæ lato a perisporio formato. Substantia tenua, gelatinosa. Color purpureo-violaceus. Chartæ arctissime adhæret.

Mibi hæc species ignota manet. Specimina Natalensia, quæ descriptis Harvey, cum icona a Mont. data non omnino convenire dicuntur. Num *L. complanata* *Suhr.* eadem sit planta?

26c. *L. COMPLANATA* (*Suhr. Regensb. Fl. 1846 p. 214*) phycomate cartilagineo complanato tripinnatido, pinnis oppositis patentibus, pinnulis rotundatis callosis. Color coccineus. *Kütz. Sp. Alg. p. 857.*

Hab. ad Port. Natal.

Hab. in oceano atlantico ab oris Scotiae! usque ad Tingin!; in mari mediterraneo! et adriatico!; (sec. Auctores) in oceano pacifico, Indico et australi atque in mari rubro.

Frondes a radice fibrosa cæspitosæ, plerumque 3—6-pollicares, ima basi teretiusculæ mox compressæ et sæpe fere planæ, a margine distiche et subregulariter alterne 3—4dri-pinnatæ. Rachides indivisæ strictæ lineares lineam plerumque latæ, superne aliquando duplo et triplo latiores, apice supereminente obtuso rotundato aut lobato. Pinnæ ambitu lanceolatae aut ovatae, basi nudinsculæ, mox pinnulatæ pinnulis angulo circiter 45° patentibus, infimis longioribus, superioribus sensim brevioribus, supremis sæpe confluentibus lobulos frondis crenatae referentibus. Ut increscit frons, pinnæ pinnulis denudantur, rachidesque nudæ evadunt nova prole deinceps sæpe ornandæ. Pinnulæ in diversis varietatibus forma diversæ; in var. α . subclavato-lineares truncatæ, invicem mox distinctæ; in var. β . supra petiolum angustum dilatatae, margine rotundato lobato. Sphærosporæ infra apicem pinnularum in zonam transversalem, cum apice aut truncato aut rotundato et lobato parallelam conjunctæ, strato subcorticali immersæ, triangule divisæ intra perisprium latum hyalinum. Keramidia in pinnulis lateralia, præcipue versus apices numerosa, ovata; structura generis. Antheridia intra receptacula subsimilia in ramulis lateralia, aut terminalia; illa ovata, hæc appendiculis utrinque ad apicem singulis instructa; transformatione pinnulæ aut rachidis evoluta. Color pro expositione loci natalis diversus; purpureus aut lutescenti-virens.

Species habitu non parum varians, tamen latius quam fas fuit patens, sive locum natalem in omnibus fere oceanis, quem ei assignaverunt, sive varietates, quas speciei subjunixerunt, respicias. Specimina capensis, quæ sub nomine L. pinnatifidæ vidi, ad L. corymbiferam; australia ad L. elatam pertinuerunt; pacifica ad L. spectabilem forsitan referenda. An præter formas allatas alia et vera L. pinnatifida loc. dictis inveniatur, mihi omnino dubium manet. Ex varietatibus a Turnero speciei subjectis, var. γ . ϵ et ζ vix eidem jure adnumerantur. Var. γ . angustam, quæ a Grevilleo et sequentibus adhuc speciei adscribitur, recentiores ut speciem propriam separarunt.

Var. γ . cartilagineam et a specie primaria et a L. hybrida formam bene distinctam judico; frons in hac ita incrassata ut sparsim omnino cylindrica evadat, aliis vero locis, ubi pinnæ plures simul proveniunt, dilatata et compressa. Ramificatio disticha, pinnis a margine oppositis alternisque cylindraceis et obtusis. Sphærosporæ infra apicem pinnularum in fasciam collectæ. Antheridia sæpe obvia, in scutellis terminalibus. Keramidia (raro a me observata) ovata ad apices pinnarum sæpe aggregata. Color sæpe luteus. Cæspites 2—3-pollicares, fere semper in Fuco serrato et F. vesiculoso parasitici. An species propria? Specimina hujus formæ atlantica et mediterranea quoque vidi.

27. L. ELATA (*Harv. Alg. Tasm. n. 29*) coccineo-purpurea, fronde compressa distiche decomposito-pinnata, pinnis in rachide

stricta supereminente alternis patentibus, pinnulis simplicibus clavato-linearibus truncatis, sporiferis abbreviatis decompositis fastigiatis infra apices sphærosporas in zonam collectas gerentibus, keramidiis in pinnula terminalibus ovatis.

Laurencia elata Harv. l. c. in Hook. Journ. VI. p. 401. Ner. austr. p. 81 tab. XXXIII! Kütz. Sp. Alg. p. 836 (excl. var.).

Chondria pinnatifida var. *elata* Ag. Sp. Alg. I. p. 340.

Laurencia pinnatifida var. *elata* Sond. Alg. Preiss. p. 30!

Hab. in mari australi ad Novam Hollandiam (Baume! Preiss!) et insul. King (Museum Paris.!); ad Tasmaniam (Gunn.)

Frons usque sesquipedalis, compressa et subplana, inferne lineam et ultra lata, pinnis pinnulisque sensim angustioribus, a margine distiche pinnato-decomposita. Pinnæ plerumque regulariter alternae, nunc sparsim 2—3 secundatae, saepius binæ adproximatæ suboppositæ, inferiores plerumque longiores et novo ordine pinnarum conformium erecto-patentium ob sitæ; axillæ acutiusculæ. Pinnulæ ultimi ordinis sunt basi parum contractæ, dein lineares, apice obtusæ truncatæ; steriles $\frac{1}{2}$ — $\frac{1}{4}$ -pollicem longæ, in rachide supereminente alternae; fertiles compositæ abbreviatae, flabellatae aut subcorymbosæ, fastigiatæ, singulis ramis linea vix longioribus; sphærosporas generis in his vidi. Keramidia in pinnulis terminalia, et ita pedicellata, ovata. Color plantæ junioris fere coccineus, adultioris purpurascens demumque expositione fuscescens aut magis in fulvum tendens. Substantia junioris membranacea, senilis subcartilaginea.

Sec. Harvey est hæc species magis composita et lætius colorata quam *L. pinnatifida*; respectu magnitudinis quoque angustior. Jam diu hanc in herbario ut speciem propriam designavi; Harvey primus illam ut speciem diversam proposuisse videtur.

28. *L. FLEXUOSA* (*J. Ag. mscr.*) coccineo-purpurea, fronde complanata distiche decomposito-pinnata, pinnis in rachide flexuosa patentibus alternis saepè hic illic secundatis, pinnulis subclavato-linearibus oblique truncatis apiceque subcrenatis, sporiferis corymbos densos formantibus teretiusculis sphærosporas in fasciam collectas infra apicem gerentibus, keramidiis hemisphæricis in pagina incrassata aggregatis.

Laurenc. flexuosa Kütz. sp. p. 836! (sterilis).

L. glomerata Kütz. sp. p. 857! (cystocarpiis).

L. glomerata β. *corymbifera* Kütz. l. c.! (sphærosporis).

Hab. ad Cap. b. Spei (Mus. Paris! Pappe!).

Cæspites a radice fibrosa densissimi, 3—4-pollicares. Frondes steriles fere planæ, a margine pinnatæ, pinnis aliquando hic illic ita elongatis ut fere dichotomæ appareant. Rachis inter pinnas flexuosa, supra pinnas parum proeminens, saepè oblique incurva. Pinnæ distichæ et patentes,

nunc regulariter alternæ, nunc in rachide incurva-secundatae, inferiores longiores eodem modo compositæ; superiores pinnulæque lineares aut basi leviter attenuatae, apice obtusæ suboblique truncatæ aut obsolete crenatæ. Pinnæ fructiferæ forma diversæ, angustiores; pinnulæ sporiferæ teretiusculæ, lineam vix longæ, truncatæ, simplices aut sœpius ramosæ, plurimæ ad apices pinnarum aggregatæ, corymbos densissimos formantes; sphærosporæ generis infra apices in zonam transversalem dispositæ. Keramidia ad apices incrassatos et lobatos pinnarum aggregata, præcipue ad utramque paginam provenientia, nunc submarginalia, hemisphærica; gemmidia generis ad placentam basalem, a pagina frondis obliquam, affixa. Substantia firma subcartilaginea. Color plantæ junioris coccineus; adultæ purpurascens.

Status supra descriptos ad unam eandemque speciem pertinere, nullis omnino dubiis vacare existimo. Nec mihi dubium quin Synonyma allata Kützingiana hos diversos status spectant. Ex nominibus tribus, quibus illos designavit, jure meo illud adoptavi, quod et huic speciei satis characteristicum et aliis speciebus non antea usurpatum fuit. Nomine *L. glomerata* primum a Kützingio descripta videtur (*Mohl. Bot. Zeit.* 1847 p. 2), sed alia *L. glomerata* *Suhr.* antea jam fuit Algologis distributa, si non descripta.

29. *L. BRONGNIARTHII* (*J. Ag. Symb.* p. 20) fronde plana costata distiche decomposito-pinnatifida et a costa prolifera, foliorum rachide inferne latiore nudiuscula superne pinnatisecta, laciniis suboppositis clavato-linearibus truncatis, fructiferis. . . .

Laurencia Brongniartii *J. Ag. l. c. Kütz. Sp. Alg.* p. 856.

Hab. ad oras Indiæ Occidentalis; e Martinique (Hb. Brongniart!).

Frons fere 6-pollicaris, caule incrassato, ob costam et margines prominentes subtetragono, foliisque a margine et costa prolificantibus constans. Folia 3—5-pollicaria; minora pinnatifida, majora superne pinnatifida, inferne foliolis a costa aut margine prolificantibus obsita. Rachis folii extra costam percurrentem alata, inferne $4\frac{1}{2}$ —2 lineas, superne $4\frac{1}{2}$ lineam lata; Laciniæ folii inferiores basi latiore subdeltæformes, sensim obsolete rachidem nudam linearem inæqualem linquentes; laciniæ mediæ prolongatae pinnatifidæ, superiores simplices lineares truncatæ 2—3 lineas longæ, omnes plus minus regulariter oppositæ, patentes. Axillæ inter laciniæ approximatas acutæ. Fructus in nostris non bene evoluti; laciniæ, quas demum sporiferas suspicor, sunt apice verruculosæ; in aliis adsunt pericarpia scutellata, ex apice inflato laciniæ formata; antheridia excleta in his videre credidi. Color fere lateritus. Substantia firma. Cellulæ interiores oblongæ; quæ costam efficiunt longiores, vicinis alternis; exteriore breviores et latiores.

Species distinctissima, cum nulla alia facile confundenda. Ob costam forsitan dubia generis species censeatur; perpendenti vero mihi quantum

in cæteris conveniat, quanta sit habitus similitudo et in indole ramificationis primariae congruentia, non licuit nou genuinam Laurenciam considerare.

Species inquirendæ.

30. L. CANARIENSIS (*Mont. mscr.*) phycomate filiformi ramoso, ramulis superioribus secundis, carpocloniis in apicibus ramorum erectis racemoso-corymbosis clavatis turgidis apice obtusissimis retusisque. *Kütz. Sp. Alg.* p. 854.

Laurencia canariensis Mont. ap. *Kütz. l. c. et Kütz. sp. p. 856.*

L. cæspitosa Mont. Canar. p. 154 (excl. syn.) fid. *Kütz.*

Hab. ad insulas Canarias.

Quid sit hæc species, parum liquet. Montagne l. c. cum L. hybrida suam speciem conjungit. Harvey, in *Phycol. Brit.* de Laurencia hybrida verba faciens, Montagneum citat, ut qui primus L. hybridam eximie et rite descripscerit; hinc quoque nomen *L. cæspitosæ* speciei Britannicæ adop-tavit. Montagneum vero postea speciem Canariensem a *L. cæspitosa* Lamour. diversam considerasse, Kützingius Auctor est. Hic denique speciem Montagnei bis descriptis sub eodem quidem nomine, sed ita mutato in diversis locis diagnosi, ut eandem speciem vix fingeres.

34. L. SETACEA (*Kütz. sp. p. 854*) filiformis tenuissima ramosissima intricata, ramellis minutis oppositis abbreviatis divaricatis.

Chondria intricata Kütz. Phyc. gen. p. 437 (non Lamour.)

Hab. in mari mediterraneo.

32. L. ARBUSCULA (*Sond. in Mohl. Bot. Zeit. 1845 p. 55*) fronde tereti erecta gracili subramosa, ramis patentibus alternis rarissime suboppositis intermediis longioribus, ramulis erectis oppositis cylindraceis obtusiusculis.

Laurencia arbuscula Sond. l. c. Alg. Preiss. p. 30. Harv. Ner. austr. p. 83. Kütz. sp. p. 855.

Hab. ad littus occidentale Novæ Hollandiæ (Preiss!).

Bi-tri-pollicaris, Laurenciæ dasypyllæ affinis. Rami intermedii inferioribus superioribusque longiores, plerumque sesquipollicares. Ramuli erecti vel subadpressi, cylindrici, rarius subclavati, vel medio subincrassati, liueam longi, simplices vel apice ramellis minutissimis prædicti. Fru-ctus ignoti. Substantia cartilaginea. Color dilute ruber, marcescentis flavescens.

Harvey hanc speciem inter *L. hybridam* et *L. obtusam* dispositum.

33. L. LAXA (*R. Br. mscr.*) fronde cartilaginea lubrica terete filiformi flexuosa laxe bipinnatim ramosa; ramis remotis horizontalibus alternis apice leniter incrassatis; tetrasporis ramorum ad apices sparsis.

Fucus laxus Br. in Turn. Hist. Fuc. IV. p. 45 tab. 203!

Chondria laxa Ag. sp. p. 340.

Laurencia laxa Grev.; Harv. Ner. austr. p. 83.

Hab. ad Cap. b. Spei (*R. Brown.*)

Frons teres, filiformis, pennæ corvinæ crassitie, bipedalis et ultra, vase flexuosa, hic illic dichotoma, axillis rotundatis; rami homogenei, superne instructi ramulis spiraliter alternis, 4—3 lineas longis, horizontalibus, simplicibus, apice leviter incrassatis. Fructus ignotus, nisi granula ad apices frondis densa, sparsa. Color roseus, marcescentis albescens. Substantia membranaceo-cartilaginea, lubrica, succosa.

Quid sit haec species, ignoro. An *L. corymbosa* sterilis? sed habitus nostræ cum iconе Turneri parum sane convenit. *L. laxa Kütz.* videtur species mixta, descriptione ex speciminibus *L. capensis Harv.* desumpta, et synonymis a *L. laxa Grev.* mutuatis.

34. L. VAGA (*Zan. in Regensb. Fl. 1851 p. 33*) fronde cartilaginea setacea inferne subdichotoma intricata, segmentis vase ramosis, ramis divaricatis inordinate approximatis, ramulis ramentaceis spiniformibus patentissimis cereberrime sparsis ad apicem tantum attenuatis majoribus minoribusque intermixtis.

Hab. in mari rubro.

35. LAUR. FASTIGIATA (*Mont. Cr. Alger. n. 38 in Nouv. Ann. Sc. Nat. 1838 Nov.*) frondibus cæspitosis subgelatinosis teretibus parce ramosis, ramis vagis fastigiatis ramulos (ramenta) brevissimos apice incrassato-pertusos ferentibus.

Hab. ad rupes submarinas prope urbem Algerium.

Frondes aggregatæ cæspitem parvulum fastigiatum efficients, pollicares, crassitie pennæ corvinæ, statim a basi ramosæ, ramis flexuosis erectis subfastigiatis simulque saepius concretis. Rami undique vestiti ramentis brevibus, appressis, ad apicem incrassatis. Color e sordide viridi-lurido ad luteo-brunneum exsiccatione vergens. Substantia gelatinoso-cartilaginea. Fructus, modo sit verus, granula minuta in apice ramentorum pertuso collecta, et per foraminulum tandem egredientia.

Cum nulla specie mihi cognita comparanda videtur genuina species.

Species exclusæ.

LAURENCIA DIVARICATA *Suhr.* est species Caulacanthi.

LAURENCIA NUDA *Suhr.* est Champæ forma juvenilis.

LAUR. INTRICATA *Suhr.* est species propria, Chondriæ dasyphyllæ affinis.

Genus *mihi ignolum*.

CLADHYMENIA *Hook. et Harv. Alg. Nov. Zel. in Lond. Journ. Bot. IV. p. 540. Harv. Ner. austr. p. 87. Kütz. Sp. Alg. p. 879.*

Frons plana, membranacea, rosea, tenuis, linearis, distiche pinnatifida flaccida, e cellulis magnis polygonis granuliferis, superficiem versus minutis composita. *Ceramidia* (in Cl. Lyallii) oblonga ramuliformia, e ramulo inflato vix contracto formata, fasciculum sporarum foventia. *Tetrasporæ* (in Cl. Gunnii) minutæ, sparsæ. Algæ australasicæ pulcherrimæ, plures pinnatæ. Ramuli obtusissimi.

Genus a Harvey hoc modo definitum, 3 species complectitur, quarum unam (Cl. Gunnii), jam supra pag. 386 descriptam, separavimus. E reliquis Cl. Lyallii nervo tenui percursa depingitur, tercia denique enervis dicitur. Sporæ depictæ Cl. Lyallii plantam vix hujus Familiae indicant.

1. CL. LYALLII (*Hook. et Harv. Alg. Nov. Zel. n. 69*) radice fibrosa ramosa, fronde angusta nervo obsoletissimo percursa gelatinoso-membranacea bi-tripinnatifida, laciinis linear-i-lanceolatis basi angustatis patentibus apicem versus brevioribus, supremis simplicibus, inferioribus elongatis pinnatifidis bipinnatifidisque, ramulis filiformibus obtusis, ceramidiis elliptico-oblongis pedicellatis.

Cladhymenia Lyallii Hook. et Harv. l. c. in Lond. Journ. IV. p. 540. Harv. Ner. austr. p. 87 tab. XXXIII! Kütz. Sp. Alg. p. 879.

Hab. ad Nov. Zelandiam (Lyall.)

Frondes 4—5-pollicares, circumscriptione late deltoideæ, basi filiformes mox planæ et sensim in latitudinem lineæ, et in media parte 2—3 linearum dilatatae, apicem versus angustatae, nervo obsoletissimo, Plocamiorum quorundam non absimili, percursæ, repetitive pinnatifidæ. Pinnæ utrinque angustatae ad modum frondis primariæ, infimæ bipinnatifidæ, mediæ pinnatifidæ, supremæ simplices aut dentatae. Ramuli ultimi filiformes lineares obtusi. Color pulchre roseus. (Ita Harvey l. c.)

2. CL. OBLONGIFOLIA (*Hook. et Harv. Alg. Nov. Zel. n. 70*) radice fibrosa ramosa, fronde latiœcula enervi gelatinoso-membranacea pinnatifida et bipinnatifida, laciinis erecto-patentibus oblongis basi attenuatis subpetiolatis apice obtusissimis subtruncatis, ramulis ultimis pusillis ciliæformibus linearibus obtusis brevibus alternis, ceramidiis oblongis pedicellatis.

Cladhymenia oblongifolia Hook. et Harv. l. c. in Lond. Journ. IV. p. 540. Harv. Ner. austr. p. 87. Kütz. Sp. Alg. p. 879.

Hab. ad Novam Zelandiam (Lyall.)

Specimen unicum visum 4-pollicare, unciam dimidiata latum, basin versus sensim attenuatum, apice eximie obtusum. Color roseo-coccineus. (Ita Harvey l. c.)

Genus mihi dubium.

HYMENOCLADIA J. Ag. mscr.

Frons gelatinoso-membranacea compressa distiche decomposito-pinnata, stratis dnobus cellularum contexta; interiore cellulis magnis rotundatis laxe conjunctis, exteriore cellulis minutissimis coloratis in fila brevissima moniliformia verticalia conjunctis. *Cystocarpia . . . Sphærosporæ* infra stratum corticale immersæ, sparsæ sphæricæ triangule divisæ.

Si dissecatur frondis pars bene conservata cellulæ eximie et fere elastice distenduntur; ramuli sectio transversalis, parum compressa, cellulas offert in medio majores, extrosum sensim minores, omnes eximie pellucidas, endochromate collapso parum conspicuo. Aliquando cellulam centralem, circa quam alias 4—5 radiatim dispositas, videre credidi, sed hoc fortuito accidit, ut cellula quedam exacte centrum occupat. In sectione longitudinali cellulæ parum longiores quam latæ observantur, omnesque ita laxe juxtapositæ ut formam sphæroideam conservent. A cellulis his eximie differunt cellulæ strati corticalis, quæ ita minutæ ut puneta colorata referant. Sunt vero hæ in fila moniliformia, paucis articulis constantia, conjunctæ. Infra stratum corticale sphærosporæ nidulantur, cellulis corticalibus multipli majores, intra perisporium hyalinum, sat conspicuum, nucleus in sporas evidentissime triangule divisum foventes.

Genus novum plantæ ut videtur rarissimæ et parum intellectæ, nusquam alias bene disponendæ, instituere cogor. Nulla est species Chondriæ, h. e. nec Laurenciæ, nec Chylocladiæ, nec Lomentariæ; a quibus omnibus structura et substantia, Chrysymeniam æmulante, recedit. Nec est Halymenia, ut voluit Greville; frons enim solida, licet cellulæ laxissime cohærent. Forsan ad genus mihi ignotum Cladhymeniæ revocanda; analysis vero hujus generis Harveyana aliud suadet.

4. H. USNEA (Rob. Br. mscr.)

Fucus Usnea Br. in Turn. Hist. Fuc. IV. tab. 225!!

Chondria Usnea Ag. Sp. Alg. p. 359.

Halymenia Usnea Grev. Syn.; Kütz. Sp. Alg. p. 747.

Hab. ad insulas Kent prope Novam Hollandiam (R. Brown!).

"Radix scutulata. Frondes aggregatae, planæ, 6—8-unciales, pinnatae. Jugamentum plano-compressum, prope basin sesquilineam latum, exinde sensim angustatum. Pinnæ homogeneæ, alternæ, crebræ, patentes, elongatae, (inferiores subpalmatae, reliquæ sensim breviores), iterum simili modo bipinnatae. Pinnulae compressæ, horizontales, lenissime incurvæ, oppositæ, alternâve, circiter unguiculares, vix pennæ passerinæ crassitie. Semina sphærica, solitaria, sparsa, immersa. Color fulvo-fuscus, fugax, marcescentis cito albescens. Substantia gelatinoso-cartilaginea, succosa, tenerrima. — Exsiccata chartæ arcte adhæret.

Specimen, quod vidi, Patri dedit Turnerus. Hoc vero parum completo descriptionem a Turnero mutuatam transcribere optimum putavi.

CXXII. PTILONIA J. Ag. mscr. Plocamii sectio: Ptilonia Harv.

Ner. austr. p. 424. Thamnophoræ sp. Mont. Thamnocarpus sp. Kützing.

Frons ancipiti-plana decomposito-pinnata serrata, immerse costata, stratis tribus contexta: costa filis articulatis ramosis longitudinalibus et inter cellulas strati intermedii rotundato-angulatas excurrentibus; cellulis corticalibus rotundatis minutis. *Keramidia* in pinnulis subterminalia, intra pericarpium sphærico-ovatum, carpostomio pertusum, gemmidia obovato-clavata, in filis ramosis a placenta egredientibus terminalia, foventia. *Sphaerosporæ*. . . .

Frondes compresso-planæ subancipites lineares, decomposito-pinnatae, roseo-purpureæ, membranaceæ, inferne demum subcartilagineæ, pinnis alternis, geminis adproximatis suboppositis, terminalibus complanatis margine denticulatis, denticulis sensim in pinnellas linearí-attenuatas excrecentibus. Axillæ rotundatae pinnas admodum basi patentes, dein erectiuseulas, reddunt. Costa extus vix conspicua frondem percurrit. Keramidia ex apice inflato pinnellæ simplicis plus minus elongatae formata, ovato-rotundata.

Tripli strato constituantur: Costa immersa cylindracea filis pluribus adproximatis elongatis articulatis et ramosis constat, ramis filorum lateraliter inter cellulas strati intermedii excurrentibus. Stratum intermedium cellulis rotundatis angulatisque, magnis, per plures series dispositis, exterioribus minoribus, contextum est. Periphericum stratum cellulis minutis coloratis, simplici serie, aut multiplici in partibus adultioribus, constituitur. Apices frondium pluribus cellulis efficiuntur, quarum subdivisione cellulæ novæ ramique oriuntur. Keramidii pericarpium cellulis corticalibus frondis contextum,

intus adparatu fibroso suffultum, filis nempe articulatis anastomosantibus, a basi placentæ secus parietes pericarpii extensis, superne densioribus, iisque analogis, quæ in planta sterili a costa inter cellulas strati intermedii excurrunt. Placenta in fila plurima fastigato-ramosa soluta; articuli terminales gemmidiiferi invicem liberi, intra periderma hyalinum gemmidia permagna obovata-clavata subgranulata foventes. Sphærosporæ nondum observatæ.

Genus puto sui juris, Bonnemaisonæ et Deliseæ proximum, a Thamnophora et Plocamio, ut mihi videtur, longe diversum, gemmidiis in filorum articulis supremis tantum formatis. A Bonnemaisonæ et Delisea differt structura frondis et filis gemmidiiferis magis elongatis et ramosis; ab utraque præterea dignoscendum habitu diverso et situ fructuum. Sphærosporæ detectæ alias forsitan dabunt notas.

- PT. MAGELLANICA (*Mont. Prodr. Phyc. ant.* p. 3) fronde lineariplana obsolete costata decomposito-pinnata, pinnis pinnulisque alternis, ultimis lanceolatis dentato-serratis, keramidiis ad apices pinnellarum inflatis, per frondem sparsis.

Thamnophora magellanica *Mont. l. c. et Voy. Pol. Sud.* p. 462 tab. 8 fig. 2!

Plocanium? magellanicum *Hook. et Harv. in Lond. Journ. IV.* p. 257 *in notul. et Crypt. ant.* p. 469. *Harv. Ner. austr.* p. 424.

Thamnocarpus magellanicus *Kütz. Sp. Alg.* p. 887!

Hab. in oceano australi ad fretum Magellaniæ (Jacquinot); ad Cap Horn, Insulas Falkland et Kerguelen (Hooker!).

Radix scutata. Frons membranacea tenuis, inferne firmior subcartilaginea, roseo-purpurea, 2–8-pollicaris, latitudine 2–3 lineas æquans, linearis at infra pinnas majores leviter dilatata, pinnis pinnulisque sensim angustioribus. Pinnæ inferiores ramorum abbreviatæ, supra axillam rotundatam eximie patentes, superiores plerumque elongatæ decompositæ, magis erectæ. Pinnellæ terminales lanceolatae, interiore præcipue latere atque apice serratae, serraturis denticulorum ad instar a margine integro inchoantibus. Keramidia in pagina plana pinnellarum et in ipso apice inflata, raro apiculo sterili superata, ovato-rotundata. Species ex descriptionibus allatis et specimine unico mihi cognita.

- ### CXXIII. ASPARAGOPSIS *Mont. Phytoogr. Canar.* p. XV. *Endl.*
- Gen. Pl. Suppl. III.* p. 43. *Harv. Ner. austr.* p. 88. *Kütz.*
Sp. Alg. p. 802. *Lictoria J. Ag. in Linnæa XV.* p. 22. *Alg. med.* p. 446. *Harv. Alg. Tasm.* p. 5. *Dasyæ sp. Mont.*

Frons filiformis, superne penicillato-ramosa, ramellis penicillorum complanatis pinnatis cellulosis, inferne caulescens, tubulosa stratis tribus contexta; filo centrali angusto articulato et ramoso tubum interiorem amplum percurrente, ramis tenuissimis inter cellulas strati intermedii oblongas in plures series dispositas excurrentibus; cellulis corticalibus minutis rotundato-angulatis. *Keramidia* a ramulo transformata pedicellata, intra pericarpium ovatum, carpostomio pertusum, gemmidia obovato-clavata, in filis decomposito-ramosis a placenta basali egredientibus terminalia, soventia. *Sphaerosporæ*. . . .

Frondes a sureculo prostrato erectiusculæ, inferne teretiæsculæ denudatae, superne ramis quoquoversum egredientibus penicillatim ramulosis pinnatim obsitæ. Rami cum caule conformes, basi denudati, superne ramulis pinnatim decompositis, oppositis aut vagis, obsiti. Ramelli tenuissimi, penicillum in apice ramorum formantes, juveniles distichi, demum ni fallor quoquoversum egredientes, ut videtur complanati, basi pluribus, superne duabus seriebus cellularum areolati, cellulis alternis. Keramidia in ramulis inferioribus ramorum transformatis terminalia; juvenilia ramellis ramulorum erectiusculis cineta, adulta ramellis delapsis in pedicello elongato nuda, rotundato-ovata.

Inferior saltim frons evidenter tubulosa, filo centrali tubum amplum percurrente. Filum centrale intra membranam hyalinam endochroma coloratum sovens, articulatum, ad genicula inflata ramosum, ramis saepe oppositis, tenuioribus, ceterum conformibus, inter cellulas strati intermedii pluriseriatas oblongas inæquales excurrentibus et demum infra superficiem cellulas corticales monostromaticas circum-ambientibus. In juvenili planta cellulæ strati intermedii magis elongati et tenuiores, fere filiformes.

Placenta a basi erecta, medium keramidii non attingens, a filo centrali frondis formata, fila dichotomo-ramosa subalterne et quoquaversum emittens; fila insima, seu quæ ad basin keramidii a placenta egrediuntur, sunt basi patentia, articulis diametro 2—3 plo longioribus et firmioribus constantia, dein eriguntur articulis multo longioribus et angustioribus constituta; rami exteiores horum apice dein in cellulas oblongas, per appendices tenuiores cum vicinis cohærentes, inflantur. Cellulæ istæ intra stratum exterius pericarpii monostromaticum, per series 2—3 disponuntur. Rami interiores filorum, a basi placentæ egredientium, filorum ad instar continuantur, nucleus ipsum ambient, supra hunc introrsum tendunt,

et ad ipsum carpostomium fasciculatim excurrunt; articuli superiores, qui carpostomium quodammodo claudunt, sunt iterum breviores et inæqualiter moniliformes. Pericarpium itaque dupli fere strato constitutum; exterius cellulis corticalibus frondis; interius cellulis longitudinaliter oblongis, per appendices anastomosantibus, in plures fere series dispositis contextum; apice carpostomio evidenti instrumentum. Fila superiora a placenta egredientia sunt inferioribus analoga, at metamorphosi mutata et fertilia; pluribus constituantur fasciculis, in diversis locis placentæ circumcircum provenientibus; singulis basi simplicibus mox vero iterum iterumque dichotomis, fastigiatis, omnibus simul fasciculum terminale (nucleum) constituentibus; articuli inferiores (ut in filis sterilibus) breviores et incrassati, medii longiores angustiores, terminales incrassati clavæformes, intra periderma hyalinum gemmidia obovato-clavata granulata soventes.

Genus Bonnemaisonie proximum, habitu magis quam characteribus distinctum, fructu sphærosporarum in utroque genere hodieum ignoto; eodem ita tempore a Montagneo et memetipso propositum, ut nesciam utrum *Asparagopsis* an *Lictoriae* nomine jus prioritatis revera vindicetur. Structuram frondis, qualem supra descripti, a nemine rite indicatam video. Sphærosporas in apicibus incrassatis ramulorum esse querendas olim credidi; hodie apices istos incrassatos keramidia inchoantia puto. In ramellis valde elongatis organa rotundata semiprominentia video, quæ utrum sphærosporæ inchoantes an antheridia sint, mihi omnino dubium manet. Cæterum anne plures species sub eodem nomine confundantur, ulterius inquirendum reor.

4. ASP. DELILEI (*Mont. Canar.* p. 166) fronde a surculo repente erectiuseula ramis apice penicillatis pinnatim obsita, penicillorum ramulis opposite vaseque pinnatis.

Dasya Delilei *Mont. l. c. tab. VIII. fig. 6!*

Asparagopsis Delilei *Mont. Can. p. XIV! Pl. cell. Philipp. n. 24. Harv. Ner. austr. p. 88 tab. XXXV!! Kütz. Sp. Alg. p. 802!*

Fucus Taxiformis *Delile Egypt. p. 454 tab. 57!! Ag. Sp. Alg. p. 368.*

Lictoria Taxiformis *J. Ag. Symb. p. 23! Harv. Alg. Tasm. n. 38.*

Hab. in mari mediterraneo ad Alexandriam (Delile!); in oceano atlantico ad insulas Canarias (Webb!); ad oras Americae australis (sec. Harvey!); in oceano Indico ad insulas Philippinas (Cuming) et australi ad Tasmaniam (Gunn!).

Frons primaria prostrata, rupibus ope ramulorum in pseudorhizas transformatorum adrepens, fili sutorii crassitudine, basibus frondium deciduarum

persistentibus spinulosa, frondes secundarias sursum emittens erectas, 3—8-pollicares, inferne demum denudatas, superne — a medio et infra — pinnatas, eximie pyramidatas. Rami 4—2-pollicares, nunc breviores. Color violaceus. Penicillis chartæ sœpe arctissime adhæret.

In planta mediterranea et atlantica sunt frondes inferne teretiusculæ et ni fallor quoquoversum ramosæ, caule indiviso; ramelli in planta mediterranea breviores firmiores et magis patentes; in planta atlantica ramelli elongati tenuissimi. In planta australi frondes magis complanatae et distiche ramosæ mihi adparent, caules sœpe parœe dichotomi, ramellis elongatis subregulariter oppositis. An hæ differentiæ fortuitæ, aut ab ætate pendentes? In planta sterili (aut sporifera?) ramelli tenuiores forsitan sint.

CXXIV. BONNEMAISONIA Ag. Sp. Alg. p. 196. Grev. Alg.

Brit. p. 406 et *Syn.* p. LII. *J. Ag. Symb.* p. 21. *Harp. man.* p. 68 et *Phyc. Brit. tab.* LI. *Kütz. Phyc.* p. 438 et *Sp. Alg.* p. 842 (excl. spec. ap. omnes) *Plocamii* sp. *Lamour.* *Ceramii* sp. *Roth.*

Frons filiformis decomposito-pinnata, opposite ciliato-plumosa, tubulosa, stratis tribus contexta; filo centrali angusto articulato et ramoso tubum interiore amplum percurrente; ramis tenuissimis inter cellulas strati intermedii magnas rotundatas simplici serie dispositas excurrentibus et cellulas minutæ strati corticalis sustinentibus. *Keramidia* a ramulo transformata pedicellata, intra pericarpium ovatum, carpostomio pertusum, gemmidia obovato-clavata, in filis a placenta basali egredientibus terminalia, foventia. *Sphærosporæ*. . . .

Frondes tenue membranaceæ, roseæ, filiformes, teretes aut compressæ, pinnatim decompositæ, superne ciliis elongatis plumosæ iterumque compositæ. Ramificatio revera alterna, ciliis nempe in ramo juvenili alterne provenientibus; evolutione autem peculiaris, ramuli ciliis oppositi proveniunt, qui aut increscunt, aut metamorphosi mox ingrediente in keramidia abeunt; in planta itaque evoluta cilia ramulo aut keramidio semper opposita sunt, ciliis ramulisque in eodem latere alternantibus. Cilia a latiore basi attenuata, subulata. Keramidia ciliis opposita, in pedicello brevi terminalia ovata; juniora oblonga, quo adultiora eo magis rotundata.

Structura frondis omnino peculiaris; frons tubulosa, tubo amplio, ratione habita latitudinis plantæ, nulla propria membrana cincto, sed parietibus cellularum strati intermedii limitato. Cellulae strati intermedii magnæ rotundatæ, quasi vacuæ, simplici fere serie tubum

cingentes. Filum centrale tubum cæterum vacuum percurrit, tubo et cellulis strati intermedii multiplo angustius, longe articulatum et endochroma coloratum foven, hic illic ramosum, ramis paucis et sparse anastomosantibus secus parietes in tubo subvacuo extensis et inter parietes cellularum strati intermedii excurrentibus, exteriore harum latere reticulum efficientibus, ejus ad fila cellulæ corticales, ramorum fere ad instar, adfixæ sunt. Rami itaque majores a superficie observati monstrant fila cylindracea, hic illic articulatim contracta, ramosa et anastomosantia, per stratum exterius translucenia et ita quasi cellulæ corticalibus cineta. Duplex itaque systema cellularum adesse videtur; primarium a filo centrali et cellulæ corticalibus formatum; ut autem crassitie increvit frons, cellulæ corticales a filo centrali separantur et mediantibus ramis fili centralis tantum eum eodem cohærent; Spatia inter corticem et filum centrale orta cellulæ strati intermedii posteriore evolutione impletur.

Pericarpium unica fere serie cellularum corticalium conflatum, apice carpostomio regulari pertusum. Placenta basalis adest, a filo centrali ut videtur formata, in cellulas ramos formantes soluta, quorum terminales obovato-elavati gemmidia conformia subgranulosa intra periderma hyalinum sovent. Gemmidia recentia e peridermate emissâ rotundata vidi; periderma collapsum placentæ adhæret. Sphærosporæ adhuc ignotæ. Antheridia elliptico-oblonga, in diversis speciminibus loco keramidii obvenientia, invenerunt Celi Crouan; structuram horum ex specimine madefacto eruere nequivi. Sphærosporas in ramulis abbreviatis divaricato-multifidis, quas in speciminibus nonnullis observaveram, inveniendas esse olim suspicatus sum; sed ramuli isti loco keramidii dispositi sunt, et keramidia vera hic illic in eodem specimine obveniunt. Decaisne (*Ann. Sc. Nat. XVII. p. 352 et 356*) in ipsis keramidiis sphærosporas gemmidiis mixtas inveniri contendit; quod, cum ab omnibus cognitis Florideis recederet, observationibus novis ulterius probandum mili videtur.

Genus distinctissimum, in speciebus Algarum Agardhi, characteribus a habitu et fructu petitis, sat bene fundatum, introducta tantum specie, quam, recepto genere Deliseæ, ad hoc removendam observationes posteriores docuerunt. Greville limitibus ab Agardhio ductis genus Bonnemaisoniea adoptavit, gemmidia vero quasi pluribus composita haud rite indicavit. Ipse B. elegantem a genere exclusi; aliam vero speciem introduxi, quam Bonnemaisoniea pertinere male suspicatus sum. Kützing in *Phycologia generali* structuram tubu-

losam frondis descripsit, adparatum fibrosum internum vero prætermisit. In Speciebus Algarum frondem intus parenchymaticam axibus tribus percursam contendit, quod, quantum video, parum cum vera structura plantæ convenit. Analysis vero structuræ a Harveyo exhibita cum descriptione Kützingiana congrua est.

Unicam speciem generi pertinere puto. *B. apiculata* Ag. diversam omnino monstrat structuram, et ad Genus Dasyæ, ni fallor, referenda est. *B. Pilulariam* Ag. a *B. Asparagoide* haud specie diversam censeo.

4. *B. ASPARAGOIDES* (*Woodw. in Lin. Tr. II. p. 29 tab. 6*) fronde filiformi distiche decomposito-pinnata, pinnis superne plumosis, pinnellis simplicibus et keramidiis pedicellatis oppositis, in eodem latere alternantibus.

Fucus Asparagoides *Woodw. l. c. Engl. Bot. tab. 574. Turn. Hist. Fuc. tab. 401!*

Bonnemaisonia Asparagoides Ag. *Sp. Alg. p. 497. Syst. p. 246. Grev. Alg. Brit. tab. XIII. p. 407! Harv. Man. p. 68 et Phyc. Brit. tab. LI!! J. Ag. Alg. med. p. 416. Mont. Alg. p. 96. Aresch. Scand. p. 61. Kütz. Sp. Alg. p. 843!*

Exsicc. Aresch. exs. n. 52!

Hab. in oceano atlantico et sinu Codano ab oris Bahusiæ! usque ad Tingin! in mari mediterraneo ad oras Galliæ!

Radix scutata. Frondes usque pedales (sec. Harvey), plerumque 3—6-pollicares, crassitie inferne pennam passerinam æquantes, sursum attenuatæ in tenuitatem aliquando capillarem. Rami pinnatim a primario egredientes, inferiores longiores. Plumularum pinnellæ a basi parum latiore attenuatæ, $\frac{1}{2}$ —2 lineas longæ, patentes. Keramidia pedicellum circiter æquantia, una cum hoc pinnellis parum aut immo 4plo breviora. Color pulchre roseus aut coccineus. Substantia subgelatinosa; chartæ arcte ædhæret. Variat tum fronde capillari teretinscula, pinnellis longioribus (Var. TERES *Harv. Phyc. l. c.*), tum fronde complanata latiori, rachide lineam fere lata (*BONNEM. PILULARIA* Ag. sp. p. 498). Haec ultima forma nulla essentiali nota a specie vulgari differre mihi adparet; Iconem vero *Gmelini* *tab. X. fig. 2* ad speciem *Agardbianam* vix pertinere, sed ad *Gigartinam Teedii* potius referendam esse suspicor.

CXXV. DELISEA *Lamour. Dict. Sc. Nat. XIII. p. 41. Montagne in Ann. Sc. Nat. Mars. 1844. Harv. Ner. austr. p. 88. Kütz. Sp. Alg. p. 770. Ruprecht. System. Rhod. p. 35. Bowesia Grev. Alg. Brit. Syn. p. LVII. Calocladia Grev. in*

Lindl. Introd. Ed. II. p. 436. J. Ag. Symb. p. 24. Bonnemaisoniæ et Delesseriæ sp. Auct.

Frons teretiuscula aut compresso-anceps decomposito-pinnata alterne serrato-pechinata plus minus conspicue costata, stratis tribus constituta: tubo centrali cellulis minoribus cincto; strato intermedio cellulis magnis rotundato-angulatis; corticali cellulis minutis, saepius pluri-seriatis, constante. *Keramidia* a parte rachidis pinnarum formata, intra pericarpium sphærico-ovatum, carpostomio pertusum, gemmidia obovato-clavata a placenta basali egredientia, longe pedicellata, foventia. *Sphærosporæ* in verrucis demum nematocioideis, in utraque pagina apices investientibus, evolutæ, zonatim divisæ.

Frondes tenues distiche pinnatim decompositæ, serraturis deltæformibus aut ciliis subulatis alterne pectinatæ, nunc filiformes, nunc compressæ et immo subplanæ, superne saepè ancipites, inferne ancipites aut circumcircæ incrassatæ et cylindraceo-compressæ, costa in diversis speciebus plus minus conspicua aut inconspicua percursæ, venis a costa ad serraturas alterne abeuntibus in nonnullis conspiendis. *Keramidia* ovata aut fere globosa, ad rachidem sessilia, nunc a pagina plana, qua insident, verticaliter erectiuscula, nunc in latus deflexa et ciliis subparallelæ, a parte inflata rachidis ita formata ut in utraque pagina frondis conspiciantur, in alterutra autem præcipue prominula, carpostomio terminali, pro directione keramidii in fronde verticali aut lateralî. Nemathecia verrucaformia, in utraque pagina frondis ab apice deorsum plus minus extensa, forma irregularia.

Tubus centralis articulatus, frondem a basi ad apicem percurrentis, in omnibus adest, nunc angustior, nunc latissimus, hinc extus costæ ad instar plus minus conspicuus; in partibus saltim juvenilibus endochroma coloratum fovens; in adultioribus præcipue cellulis aut tubis minoribus cinctus. Stratum intermedium cellulis majoribus rotundato-angulatis constat, quæ circumcircæ ad tubum centrale disponuntur, extrorsum sensim minores. Stratum corticale cellulis minutis coloratis, in diversis speciebus aut fere unica serie, aut pluribus dispositis contextum; in nonnullis hoc stratum supra costam in pagina plana valde increvit et costam extus ita valde conspicuum efficit; cellulæ corticales in series verticales densissimas his locis disponuntur.

Pericarpium in diversis speciebus aut unica serie cellularum, aut pluribus constituitur. Placenta basalis, a tubo centrali formata,

fila ima basi ramosissima, mox simplicia clavata, invicem libera, sustinet. Gemmidia in articulo terminali filorum clavatorum evoluta, permagna, clavato-obovata, superficie subgranulosa, demum e peridermate hyalino erumpentia magis rotundata. In pericarpiis monostromaticis (præcipue) apparatus filorum adest, cuius descriptionem infra D. elegantem videoas. — Sphærospore in verrucis demum nemathecioideis evolutæ, in superficie frondis verticales, densissime dispositæ, juniores clavatæ paranematum ad instar adultiores stipantes; hæ intra perisprium hyalinum nucleus oblongum demum zonatim divisum continent.

Genus a Lamourouxio jam anno 1819 institutum, attamen vagis admodum characteribus conditum; a Montagneo primum quoad characteres et limites rite circumscriptum, dein ab omnibus receptum. A Grevilleo, qui genus a Lamourouxio conditum sine dubio ignoravit, idem genus sub novo nomine interea propositum fuerat. Huic generi Grevilleano ipse species quasdam, aliis generibus subjunctas, vindicaveram. Inter recentiores Kützingius Genus Montagnei in duo divisit, Deliseam et Chondrodon, quorum hoc defectu tubi centralis ab illo differret. Accuratus vero structuræ examen utriusque generis in hoc respectu congruentiam evidenter monstrat. Ruprecht (*Syst. der Rhodophyc.* p. 35 et 36) Deliseæ et Calocladiae, cui D. elegantem et D. Suhrii refert, quandam differentiam in directione cystocarpiorum et carpostomii indicat, qua nota genera revera distinguenda putat. In nulla autem specie, quam observavi, cystocarpia ita frondi verticaliter imposita sunt, ut libera extra frondem promineant, sed in omnibus a parte inflata frondis formata, et in intraque pagina conspicua, licet in nonnullis in alterutra magis prominula. Genus Deliseæ itaque vix hac ducente nota subdividendum putarem. Alia vero in structura cystocarpii diversitas adest, qua subgenera infra recepta fundavi. Cystocarpia in D. eleganti, D. fimbriata et D. Suhrii examinavi. Sphærosporas nusquam bene evolutas observavi; zonatim divisas in D. serrata agnoscere credidi. Verrucas sphærosporarum in D. Suhrii et D. serrata vidi.

4. CTENOCLADIA. *Frons teretiuscula ciliato-pectinata, tubo centrali extus inconspicuo percursa. Keramidia in pinnis ad rachidem lateralia, intra pericarpium monostromaticum nucleus, filis moniliformibus a placenta ad carpostomium excurrentibus cinctum, foventia. Sphærosporæ. . . .*

4. D. ELEGANS (*Ag. Sp. Alg.* p. 198) fronde decomposito-pinnata
III.

ciliato-pectinata teretiuseula inconspicue costata, ciliis subulatis; keramidiis in rachide pinnarum infra apices sessilibus lateralibus late ovatis, carpostomio laterali.

Bonnemaisonia elegans Ag. l. c. et Syst. Alg. p. 246.

Calocladia elegans J. Ag. Symb. p. 24.

Delisea elegans Mont.; Hook. et Harv. Lond. Jour. III. p. 442. Harv. Alg. Tasm. n. 37. Ner. austr. p. 89 tab. XXXIV!! Kütz. sp. p. 770!

Delisea fimbriata Turp. Atl. Dict. d'Hist. Nat. icon! (non Lamour. antea.)

Hab. ad oras occidentales Novæ Hollandiæ (Mus. Paris!); ad Tasmaniam (Gunn!).

Frons usque pedalis, crassitie inferne pennæ columbinæ, decomposito-distiche pinnata et sensim in crassitiem capillarem attenuata, teretiuseula aut aliquantulum compressa, exsiccatione sæpe collapsa, nusquam conspicue costata, ramis primariis nudis, superioribus ciliato-pectinatis. Rami, pinnæ et cilia regulariter alterna, disticha. Cilia a latiore basi longe attenuata acuta, 45° circiter patentia, incurva, lineam longa. Keramidia plus minus infra apicem pinnarum evoluta, in rachide sessilia, plerumque singula, nunc gemina, cum ciliis lateralia, ovata subcompressa, carpostomio apicem pericarpii occupante, ob directionem keramidii in fronde, laterali. Color coccineus. Substantia membranacea; chartæ adhærens. — Sphærosporæ nondum observatæ.

Hanc plantam genus sui juris constituere forsitan quis crederet. In fructu capsulari a Deliseæ reliquis speciebus aliquantulum ab ludit, ita ut jam hodie, fructu sphærosporarum ignoto, genera nullo negotio distinguuntur. Trasitus autem ad reliquias species in *D. fimbriata* vidi. In *D. elegante* costa conspicua non adeſt; frons transversaliter secta monstrat tubum centrale angustum, cellulis minoribus cinctum, sensimque ut videatur in cellulas subdivisum. Stratum periphericum quam in reliquis Deliseæ speciebus tenuius, sæpius simplici serie cellularum coloratarum conflatum; in senili et inferiore fronde plures series demum adsunt. Pericarpium tenué, simplici serie cellularum conflatum. Placenta basalis a tubo centrali formata. Nucleus et Gemmidia ut in aliis speciebus. Ab inferiore vero parte placentæ in *D. elegante* abeunt fila tenuissima, secus parietem pericarpii adscendentia, dichotoma, supra nucleum arcuatim introflexa et dein ad carpostomium excurrentia, hoc fasciculo filorum quodammodo clausum reddentia. Fila hæc sunt moniliformia, saltim in superiore parte, articulis supremis crassioribus diæmetro æqualibus, inferioribus duplo longioribus. Hic filorum adparatus in Deliseæ aliis speciebus multo minus conspicuus, et pericarpium in his pluribus seriebus cellularum conflatum est.

2. CALOCLADIA. *Frons superne costata, inferne compressa inconspicue costata, strato corticali circumcirca æqualiter evoluto. Keramidia infra apices pinnarum subterminalia, intra pericarpium, plurimis seriebus cellularum constitutum, nucleum subnudum foventia.*

2. D. SUHRII (*J. Ag. Symb.* p. 24) fronde decomposito-pinnata serrato-pectinata plano-compressa, superne costata, inferne incrassata, costa immersa inconspicua, pinnarum juvenilium dentibus latitudinem rachidis æquantibus et longioribus, fructu utroque ad apices pinnarum pinnularumque evoluto, keramidiis globosis in ultraquæ pagina inflatis margine sterili alatis.

Calocladia Subrii J. Ag. l. c.

Chondrodon Suhrii Kütz. Bot. Zeit. 1847 p. 5. *Sp. Alg.* p. 771!

Sphærococcus flaccidus Suhr. in Flora 1834 p. 728 tab. I fig. 41!!

Hab. ad Cap. b. Spei (Ecklon! Ilb. Sulz! et Martens!).

Frons pedalis, decomposito-pinnata ramosissima, inferne incrassata cartilaginea, costa inconspicua et serraturis obsoletis margine nuda, sectionem transversalem offerens oblongam; superne magis complanata, costa evidenti percorsa, nervisque lateralibus pinnata. Serraturæ in planta juvenili et vegeta latitudinem rachidis superant, a basi non admodum lato acuminatæ, in pinnis sat patentes fere horizontales, in pinnulis patentes, sœpe falcatae; in planta adultiore serraturæ breviores et basi latiores, inferne demum omnino obsoletæ. Fructus in pinnis pinnulisque fere propriis, basi attenuata insignibus, 2—3 lineas longis, pone apicem parum supereminente evoluti. Keramidia subglobosa in ultraquæ pagina fere æque inflata et margine frondis angusto alata, sœpe in pinnula obliqua, stratis pluribus cellularum constituta, placenta centrali. Verrucæ sphærosporarum in ultraquæ pagina infra apicem deorsum extensæ, forma irregulares, dentibus sterilibus paucis marginis cinctæ, marginem versus (in nostris) nemathecosæ et sphærosporas verticales foventes.

Harveyum, qui D. Suhrii cum Ptilota flaccida identicam contendit (*Ner. austr.* pag. 88), errore quodam speciminis visi deceptum fuisse, jam indigitavit Ruprecht. Nulla omnino inter utramque plantam adest nec affinitas, nec habitus similitudo. Montagne D. pulchram et D. Suhrii in unum haud bene, me judice, conjungit. Kützing structuram D. Suhrii male omnino observavit. Frons compressa sectionem transversalem oblongam offert; tubus centralis evidens adest, fibris tenuioribus cinctus; cellulæ majores costam ita formatam, extus non conspicuum, cingunt, peripheriam versus sensim minores; periphericum stratum, circumcirca fere æque latum, supra costam in pagina plana vix conspicue incrassatum.

Duæ hujus speciei formæ mihi obvenerunt. Primaria, a Suhrio descripta, serraturis minus elongatis latitudinem rachidis circiter æquantibus; altera, cujus a Martensio datum specimen coram oculis habeo,

rachide angustiore et serraturis magis elongatis. Hæc verrucis sphærosporarum onusta.

3. D. PULCURA (*Grev. Alg. Br. Syn. p. LVII*) fronde decomposito-pinnata serrato-pectinata compressa-ancipite inferne incrassata, costa immersa subinconspicua, pinnarum juvenilium dentibus latitudinem rachidis superantibus, keramidiis ad apices pinnarum in pagina plana sessilibus erectiusculis urceolatis carpostomio terminali.

Bowesia pulchra Grev. l. c.

Delisea pulchra Mont.; Hook. et Harv. Crypt. antarct. p. 178 (excl. syn.) Harv. Ner. austr. p. 89! Kütz. Sp. Alg. p. 770!

Hab. in mari australi ad Novam Hollandiam (Fraser.), Tasmania (Mus. Paris!) et Kerguelen Land (Hooker).

Frons 4—2-pedalis, lineam et ultra lata, cartaginea, decomposito-pinnata, per totam longitudinem serrato-pectinata. Serraturæ in juvenilibus adproximatæ subimbricatæ, in adultis at vegetis axilla latiore deorsa separatae, longitudine latitudinem rachidis superantes, a basi latiore acuminatae fere subulatae, in ramis majoribus obtusatae et obsoletæ. Pinnæ inferne ancipes, superne magis complanatae; rami majores incrassati et ob alas inferne obsoletiores subcaulescentes, costa propria haud conspicua. Transversalis sectio frondis inferioris ambitu oblonga, strato peripherico circumcirca fere æque evoluto et supra costam in pagina plana vix conspicue incrassato; stratum intermedium corticali duplo latius; tubus centralis angustus, haud tertiam partem strati intermedii crassitie æquat.

Fructus ipse non vidi. Keramidia a Harveyo pinguntur ovato-urceolata, infra apicem in pagina plana sessilia, erectiuscula, margine frondis infra fructum circumcirca prominulo, carpostomio cum costa et apice frondis parallelo. Pericarpium crassum pluribus seriebus cellularum contextum. Verrucas Sphærosporarum, in utraque pagina ad apices pinnarum provenientes pinxit et descripsit Montagne l. c. tab. 44. fig. I. n—r.

3. DELISEA. Frons superne complanata costata, inferne anceps crasse costata, costa strato corticali in paginu plana crassissimo obtecta. Keramidia infra apices pinnarum subterminalia, intra pericarpium, plurimis seriebus cellularum constitutum, nucleum subnudum foventia.

4. D. SERRATA (*Kütz. Sp. Alg. pag. 771*) fronde decomposito-pinnata serrato-pectinata, superne tenue costata lateraliterque obsolete venosa, costa inferne evolutione strati corticalis in-

signiter incrassata; pinnarum dentibus latitudinem rachidis longitudine superantibus, keramidiis. . . .

Delisea serrata Kütz. l. c. . . .

Bowiesia pulchra Kütz. *Phycol. gen. p. 408!* (excl. syn.)

Hab. ad oras Novæ Hollandiæ (Sieber!).

Habitu et characteribus omnibus ad *D. pulchram* ita accedit, ut non sine hæsitatione utramque seorsim proponere ausus sim. Differunt vero, quantum hodie mihi cognitum habeam, evolutione costæ, quæ in *D. serrata* eodem modo fit ac in *Del. fimbriata*. In sectione enim transversali *D. serratæ* frons anceps, marginibus acutiusculis; stratum periphericum in utraque pagina plana eximie evolutum, latitudinem dimidiam strati intermedii æquat; tubus centralis evidens, fibris minoribus cinctus, vix tertiam partem strati intermedii occupat. Verrucæ sphærospororum in nostris adsunt, apices pinnarum utriusque paginæ occupantes, rotundatæ. Sphærosporas verticales zonatim divisas vidi.

5. *D. FIMBRIATA* (*Lamour. Ess. Thal. tab. III. fig. 4*) fronde decomposito-pinnata serrato-pectinata plana, superne tenuer costata lateraliterque tenuissime venosa, costa inferne evolutione strati corticalis insigniter incrassata, pinnarum dentibus latitudinem rachidis longitudine non aequalibus, keramidiis ad apices pinnarum sessilibus, in pagina plana verticalibus. . . .

Delesseria fimbriata Lamour. l. c. pag. 36 (excl. syn. *Turn.*) *C. Ag. Sp. Alg. in Adnot. p. 373.*

Mammea fimbriata J. Ag. *Symb. p. 22.*

Delisea fimbriata Lamour.; *Mont. Ann. Sc. Nat. 1844 tab. 44 fig. 4 a—m.* Kütz. sp. p. 774. *Ruprecht. Rhodoph. Syst. p. 35.*

Hab. ad oras Novæ Hollandiæ (Ilb. Lamour. !)

Frons videtur elongata (in nostr. fragm. 3-pollicaris) decomposito-pinnata, margine ubique pectinato-serrata. Costa in pinnis planis membranaceis tenuissima, nervis lateralibus, alterne in dentes marginis excurrentibus, pinnata; inferne evolutione strati corticalis in utraque pagina supra costam valde incrassata, frondem ancipitem reddens. Pinnæ lineares basi attenuatæ, sub spatio brevissimo integræ, dein pectinato-serratæ, apice obtusæ rotundatæ; spatium inter costam et ortum dentium marginalium utrinque ita latum ut longitudine dentium aliquantulum brevius sit; dentes itaque sua longitudine latitudinem indivisæ rachidis haud aequali. Dentes a latiori basi oblique deltæformes patentes. Keramidia infra apicem rotundatum costæ imposta, pinnæ margine tenuissimo supereminente, in pagina plana subverticalia. Frons inferne transversaliter secta sectionem monstrat ancipitem, utrinque acutiusculam, evolutione

insigni strati corticalis supra costam utriusque paginæ incrassatam; strato intermedio plano, latitudinem strati corticalis incrassati vix æquante; tubo centrali maximo, crassitatem dimidiam strati intermedii superante.

Sphærosporæ nondum cognitæ videntur; sporifera enim pars a Montagneo depicta, qua in descriptione sphærosporarum nituntur Kützing et Ruprecht, ad D. pulchram pertinet, ut a Montagne apertis verbis in explicatione iconum dictum est.